

DOCTORIS SUBTILIS ET MARIANI
IOANNIS DUNS SCOTI

ORDINIS FRATRUM MINORUM

OPERA OMNIA

IUSSU ET AUCTORITATE
RMI P. PACIFICI M. PERANTONI
TOTIUS ORDINIS FRATRUM MINORUM MINISTRI GENERALIS

STUDIO ET CURA COMMISSIONIS SCOTISTICAE
AD FIDEM CODICUM EDITA

PRAESIDE
P. CAROLO BALIĆ

SOCIIS
PP.: MARTINO BODEWIG, STANISLAV BUŠELIĆ, PETRO ČAPKUN-DELIĆ, IOANNE JURIC
IOSEPH MONTALVERNE, SEBASTIANO NANNI, BASILIO PERGAMO, FAUSTINO PREZIOSO
IULIO REINHOLD, ODULPHO SCHÄFER

I

CIVITAS VATICANA

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
MCML

[PARS QUINTA

DE THEOLOGIA QUATENUS SCIENTIA PRACTICA

QUAESTIO 1

UTRUM THEOLOGIA SIT SCIENTIA PRACTICA VEL SPECULATIVA]

[Q. 4] 5 Quaeritur utrum theologia sit scientia practica vel speculativa. 217

[1] Quod non sit practica, probatur:

Quia in Ioan. 20: *Haec scripta sunt ut credatis*; credere est speculativum, quia ei succedit visio; ergo etc.¹

Praeterea, practica ponitur esse circa contingens, III *De anima* 218
10 et I *Ethicorum*²; sed obiectum huius scientiae non est contingens, sed necessarium; ergo etc.

Item, Boethius *De Trinitate* assignat tres partes speculativae, 219
quarum una est theologia secundum eum; et quod loquatur de ista theologia, videtur, quia subdit ibi de subiecto illius quod sub-
15 iectum eius est substantia prima, de qua dicit quod «substantia Dei materia caret»³.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πτ^νβ^μυ)

5 adnot.: Quaestio 4 μυ Quaestio 7 M¹ et pauci Quaestio 8 A¹ et pauci | Quaeritur — speculativa] Circa quantum quaesitum Σ^Q | Quaeritur] *praem.* Quarto Σ^U om. CPMSRIVZΓΛ^S add. | scientia om. Λ^GΣ^U | vel speculativa] om. I²ZΛ^GΣ^U add. sit practica Λ^G 6 Quod — probatur] Quod non, arguitur I²ZΛ Et (om. Σ^Q) arguitur quod non Σ | sit om. Γ | proba Γ^{BD} 7 Quia in Ioan.] Ioan. I²ZΛΣ | 20] 28 D | credere] add. autem I²Σ add. enim Λ^G 7-8 est speculativum] s. e. Λ^GΣ 8 ergo] add. est speculativa Γ^{N2} | ergo etc. om. Λ^{HGO} | etc. om. ΣΣ 9 Praeterea] Item CPMSRIVZΓ^B Primo D* | circa] add. esse R 10 I] VI M²I² Γ^{BD}(in ras.) VII Λ^H add. et VI τ | sed om. Λ | scientiae om. Λ^G 11 ergo etc. om. ΛΣ 12 Item] Praeterea Σ | De Trinitate] Trinitatis Γ^{BD} 13 quod (ut Λ^{O2}) ante videtur (14) Λ^YΣ | loquatur = ADA^Y add. loquitur *rell.* 14 ista] illa S^AHΣ secunda Λ^{E*} om. CPM* | theologia om. ΛΣ | videtur] patet Λ^HΣ | illius] istius Γ^{BD} illo (pon. primo Λ^{O2}) Λ^O add. distinctionis Σ | quod] quia CPM*V 14-15 subiectum eius est] est s. eius Λ 15 eius om. D | substantia prima] p. s. Γ^{NΣ} | substantia²] add. prima Λ^O add. (= *rep.*) de qua dicit D¹ 16 materia caret] c. m. Λ^GΣ

F 7 Ioan. 20, 31. 9 ARISTOT., *De an.* III c. 51 (Γ c. 10, 433a 26-30). 10 ARISTOT., *Eth.* ad Nic. I c. 2 (A c. 1, 1094b 7, 21-22); c. 3 (c. 1, 1095a 5-6); clarius in VI c. 2 (Z c. 2, 1139a 3-15). 12 BOETHIUS, *De Trin.* c. 2 (PL 64, 1250; ed. PEIPPER 152, 4-13).

T 1 Cf. RICHARDUS DE MEDIAVILLA, *Sent.* prol. q. 4 arg. 3 (31a). 2 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 234Q). 3 Cf. ib. a. 8 q. 3 arg. 1 in opp. et a. 19 q. 1 arg. in opp. (f. 65R. 114A).

220 Item, practica omni aliqua speculativa est nobilior; nulla nobilior ista; ergo etc. Probatio primae: tum quia speculativa est sui gratia, practica gratia usus, tum quia speculativa est certior, ex I *Metaphysicae*¹.

221 Item, haec inventa est omnibus necessariis existentibus propter fugam ignorantiae, quod apparet, quia sollicitudo circa necessaria impedit ab inquisitione huius doctrinae; ergo ipsa est speculativa. Sic enim arguit Philosophus I *Metaphysicae* quod metaphysica sit speculativa².

222 Contra:

Rom. 13: *Finis legis est dilectio*.

Item, Matth. 22: *In his duobus mandatis universa lex pendet et prophetae*.

Item, Augustinus *De laude caritatis*: « Ille tenet quidquid latet et quidquid patet in divinis sermonibus qui caritatem servat in moribus »³.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^μυ)

1 Item] Praeterea Σ | practica omni aliqua] o. p. a. (a. om. I²) DR²(in ras.)IV²ZI²Λ²Σ o. a. p. I² | omnis AC²I² | nulla] in corr. Λ² add. autem M²Λ^{H2}Σ add. ergo Λ² add. est R²I² 2 ergo etc.] igitur ista etc. Λ² ergo Σ om. R | tum om. Λ^{YHGO} 3 practica] add. vero CPA^{H2} add. autem Σ add. est IZ | usus] alicuius D | certior] nobilior (add. quia certior Λ²) Λ² nobilior et certior Λ² | ex I] I Λ²Σ om. Λ² 5 Item] Praeterea Σ om. R² | necessariis existentibus] e. n. Λ^{H2} existentibus necessariis habitis Λ² not. id est habitis ad nostram vitam Λ^{H2} 6 apparet] in ras. M² patet Λ²Σ | quia] quod DA²Σ om. Λ² 7 inquisitione] iniquitate D² acquisitione Λ² | ipsa om. Λ² 9 sit] est Λ² 11 Rom.] praem. Ad I²BDΛ²Σ praem. in ras. Rom. 3 et Λ^{H2} | 13] 3 MS 12 Λ²Σ² add. qui diligit proximum, legem implevit, ibidem I²Σ² | legis] eius I² 12 22] 21 SA²GO* | mandatis] praeceptis Λ^{YH}Σ om. Λ^{H2}GO* | universa] tota Λ^{YH}Σ 14 De] praem. in I²Σ² om. M² | Ille] Iste D² illud Λ² | quidquid latet om. I²N²Σ | latet] in ras. R² om. Λ² 15 et om. DCPM²S²R²VT²BDLN² Λ²Σ quidquid om. I²Λ²Σ | patet om. Z

F 2-4 ARISTOT., *Metaph.* I c. 2] (A c. 2, 982a 14-16. 25-28). 8 Ibidem (982b 19-25): « Quare si ad ignorantiam fugiendam philosophati sunt, palam, quia propter scire studere persecuti sunt, et non usus alicuius gratia. Testatur autem ipsum quod accidit; nam fere cunctis existentibus quae sunt necessariorum ad voluptatem et eruditionem, talis prudentia inquiri coepit. Palam igitur, quia propter nullam ipsam quaerimus aliam necessitatem ». 11 Rom. 13, 10. 12 Matth. 22, 40. 14 AUGUST., *Sermo* 350, *De caritate* II n. 2 (PL 39, 1534): « Ille itaque tenet et quod patet et quod latet in divinis sermonibus qui caritatem tenet in moribus ».

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 3 arg. 2 in opp. et a. 7 q. 2 arg. in opp. (I f. 65R. 481). — Istud argumentum affert GUIL. DE NOTTINGHAM, *Sent.* prol. q. 5 (cod. Cantabrig. GONVILLE-CAIUS 300, 12va), ubi in margine notatur: « Argumentum Schyre » (« sed tenet oppositum » addit secunda manus). 2 Cf. ib. a. 1 q. 1 arg. 4 in opp. et a. 7 q. 10 in corp. (f. 1A. 60B). 3 AEGIDIUS ROM., *Sent.* prol. pars 4 q. un. in corp. (8ra).

Hae autem auctoritates probant quod ista scientia non est praecise propter speculari, sed speculativa nihil quaerit ultra speculari, secundum Avicennam I *Metaphysicae* a (quaere eum ibi)¹.

[QUAESTIO 2

UTRUM EX ORDINE AD PRAXIM UT AD FINEM DICATUR
PER SE SCIENTIA PRACTICA]

[2] Secundo quaeritur utrum ex ordine ad praxim ut ad finem dicatur per se scientia practica.

Arguo quod sic:

10 III De anima dicit Philosophus: « Intellectus extensione fit practicus, et differt a speculativo fine »².

Item, I *Metaphysicae*: « Practica est minus nobilis quam speculativa, quia gratia usus ». Hoc argumentum non teneret nisi usus esset per se finis illius habitus.

15 Item, II *Metaphysicae*: « Finis speculativae est veritas, finis autem practicae est opus »³.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^μυ)

1 autem = AΛ^H | quod] quia C | ista scientia] s. i. Σ 2 sed] quia M²Λ²GO | ultra] nisi CMV 3 secundum] per P | a = ADST^{LN} r... R(om. R²) | quaere eum ibi] quaere eundem ibi I' om. I²ZΛ² add., add. ergo etc. I²BD 7 adnot.: Quaestio 2 Λ²Σ Quaestio 8 M² et pauci Quaestio 9 A² et pauci 7-8 Secundo — practica] Circa quintum quaesitum Σ² 7 Secundo] Quinto Σ² | quaero CPMSRVTA^{YH}Σ²U | ex] in Λ²GO | ad praxim] ad obiectum vel ad praxim I² ad obiectum vel Z ad proximum S² 9 Arguitur (praem. Et Σ²) Λ²GOΣ | sic] add. quia Σ 10 dicit Philosophus] Philosophus ait Λ²Y add. quod Λ²YΣ | extensione] in corr. R²V² extensive I²LNΛ²GO ex intensione Σ² | fit] sit P²ZΛ²Σ om. V² 11 et om. Λ^{YH} 12 Item] Praeterea Σ 12-13 Practica ... speculativa] Habitus practicus ... speculativus R 13 quia] quae Λ²GO add. est CPI²ZI²BDN²Λ²Σ | Hoc om. V | tenet MSRT^{LN} 14 per] secundum I | per se finis] f. p. se Λ | habitus om. CM² 15 Item] Praeterea Σ | est om. Λ²GOΣ 15-16 finis autem practicae] practicae autem Λ²GOΣ 16 est om. I²TD²Λ²Σ

F 3 AVICENNA, *Metaph.* I c. 1 (70ra). 10 ARISTOT., *De an.* III t. 49 (I c. 10, 433a 14-15): « Intellectus autem qui propter aliquid rationatur et qui practicus est, differt autem a speculativo fine ». 12 ARISTOT., *Metaph.* I [c. 2] (A c. 2, 982a 14-16). 15 Ib. II t. 3 (α c. 1, 993b 20-21).

T 1 Cf. RICHARDUS DE MEDIAVILLA, *Sent.* prol. q. 4 in corp. (3ra). 2 Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* VIII q. 1 in corp. (f. 300D) et *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 234Q). 3 Cf. GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 355); HENRICUS GAND., *Quodl.* VIII q. 1 in corp. (f. 300D) et *Summa* a. 8 q. 3 arg. 1 (f. 65R); RICHARDUS DE MEDIAVILLA, *Sent.* prol. q. 4 arg. 1 in opp. (3ra).

226 Contra:

VI *Metaphysicae* distinguit Philosophus scientias practicas a speculativis penes objecta, sicut patet; ibi enim distinguit scientiam practicam, tam activam quam factivam, a speculativa penes obiectum et non penes finem.

Item, VI *Ethicorum* distinguit ratiocinativum a scientifico penes necessarium obiectum et contingens¹; igitur scientia est practica per se ex obiecto: non igitur ex praxi ut fine.

Item, III *De anima* assignat obiectum practicae bonum, non quodcumque sed agibile et contingens; igitur scientia est practica per se ex obiecto: non igitur ex praxi ut a fine.

227 Ad istas quaestiones solvendas accipio unum generale quod ab omnibus conceditur, scilicet quod habitus practicus aliquo modo extenditur ad praxim. In speciali igitur videndum est: primo, quid praxis sit ad quam dicitur cognitio practica extendi; secundo, quatenus cognitio practica extenditur ad praxim illam; tertio, a quo habet cognitio talem extensionem.

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYHGOΣQU(Φ^{PP}π^πβ^μυ)

2 Philosophus om. ΓBDΣ | scientias om. ΛΣ | p. s. CPMSRIVZ 3 objecta] add. et non penes fines (fines om. γ) π^πβ^μυ | sicut] illud Λ^{GO} | sicut patet] om. Σ add. ibi Γ^{BD}LN | ibi om. Σ | enim] post distinguit V²Λ²Σ unde Γ²Λ^H non M* om. Λ^{YB}o 3-4 scientiam om. Λ^HΣ 4 practicam, tam] t. p. Σ 5 et om. Γ^N | et non penes finem] om. Γ²ΛΣπ^πβ^μυ; ¶ sign.: Vacat P²(om. P¹) litteris a-b Γ^{DO} | finem = AD fines CPMSRIVZΓ² 6 Item] Praeterea Σ | ratiocinativum] rationativum A rememorativum Λ^G | ratiocinativum a scientifico] scientificum a ratiocinativo I² 7 obiectum om. Γ²Λ^{YB}HGOΣ | contingens] add. et non penes fines Λ^G 7-8 igitur — ut fine] om. Γ²Γ^NΛ^GΣ add.; ¶ sign.: Vacat P²(om. P³) litteris a-b V²(ext. et mg.)Γ²BD² | practica per se ex obiecto] per se practica a per se obiecto Λ^G 8 ut] vel P²MSIZΓ²Λ^G nec D om. R* | fine] praem. ex VI^{BD} praem. a P²R 9 Item] Praeterea Σ 10 et om. Γ²Λ²Σ | et contingens om. R 11 igitur om. RΓ | ut] vel ADRI* aut M | a] ex Γ²Λ^Yo om. RIZA²H²GOΣ 12 quod] add. et Γ^N 13 scilicet = AD 14 extenditur] se extendit R | est om. MSΓ^{BD}LN² | primo om. Λ^Gτ | quid] add. hic CPMSRI* add. haec V* 15 praxis sit = A sit (add. haec Γ) praxis rell. add. | dicitur] debet Λ^O | dicitur cognitio practica] c. p. d. Σ | extendi] existendi Γ^{DO} 16 cognitio] notitia Σ | practica] aliqua Λ^O | extendatur Λ^OΣπ^πβ^μυ | praxim illam] i. p. Σ | illam] istam DA^{YB}HGO 16-17 habet cognitio = A cognitio (add. ista Λ^O) habet DAπ^πβ^μυ habeat cognitio Σ cognitio habeat rell. τ 17 talem om. CP²M² | extensionem] add. quarto ad propositum, utrum theologia sit practica Λ^G

F 2 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 1 (E c. 1, 1025b 18-28). 6 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 2 (Z c. 2, 1139a 3-15). 9 ARISTOT., *De an.* III t. 51 (Γ c. 10, 433a 26-30).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 234Q).

[I. — QUID SIT PRAXIS]

3 Bedingunge

Dico igitur primo quod praxis ad quam cognitio practica extenditur est actus alterius potentiae quam intellectus, naturaliter
1. posterior intellectione, natus elici conformiter intellectioni rectae
2. ad hoc ut sit rectus.

Prima condicio apparet, quia stando praecise in actibus intellectus nulla est extensio intellectus, quia non extra se tendit nisi ut actus eius respicit actum alterius potentiae.

Et si dicas unum actum intellectus extendi ad alium, directum per illum, non propter hoc secundus est praxis, ut modo loquimur, nec primus cognitio practica, quia tunc logica esset practica, quia dirigit in actibus discurrendi.

Secunda condicio patet, quia actus non habentes ordinem ad intellectum, cuiusmodi sunt actus vegetativi, ac naturaliter praecedentes intellectum, ut actus sensitivi, non dicuntur praxes, nec ad

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYHGOΣQU(Φ^{PP}π^πβ^μυ)

2 Dico igitur primo] Ad primum dico R De primo dico Σ | igitur om. MSI*VZ 2-3 extenditur] praem. primo M²Λ^O add. primo Λ^O 3 actus om. R*Λ^YH^O* | potentiae] add. secundo P* adnot. prima Γ^{DO} | naturaliter] naturalis Λ^O om. Λ²Σ add. seu essentialiter Γ^{DO} 4 intellectione] add. tertio P* adnot. secunda Γ^{DO} | natus] adnot. tertia Γ^{DO} | intentioni rectae] intentioni rectae D rationi rectae Λ²Φπ^πβ^μυ intellectui recto RΛ^{HGO} pon. intellectui recto M² 5 sit] add. actus R²Σ 6 quia] quod (praem. ita Γ^N) Γ^N | praecise] praecipue P*Λ² 6-7 intellectus] add. nulla (visa Γ^B non R) est praxis, quia ¶ sign.: Vacat P¹(om. P²) litteris a-b V²] CPM²S²RIVZΓ²Λ^Oπ^πβ^μυ 7 nulla] non Λ^YΣ^{GO}Σ | intellectus] add. ad se Λ^OΣ | tendit] extendit C*VΛ^YΣ 8 actum] actus Λ^{GO}* 9 intellectus om. Λ² | alium] add. actum C | directum] directivum P*M*SR*VZΓ^{BD}Λ^Y directum vel regulatum Γ^{DO} 10 secundus] sensus D*Λ^O* om. M²I² | secundus est] sequitur Λ²Σ 10-11 loquimur] loquitur D add. de praxi Γ^{BD} 11 nec] vel D | primus] prima (add. vel primus Λ^O) SR*IVA²Σ primo M² om. D | cognitio] praem. est CPRΓΛ^{GO}Σ add. est I | practica] add. est Λ²Σ | quia — practica] post discurrendi (12) Λ^G om. Λ^OΣ 11-12 tunc — quia om. R² 12 actu Λ^OΣ 13 Secunda condicio] Secunda M*SI*Γ² Secundum R | ordinem] originem Λ²Σ add. intellectus D* 14 cuiusmodi] cuius S*R*Γ^{BD}Λ^O eius ZΛ^O* | vegetativi] in ras. R² vegetative in ras. ante actus Λ^OΣ comp. (negotiativi?) Λ^Y vegetandi Λ^H negativi V² negative Λ^G | ac = AD aut rell. add. 15 intellectum = AD intellectionem rell. add.

F 9 HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 235T): «... intellectus practicus qui speculativus est de huiusmodi, de operandis vel non operandis, multoties intelligit timendum aut laetum, et non praecipit fugere aut imitari: et sic ex ista prima operatione sua non causat motum. Et quod amplius est, cum huiusmodi intellectus a sua speculatione practica iam dicta extendat se per intelligentiam ad id quod operandum est, et dicat atque determinet quia aliquid fugiendum est aut imitandum — quod est eius opus secundum et completivum — non adhuc fit motus, quia voluntas bene agit secundum desiderium contra intellectus determinationem, ut patet in [in-]continente, tamquam alterius potentiae — ut voluntatis scilicet et appetitus — sit agere secundum scientiam, et non ipsius scientiae practicae!»; Quod. VIII q. 1 in corp. (f. 300D).

eos extendi notitia practica ut sunt priores intellectione. Similiter actus potentiae appetitus sensitivi quatenus praecedit actum intellectus non est praxis; hoc enim modo communis est nobis et brutis. Nec respectu istorum actuum est aliqua cognitio practica, nisi quia aliquo modo est moderativa istorum actuum et isti actus sequuntur intellectionem moderativam ut sunt per ipsam moderati.

230 Ex his duabus condicionibus sequitur corollarium, quod videlicet praxis ad quam extenditur habitus practicus non est nisi actus voluntatis elicitus vel imperatus, nam nullus alius actus ab intellectione vel praeter intellectionem essentialiter posterior est intellectione, quia quicumque alius detur actus eiusdem rationis cum ipso, posset esse prior, sicut patet discurrendo per actus potentialium omnium.

231 Hoc patet secundo sic, quia praxis est actus qui est in potestate cognoscentis. Quod probatur ex VI *Ethicorum*¹, quia artifex eget virtute ad recte agendum; non autem indiget virtute respectu illius quod non est in potestate sua; igitur artifex in potestate sua

habet factionem: multo magis prudens habet in potestate sua actionem, quia est formaliter virtuosus. Ex hoc ultra: si omnis praxis est in potestate cognoscentis et nihil est in potestate voluntatis nisi vel actus elicitus vel imperatus, sequitur propositum ut prius¹.

Contra istam condicionem videtur sequi quod tunc aliqua intellectio erit praxis, quia aliqua potest esse actus imperatus voluntatis sicut actus alterius potentiae imperatur ab ipsa. Et tunc ultra: ergo prima condicio est falsa, quod scilicet praxis est operatio alterius potentiae ab intellectu. — Respondeo: licet speculatio sit quaedam operatio et ita praxis, extendendo nomen, tamen ut praxis dicitur sola operatio ad quam intellectus potest extendi, nulla intellectio est praxis; et hoc modo accipitur praxis quando ad praxim dicitur cognitio practica extendi. Cum ergo arguitur 'intellectio est imperata a voluntate, ergo est praxis', non sequitur, sed sequitur: 'ergo est praxis vel practica'; ipsa enim nata est denominari quasi accidentaliter a praxi ad quam est extensibilis, non autem potest esse terminus talis extensionis. Tamen e converso

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}π^πγ^βμ^μ)

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}π^πγ^βμ^μ)

1 eos] eas CPM*SR*IT^{LN}* add. dicitur V²Δ⁰² | extenditur M²R²I²Γ^{BDN}Δ^{BH}Σ | intellectione] resc. Δ⁷² intentione D intellectiones Δ^{B*} intellectu Δ^H 2 potentiae] add. et M²T²V² | quatenus] comp. Δ^{H2} quam Γ^{D2} qua ratione Δ⁰² 2-3 intellectus om. M²V² 3 modo] lacuna Δ⁰ 4 Nec] add. tamen Δ⁰⁰ | istorum illorum CPMSVTΔ^H 4-5 est aliqua — actuum om. M² 4 aliqua om. Δ^{BHGO}Σ | cognitio] notitia M²VT^{BD} 5 quia] quod D ut Φ^πγ^βμ^μ | aliquo modo] praem. intellectio Δ⁰²⁰² add. intellectio praecedens D | istorum] illorum Δ^H ipsorum Σ | actuum om. Σ | et] add. ut C² add. ita I² | actus om. Γ^N 6 sunt] resc. Δ⁰² post moderati (6-7) R om. M²SIV | ipsam] ipsum Δ^{H2}Σ^Q illam Γ^{BD} 8 corollarium] correlativum P²VZ 8-9 videlicet om. ΔΣ 9 extenditur] in corr. I² se extendit Δ⁰ sequitur Γ^{N*} 10 imperatus] add. quod patet PR²I²V²ZΓ²Δ^Σ add., add. hoc patet primo M² | nam] quia Σ | alius actus = Α^πγ^βμ^μ alius (om. Δ⁰²) actus alius Δ^{Y0} actus (add. intellectus R*) alius rell. τ 10-11 ab intellectione vel praeter intellectionem = A ab intellectione (ten-tione C' pon. intellectione C²) CPMSRIVZΓΔ^Στ ab actu voluntatis elicitus vel imperato π^πγ^βμ^μ 11-12 essentialiter — intellectione om. Σ^{V2} 11 essentialiter posterior est = AD est essentialiter (naturaliter τ) posterior R²π^πγ^βμ^μ essentialiter est posterior Σ^{V2} rell. ρ 11-12 intellectione] intellectu Δ^H add. praeter actum voluntatis P²R²VTΔ⁰² add. nisi actus voluntatis M² 12 actus = AD aliquis rell. edd. 13 ipso] illo Δ^{BH}Σ isto Δ^{Y00} | posset] post rationis (12) Δ⁰² add. cum isto Δ⁰ | sicut] sic ΣΓ^{L*} | actus] actum V praem. omnes π^πγ^βμ^μ 14 potentiarum omnium = AD omnium (aliarum π^πγ^βμ^μ) potentialium rell. edd. 15 sic om. I²Δ^YΣ 16 cognoscentis] cognoscenti R* nostra Δ^{0*} om. D² | Quod] Hoc Δ² 17 eget] indiget I²Δ^{H00} | virtute¹] add. id est arte S²I²π^πγ^βμ^μ | virtute¹ — indiget om. Δ^{B2} | indiget] eget Δ^{B20} 18 igitur] praem. si M² add. si S²Δ⁰² | igitur — sua om. D²Δ^{Y2}G² | potestate²] virtute Σ

F 16 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 6 (Z c. 5, 1140b 22): «artis quidem est virtus, prudentia autem non est».

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* XIII q. 10 ad 1 (f. 534S).

1 factionem — sua om. Z | multo] praem. et R²I²Δ⁰²Σ | habet in potestate sua] in p. s. h. (habens Δ^{B*}) IΔΣ | sua om. C 1-2 actionem] add. suam Σ add. quia si factio transiens ad extra est in potestate, multo magis actio immanens Δ⁰² 2 quia] qua S²R²I²VT^{B2LN}Δ^{EG02}Σ | est] add. ea C²PI* 3 potestate] potentia (not. vel: in potestate Δ⁰²) Δ⁰ | potestate voluntatis] v. p. Γ^{DLN} potestate sua Γ^{N2} potestate eius I²ΔΣ edd. 4 vel¹ om. I²VT^{N2}ΔΣ | actus] praem. eius Γ^{D2} add. eius CPMSRI²VZ add. voluntatis I²N²ΔΣ | sequitur] praem. sic D | ut prius] ut primo Γ^{BN*} om. D add. quod tales actus tantum sunt praxes Δ⁰² 5 adnot. a Γ^{D2} (cf. ad 13) | istam] illam CP praem. ad I² | condicionem] in ras. R² conclusionem DMIZ Γ^{B2}Δ^{H2}Σ rationem Δ^H add. vel conclusionem P² 6 erit] est VT^DΔ^{H0} erat Δ^B | praxis] add. saltem intellectione imperata Δ⁰² | aliqua] add. intellectio (actus Z) IZ edd. | actus om. A 6-7 voluntatis] a voluntate R²VT 7 sicut] similiter D | imperatus Δ⁰² | ipsa] add. id est executive Δ⁰² | tunc om. Δ^Y 7-8 ultra — falsa] in ras. I² add. scilicet quod praxis est operatio alterius potentiae ab intellectu I² 8 prima] secunda A | quod] quia (pon. quod C²) CT^{N*}Δ^Y 9 | scilicet om. ΔΣ 10 operatio] speculatio Δ⁰² add. potentiae Δ^H add. ad quam intellectus potest extendi Δ⁰ 10-11 extendendo — praxis om. Γ^{N2} 10 extendendo nomen] extenso nomine Σ add. praxis P²Γ^{BDN2} 10-11 tamen ut praxis om. Γ^{D2} 11 dicitur] praem. stricte Δ⁰² add. est Δ⁰² | extendi] add. per quam (per quam) et τ dicitur intellectus practicus Δ⁰²τ add. id est extra se tendi quasi ad alium actum alterius potentiae extra se Δ⁰² 12 accipitur] om. D² not. alius liber: arguitur μ | praxis² = AD²τ 13 cognitio practica extendi] p. c. e. Δ^H e. c. p. Σ | extendi] in corr. M²R² om. Γ^L adnot. b Γ^{D2} (cf. ad 5) adnot. caute Γ^{B2} | arguitur] in corr. D² dicitur Γ^{BD} 14 praxis] add. dico quod Δ^{H2} | sequitur] add. sic D 15 sed — praxis om. Δ^{H2} | sed] add. bene Δ^{H2} | sequitur om. Δ^{Y02} | ergo om. ΣΓ | praxis vel om. Δ^{B00} | enim om. D* | nata est] e. n. Σ 16 accidentaliter] actualiter CP²(in ras.) | accidentaliter a om. Δ^{B2} 17 potest esse = A esset C²P²M² esse CP²M²SV²(in corr. Δ^{YH} est P² rell. (ante autem Δ⁰) edd. | talis] illius R | extensionis] add. ibi V* add. intellectio Δ⁰²τ add. praecise sed large Δ⁰² | Tamen om. Δ² | Tamen e converso] E c. r. Σ

T ¹ Cf. supra n. 230.

bene concedo, quod omnis praxis est actus elicitus voluntatis vel imperatus. Unde ex ista secunda condicione inferre oppositum primae, est facere fallaciam consequentis ponendo consequens^a.

- 233 Tertia condicio probatur. Tum ex dicto Philosophi VI *Ethi-*
corum, quod electio recta necessario requirit rationem rectam. Quod
non tantum est verum de electione stricte sumpta, sed pari ra-
tione de quacumque volitione recta, quod ipsa requirit rationem
rectam cui conformiter eliciatur; omnis autem praxis vel est volitio
vel sequens volitionem, ex corollario praecedente¹; ergo omnis
praxis ad hoc ut sit recta nata est conformiter elici rationi rectae. — 10
Tum ex dicto Augustini XV *De Trinitate*, quod intellectus intelli-
git sibi et aliis. Igitur sicut potest iudicare de actu suo, ita potest
iudicare de actibus aliarum potentialium; igitur de actu naturaliter
posteriore actu suo prius naturaliter potest iudicare quam ille actus

^a Sequitur textus interpolatus: Nota, intellectio a voluntate imperata aut est
directiva, vel non; si non, tunc est pure speculativa; si sic, aut est directiva ut
intentio logica dirigit actum discurrendi et denominandi (qui est actus intellec-
tus, sequens actum simplicis intelligentiae et actum complexorum, qui est com-
ponere et dividere), et adhuc talis est speculativus, aut est directiva actus vo-
luntatis, et tunc est practica; sed non est praxis quae sumitur hic, scilicet non
pro quacumque operatione, sed pro tali ad quam intellectus natus est extendi
proprie sumendo extensionem.

ADCPMSRIVZΓBDLNΔYEHGOΣQU(Φ^{PP}ππγβμυ)

1 elicitus voluntatis] v. e. Λ⁰²Σ | voluntatis] a voluntate Γ^{BD} 2 ista] illa Λ^{EH}Σ om. C
P^{MMV}* | secunda] tertia P^{VΛY0}*Σ | condicione] add. infertur S* add. quae infertur P^{IR}Γ^{LN}
3 facere fallaciam] fallacia Λ^{EH}Σ 4 Tum] Tamen Γ^{BD} 5 quod] om. Σ 6 vera
Γ^{BD}* | est verum] v. e. Λ^{EH}Σ | stricta Z 7 quacumque] qualibet Λ^{EH}Σ qua Λ^{EH}* | quod]
quia R add. 7-8 rationem rectam] rect. rat. V add. quod non tantum est verum de elec-
tione (¶ sign. Vacat S^{2V3}) MSV 8-10 vel est — praxis om. Λ^H 9 corollario] correla-
tivo ACMSIVZΓ^{LA}* add. sequens D 10 nata est] e. n. CPA^{GO} | est] erit Λ^H | rationi
rectae] rect. rat. Γ^{LA}* 11 Tum] in ras. V² Secundo probatur Σ | XV] V Σ III (pon. XV Λ⁰²)
Γ^{NA}Λ^{GO} add. III Γ^{BD} | De Trinitate] Trinitatis RΓ^{BD}Λ^{Y0} add. cap. 1 (loco 1 lacuna Λ^YΣ) Λ^{YGO}Σ
add. cap. 7 add. | quod] om. Σ add. est I* 12 Igitur sicut] Sic. i. Σ 12-13 potest iudicare]
et Σ 13-14 de actibus — iudicare om. D* | naturaliter posteriore] posteriori in ras. R²
14 prius naturaliter potest iudicare = A prius pot. i. n. D²CPMSRIVZΓ⁷ pot. i. prius n.
ΔΣπγβμυ | quam] quod M* antequam πγβμυ | ille] iste D²Λ^{GO} ipse CP | ille actus] a. i.
(iste Λ^{GO}) ΔΣ 15-22 Nota — extensionem = D; ¶ text. sign. Extra D² 18 et om. D*
19 talis om. D*

F 4 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 22-25). IX AUGUST., *De Trin.* XV
c. 6 n. 10; c. 7 n. 13 (PL 42, 1064. 1066-1067); X c. 3 n. 5; c. 7 n. 10; c. 9-10 n. 12-14 et 16
(PL 42, 976. 979. 980-981); XIV c. 4 n. 7 (PL 42, 1040).

T¹ Cf. supra n. 230.

eliciatur; et per consequens, si recte iudicet, oportet istum actum
conformiter elici si debeat esse rectus.

Ex duabus condicionibus praxis ultimis¹ sequitur quod actus
imperatus a voluntate non est primo praxis sed quasi per accidens,
quia nec primo est posterior intellectione nec primo natus elici
conformiter rectae rationi. Oportet ergo aliquem alium actum esse
primo praxim; ille non est nisi volitio, quia per illam habet actus
imperatus dictas condiciones; ergo prima ratio praxis salvatur in
actu elicto voluntatis.

volitio =
actus
elictus

10 Et tunc ultra: quodcumque aliquid est primo tale coniunc-
tum cum alio, si posset separari ab illo adhuc esset tale; igitur si
actus voluntatis potest separari ab actu alterius potentiae, separatus
ab illo posteriore iste erit praxis. Separatur autem circa quodcum-
que quod potest esse obiectum actus voluntatis circa quod non po-
test esse actus alterius potentiae, cuiusmodi sunt omnia immateria-
lia; igitur circa omne tale est actus voluntatis, et ille solus est praxis.

Secundo hoc idem probatur ex intentione Philosophi III

ADCPMSRIVZΓBDLNΔYEHGOΣQU(Φ^{PP}ππγβμυ)

1 eliciatur] elicitur R* add. ei conformiter Σ | iudicet] add. recte Λ⁰ | istum] illum CPM
SVΓ^{AN} ipsum Λ^{GO} 2 elici] add. rationi rectae M²*γ | debeat] debet Γ^{BD} add. actus I*
3 condicionibus praxis ultimis] c. u. p. A²Λ² u. c. p. Σ | ultimis] positus Λ² 4 a vo-
luntate om. Λ² | primo praxis] prax. pr. Λ²Σ | quasi om. Λ² 5 nec] non Λ⁰ | postero-
rum D | intellectione] in ras. P² intentione I volitione Λ^Y om. Γ^{N2}Λ⁰ add. sed in quantum
imperatus a voluntate sequente ipsum primo et per se D | natus] nata AM²S²I²VZΓ^{LA}*Λ^Y na-
tum RΓ^{BD}* add. est PΓ²L 6 rectae rationi] rat. r. RA²Σ add. sed quia conformatur elec-
tioni per se et primo conformatae D | Oportet ergo] Ergo o. RVΓ^{AO} | alium actum] act. al.
CPMSRVΓ^L 7 illam] istam D²Λ^{Y0}πγβμυ ipsam Λ^{GO}τ eam P illum Λ^H | actus] habitus D
om. M²(post imperatus, 8)SR²I²Γ^{BDLN}(post imperatus, 8) 8 ratio] not. vel: definitio Λ⁰² 10 Et
om. I²Λ^{Y2}BDHΣ | quando I²Λ²BDHΣ | aliquid est] e. a. (aliquid D) DRI²Z aliquid Γ^{N2} aliquid (add.
est Γ^{BD2}) Γ^{BD} 11 alio] aliquo Γ^{BD} praem. aliquo R add. posteriore CPM²I²VZΓ^{AE} add. |
si] licet D | possit PΓ^{BDL}N possunt Λ⁰ potest Λ⁰² | ab illo om. D | illo] isto Λ^{Y0} alio Λ^H* |
esset] erit D 12-14 separatus — voluntatis om. D² 12 separatus] in ras. P² separatur AD²
13 posteriore om. I²Λ^{Y2}BDHΣ | iste] ille CPM²I²ZA⁰ vere RVΓ^{AO} om. I²Λ^{Y2}BDHΣ | erit]
est Γ^{BD}Λ⁰ erat Λ² 14 quod — obiectum = AD² obiectum (subiectum Λ⁰) circa (c. om. Σ^Y)
quod potest esse rel. add. 14-15 voluntatis — actus om. R²Λ^H 14 circa quod] et Σ
14-15 potest esse om. Σ 15 alterius] inferioris Φπγβμυ 15-16 potentiae — et ille om. Λ²
15 potentiae] add. inferioris CPM²R²IVZΓ^{LA}*Σ 16 omne] add. est Λ^{GO}* | tale] add. obiec-
tum CPR²(in ras.)I²ZΓ^{BDN2}Λ⁰² | est] om. D²Λ^{Y0}Σ | actus] praem. solus Σ om. D² | et ille solus
om. Σ 17 hoc idem probatur] probatur idem Σ patet Λ^H om. Λ^{Y0} probatur Λ⁰² | pro-
batur] in ras. M² est C

F 17 ARISTOT., *De an.* III t. 49 (Γ c. 10, 433a 17-18): «Quare rationabiliter haec duo
videntur moventia: appetitus et intelligentia practica»; t. 50 (col. 533a 22-23): «intellectus non
videtur movens sine appetitu: voluntas enim appetitus est».

T¹ Cf. supra n. 228 et 229. 233.

III. — A QUO HABEAT COGNITIO EXTENSIONEM AD PRAXIM

- 239 «Opinio prima» — Circa tertium articulum¹ sunt opiniones, quarum una est talis, quod ab alio dicitur intellectus practicus et ab alio actus vel habitus. Hoc sic: verum operabile et non operabile sunt objecta specialia, formaliter diversa, ideo per se distinguunt illa quae per se respiciunt ipsa, puta et actus et habitus, qui dicuntur practici quia circa operabile; sed intellectus non dicitur practicus nisi sit operativus, qualis non est nisi ille qui apprehendit ordinem ad opus, — quod non facit nisi motus ex appetitu finis, ita quod practicus intellectus includit in suo actu, non formaliter de essentia actus sed connotando, ordinem necessario ad desiderium finis explicite et eorum quae sunt ad finem implicite; quapropter cum speculabile ordinari ad opus accidat speculabili (licet ordinabile esse non accidat ei), differentia inter speculativum intellectum

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγ^βμ^υ)

2 adnot.: Opinio Godefridi R² et multi Opinio Gandavensis P² | Circa] Ad Γ^N | articulum] add. qui quaerit a quo cognitio habeat talem extensionem; tenet quod habitus et actus sunt practici ab objectis, quod patet postea falsum Δ^{O2} | sunt] add. quinque M²(om. M²)I²Z Δ^{HGO} 2-3 quarum = A 3 est om. Γ^BΔ^H | est talis] t. e. Δ^{HO} talis dicit Δ^O dicit Σ 4 actus vel om. Δ^YΣ | actus vel habitus] h. v. a. CPMSIVZΓΔ^{2H} | Hoc] Quod Σ | sic] praem. ostenditur P²Γ^{BD} praem. patet Δ^{2H} add. ostenditur R²Δ^{GO} add. probatur M²I²Z add. declarat (tur Γ^{N2}) Γ^{N2}Σ 5 specialia] speculabilia Γ^{N2} add. et P²Γ^{BD} 5-6 distinguunt — per se om. Σ^{U2} 6 illa] ista D* ipsa Γ^{BDN}* om. M*SR*^I* | respiciunt] recipiunt R*Δ^H | ipsa] illa Δ^B om. M | et¹ = AD | qui] quae CP*M*S* 7 operabilia S*Γ 8 sit om. CPM* SR*^IZΓ^U | ille qui] illud (id Δ^O praem. ille qui Γ^{B2}) quod SR*V^IΓΔ^{YHG+O} | qui illud quod Σ id, id est finem, quod Δ^{O2} add. id quod I² pon. illud quod C² | apprehendat (pon. apprehendit C³) C comprehendit Δ^B 8-9 ordinem] ordinat Γ^{B2}(in corr.)Σ ordinet I²V^IΓ^BΔ^{YHG+O} add., pon. ordinet C² 9 ex] ab I²Δ^H om. Δ^B* 9-10 ita quod] itaque CPM*SR*^IVZΓ^{BDLN} Δ^{YH+G}Σ ita Δ^{O*} 10 practicus intellectus] i. p. Δ^BΣ | includit] add. necessario Σ | non] nota A | formaliter] add. ut (tamquam τ om. R²Δ^{B2G}) aliquid M²R²Γ^{N2}Δ^{B2HG+O} add., add. scilicet C³ 11 connotando om. D² | necessario] ad finem vel Σ 13 speculabile] resc. I² speculabili Δ^{B2}Σ speciale P* add. et non speculabile I* | ordinari ad opus accidat] ac. ord. ad op. Σ | opus] finem Δ^H* | accidit CP*MIV*ZΓ^{D*} | speculabili] resc. Γ^{N2} om. R²Σ 13-14 licet — ei om. Δ^{O2} 13 licet] sed Γ^D add. non C*M*SVZΔ^{YB+HO2} 13-14 ordinabile — ei] non accidit sibi esse ordinabile Σ 14 non accidat ei] om. V²ZΔ^{YB+H}; ¶ sign. Vacat P²(om. P³) | accidit CMRI* | ei] eis I* sibi Δ^O | differentia] praem. ideo Δ^O add. tamen D² | speculativum intellectum = AD speculativum (praem. intellectum Γ^{D2}Δ^{O2}) Γ^DΔ^BΣ intellectum (om. I²) speculativum relf. add.

F 3-p. 165, 17 GODEFRIDUS DE FONT., Quodl. X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 349-352); 3-p. 165, 5 THOMAS, De veritate q. 3 a. 3 in corp. (ed. Parmen. IX 57b-58a) et S. theol. I q. 79 a. 11 in corp. (V 278b).

T ¹ Cf. supra n. 227.

et practicum inde proveniens erit accidental¹ et per respectum ad aliquid extra intellectum, licet differentia habituum et actuum sit formalis secundum differentiam formalem obiecti operabilis et non operabilis. Unde in III De anima dicitur quod intellectus speculativus et practicus differunt fine, et VI Ethicorum: «Bonum intellectus practici est verum confesse se habens appetitui recto».

Exemplum: intellectus speculativus apprehendit sanitatem ut bonum conveniens, appetitus appetit illam, et sequitur aliquo modo consideratio intellectus practici quod sanitas est acquirenda. Stante igitur desiderio finis, intellectus practicus ex hoc principio, 'illud per quod melius potest acquiri, est procurandum', procedit discurrendo, et terminatur discursus in ultima conclusione consilii; et totus iste discursus sicut sumit principium ex apprehensione finis desiderati, qui est primum obiectum intellectus practici, ita est ut illa inventa ad finem operetur, et ideo voluntatem finis praesupponit et ad electionem sequentem consilium ordinatur.

- [9] Contra hanc opinionem — quae, ut breviter dicam, in hoc consistit quod distinctionem intellectus practici et speculativi ponit penes finem qui accidit obiecto, sed habitus speculativus et

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγ^βμ^υ)

1 post practicum sequitur parva lacuna Δ^O | erit] est D*CP*Γ^DΔ^O | et²] om. Σ add. quasi Δ^{O2} | respectum] add. id est per ordinabilitatem in finem Δ^{O2} 3 differentiam formalem] f. d. ΔΣ 3-4 operabilis ... operabilis] comparabilis ... comparabilis Σ | et non operabilis om. M*Δ^{H+G} 4 in om. CPA^OΣ | dicit Γ^{BD*} | dicitur quod om. Δ^{YHGO}Σ 5 fine] praem. a Δ^{GO*} | Bonum] Obiectum P²SRVT-BΔ^{GO} Omne obiectum (not. vel: bonum Γ^{B2}) Γ^B om. P²S'Δ^{H2} pon. obiectum M² 6 est] erit Δ^H | confesse] consesse Z confuse Δ^{O*} 8 bonum] obiectum γ add. et obiectum Δ^{O2} pon. obiectum M² | appetitus appetit illam] cum intellectus apprehendat illam (pon. appetitus appetit illam Δ^{H2}) Δ^H | appetit] apprehendit Γ^{B2D+N*} | et] tunc Δ^{H2}Σ om. Δ^{YH+O} 9 consideratio] consilium CPRI*V*Γ^{BD2N}π^γβ^μυ consilio M'S consiliatio (pon. consideratio M²) M²p 9-10 quod — practicus om. D²Σ^{U2} 10 igitur] itaque Δ^{B2}Σ^{QU2} | hoc om. Δ^O 11 principiis Δ^{G*} | illud] illius Δ^G 11-12 illud — discurrendo] procedit discurrendo ad procurandum illud per quod melius potest acquiri Σ 11 per om. ADC*P*M*R*I*VZ 13 iste] ille SZΓΔ^{YGO2} 14 desiderati] considerati Δ^B desiderii Δ^H 15 inventa] add. scilicet apprehensione R² | finem] add. scilicet discursus R² | operatur Δ^H 16 finis] add. sic CP add. electio Δ^{O2} | praesuppositi D | sequentem] consequendam Δ^G sequendam τ add. vel differendam R² 17 ordinatur] oritur D 18-19 Contra — speculativum om. D² 18 ut breviter dicam] ut videtur D² breviter I²ΔΣ 19 quod] quia Γ^U | practici et speculativi] s. et p. I²Δ 19-p. 166, 1 ponit — practicus om. Δ^{B2} 20 qui] quia MSR*^IV*Z quae Δ^{GO*} add. finis M²I²Z | obiecto] add. scilicet quod (scil. q.) vel qui finis Γ^{D2}γ) ordinetur (or-

F 4 ARISTOT., De an. III t. 49 (Γ c. 10, 433a 14-15). 5 ARISTOT., Eth. ad Nic. VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 29-31).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 36 q. 4 in corp. et ad 1 (I f. 235V-X).

practicus differunt et distinguuntur penes obiectorum specialium differentiam formalem – arguitur, quia de habitibus dicitur II *Metaphysicae*: «Finis speculativae veritas, practicae autem opus».

Contra

242 Similiter, tunc habitus practicus erit in intellectu speculativo nec intellectus illo habitu dicitur practicus, quod videtur incon-

243 Respondent ad primum¹ quod scientiae practicae finis est opus in potentia et aptitudine, in quantum eius obiectum est opera-

Ad secundum² dicit quod denominative potest dici practicus, non simpliciter sed intelligendo denominationem fieri ab habitu.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}τ^πγ^βμ^υ)

dinatur Γ^{BD} ordinat γ) ad opus D^{FP} add. scilicet quod (q. sc. R) finis (f. om. R) ordinatur (continetur R) ad opus vel quod (add. scilicet R) finis accidit obiecto S^R add. per respectum ordinabilitatis ex veritate Λ^O | sed] add. differentiam Σ add. actus et Λ^B add. quod S^TΓ^{BD} 20-p. 166, 1 speculativi et practici Γ^BΛ^BΣ^{QU}τ^πγ^βμ^υ

1 differunt et distinguuntur] dist. et dif. Γ^{BD} differunt Λ^BΓ^B ponit Λ^OΣ^{QU} om. Γ^BΛ^BYHO' | penes] praem. differentiam V²Λ^{YO} add. differentiam Λ^O | obiectorum specialium] o. speculabilium (pon. specialium M²) MV²Z speculativorum P* 1-2 obiectorum specialium differentiam formalem] o. speculabilium (specialium I²) d. f. I' d. f. o. s. (speculabilium I¹) I³Λ^BΣ 2 arguitur] add. sic Γ^{BD} add. quod distinctio habituum sit penes fines Λ^O | quia] quod DΛ^O 3 speculativae] add. est CPMVTΓ^{BD} | autem] vero Λ^B om. Λ^G 4 Similiter] Quod (praem. Similiter sequitur A^H) A^H om. R* | tunc] cum Λ^O om. P* add. et Γ^{BD} add. sequitur quod Λ^G | erit] esset CP²IZ Γ^{BD}Λ^G sit Λ^O est Γ^BΛ^B 5 intellectus] add. speculativus Λ^O | illo] isto DΛ^Y secundo (praem. illo S³) S | diceretur RIZΓ^{BD}Λ^{HO} 6 omni] ab RΓ^{BD} praem. ab P²Λ^{GO} add. r... Λ^B add. habens (I) Λ^B | habens] add. habitum R² 8 Respondet V² Responderet Γ^L Respondetur I² 9 aptitudine] habitudine D² praem. in Σ | est] eius Λ^B om. D²S* 10 sed] add. si Λ^O * | obiectum operabile om. I²Λ^{YHGO}Σ 11 istum] ante habitum (10-11) CPMSRIVZΓ^AYHOΣ illud DCPMSIVZΓ^AHOΣ^Q 12 particulari] add. et R² add. | melior] in ras. P² maior I' add. quam Γ^{BD}Σ 13 in bonis] post quia (12) Σ add. et Γ^{BD} | consideratio] consiliatio A^H | particularis] in particulari Λ^B | et om. Λ^{GO} 14 illa] ille Σ | autem] om. Λ^Y add. consideratio A^G | ille] iste ST^{LN}Λ^{GO} 15 alius] om. Λ^B add. non Λ^O * | solum est] e. s. Λ^BΣ | in om. DΛ^B 16 Ad secundum] Quod secundo R | dicit] in corr. M²I²V² dicitur Λ^{GO} dicunt CP dico A | quod] add. intellectus Λ^O | denominative] denominatione D 17 non] praem. et Z | sed] add. secundum quid, scilicet τ^πγ^βμ^υ

F 2-3 ARISTOT., *Metaph.* II t. 3 (α c. 1, 993b 20-21). 8 GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 355). 16 Ibidem.

T ¹ Cf. supra n. 241. ² Cf. supra n. 242.

Contra: igitur habitus et actus practicus esse possunt in intel- 244 lectu speculativo, quia habitus vel actus ex natura sua practicus potest esse in intellectu sine relatione tali ad actum voluntatis, qualem ponit.

5 Consequens concederet, sed alium habitum poneret posse haberi in intellectu practico, ex actibus non tantum practicis sed ex actibus intellectus practici generatum.

Contra: habitus practicus generatus ex actibus practicis suffi- 245 ceret ad eadem ad quae ille alius generatus ex actibus intellectus practici, quia voluntas imperans considerationem propter talem finem non dat aliam rationem considerationi in dirigendo, nec per consequens habitui generato ex considerationibus.

Item, tunc multa accidentia eiusdem speciei erunt in eodem. 246 Non enim propter ordinem voluntatis vel non-ordinem potest poni distinctio specifica actus huius et illius, similiter nec habitus.

Item, tertio, contra opinionem in se¹ arguo sic: subiectum 247 magis denominatur a per se condicione sui accidentis et essentiali quam a condicione illius accidentali; igitur si intellectus potest dici

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}τ^πγ^βμ^υ)

1 Contra] add. hoc Γ^N | igitur om. Γ^N* | esse possunt = ADA^B possunt esse possunt A^B / possunt esse rel. add. 2-3 speculativo — intellectu om. Λ^H 2 quia] praem. probatio Λ^O | vel] et P 3 potest] add. in intellectu — potest (1-3) D* [[delendo possit in litura etiam esse — relatione (3), sed restit. D¹]] in intellectu om. C | relatione] ratione (pon. relatione actuali ordinationis in finem Λ^O) Λ^O | relatione tali] t. r. RΓ^BΛ^B tali respectu Σ 5 concedunt A^Gτ | sed] si AD* om. Λ^B* | alium] illum D om. Λ^B | alium habitum poneret posse] pon. posse a. h. Σ | ponunt A^Gτ 5-6 haberi] poni Λ^G 6-7 non — actibus om. Γ^L 6-8 non — actibus om. D² | sed — practicis om. Λ^B 6-7 ex actibus] actibus D²CP²M²SR²I²VZΛ^BΓ^{BD} per actus I² om. Λ^{YHO}Σ 7 practici] add. practici Λ^H 8 habitus] praem. igitur I²Λ^BHO praem. quia Γ^{BD} | actibus] add. intellectus C²P | practici] practici P² 8-9 sufficit R 9 eadem] eandem S^AΛ^O eas D ea τ^πγ^βμ^υ | ille alius] habitus practicus R ille habitus Φτ^πγ^βμ^υ add. habitus MS²IVZΛ^Oτ 10 practici] add. sufficit T² add. dirigeret v | considerationem] considerationi PSRI add. non Λ^G* 11 non] nec Λ^B | aliam] aliquam Λ^B alicui Γ^L | aliam rationem] considerationi] c. a. r. Σ | rationem] rationi Γ^L om. Λ^B add. formalem Λ^O | considerationi] considerationem Γ^LΛ^B considerationi vel consiliatio (consil. in corr. D²Γ^{BD}) ADC PM²V²ZΓ^L add. vel consiliatio Λ^O 12 considerationibus] rescr. Γ^N add. consimilibus Γ^{BD}τ add. similibus γ 13 Item] Praeterea Σ | accidentia] add. necessaria Λ^B | erunt] essent (post eodem Λ^B) Γ^{BD}Λ^Bτ^πγ^βμ^υ 14 vel] et I²ZΛ^BΣ | non-ordinem] add. actus Λ^{GO}* 15 specifica] speculativi D om. Λ^B | actus huius] h. a. Σ | huius] huiusmodi Λ^{YH} istius P²(in ras.)Γ^{BD} eius C | similiter] simpliciter Λ^H sicut Λ^B | nec] et R 16 Item] Praeterea Σ | tertio] secundo Γ^N | in se om. I | arguo sic om. Λ^Σ 17 a per se condicione] a per se consideratione Γ^L a se (a se om. Λ^G) per considerationem Λ^GO* per condicionem Λ^O | et essentiali] om. P²I²Λ^BHOΣ essentiali Λ^O 18-p. 168, 1 quam a — habitus om. Λ^B 18 condicione] consideratione Γ^{LN}* | illius] ipsius Γ^{BD} eius Σ eiusdem Λ^{YHO}

T ¹ Cf. supra n. 239-240.

practicus ex condicione accidentali sui habitus, puta ex ordine voluntatis ordinantis actum eius ad aliud, multo magis potest dici practicus ex ordine essentiali actus quo actus dicitur essentialiter practicus. Ideo ab eodem videtur intellectus dici practicus a quo habitus et actus, licet non ita accidentaliter dicatur istud de habitu et actu sicut dicitur de intellectu, respectu cuius est accidens per accidens.

248 [Opinio secunda] – Aliter dicitur quod illud a quo habitus et actus dicuntur practici est finis et extensio cognitionis practicae ad praxim quae est extensio ad finem. 10

Pro hac opinione auctoritates positae sunt prius¹.

249 Arguitur etiam per rationem. Primo sic, quia aut habitus dicitur practicus ab obiecto, aut a fine. Non ab obiecto proprio, quia intellectus 'extensione fit practicus'^a, quod non est verum nisi de eodem intellectu speculativo et postea practico extenso ad opus; 15

^a Sequitur textus interpolatus: respectu eiusdem obiecti.

ADCPMSRIVZΓ^{BD}Λ^YEHGOΣ^{QU}(Φ^{PP}πτπγβμν)

1 condicione] ordine Λ^B | ex²] de Γ^L | ordine] condicione V^r 2 aliud] praem. aliquid I | multo] add. enim R 3 quo] praem. a Λ^Gτ 3-4 quo — practicus¹ om. M²V² 3 actus²] habitus CM² habitus vel actus P om. Λ^Gτ | essentialiter] esse Λ^B praem. esse I²V² Λ^B add. esse Σ 3-4 practicus] add. ex se vel ex habitu vel ex obiecto Λ^O 4 Ideo] Item Λ^O | Ideo — practicus om. Σ^U 4-5 habitus et actus] a. et h. CPMRIVZ 5 actus] add. dicuntur practici Λ^Gτ | ita] ista P | accidentaliter] actualiter (pon. accidentaliter M²) M | istud] illud IΓ^{BD}Λ^YHO | habitu et actu] a. et h. DCPMSRIVZ 6 dicitur om. I²V²Λ^Σ | accidens] actus C²PMV 6-7 per accidens] per actus M^r om. I² 8 adnot. Opinio Henrici D² et multi 8-9 habitus et actus] a. et h. CPMRIVZΓ 9 finis et om. Λ^O 9-10 cognitionis — extensio om. M² 10 quae om. I²DN²Λ^ΣΣ | finem] add. vel propter extensionem actualem vel aptitudinalem Λ^O 11 auctoritates positae sunt prius] a. s. pos. pr. CPMRIVZ a. pos. pr. s. ST^N a. pr. pos. s. Γ^{BD} s. a. pr. pos. Σ om. Λ^BΣ | prius] add. in 2 quaestione supra Λ^O 12 Arguitur] Dicitur A praem. Et Λ^BΣ | Arguitur — rationem] Per rationes autem arguitur Σ | etiam] igitur Γ om. Λ | rationes I²Λ | Primo sic] Sic p. Λ 12-13 dicitur om. Λ^B 13 ab obiecto, aut a fine] a f. aut ab o. IZ | Non ab obiecto om. I² | ab²] add. aliquo Λ^Gτ | proprio] probo M²R²I²Γ^{BD}Λ^H probatio C²Γ^NΛ^ΣGO 14 extensive ADRVΓ^LN^Y | fit] sit ZΓ^L 15 intellectus] praem. in Λ^B om. D add. prius Λ^Oπτπγβμν | practico om. Π²Γ^{BD}Λ^YEHGOΣΣ | extensio Λ^BΣ | opera MI²V² 16 respectu eiusdem obiecti = ADCPMSRI(om. I²)VZΓΛ^Gτ; ¶ text. sign. Non in libro Duns A¹

F 8-10 HENRICUS GAND., Quodl. VIII q. 1 in corp. (f. 300D); XII q. 22 in corp. (f. 498D); Summa a. 36 q. 4 ad 2 (I f. 236Z); a. 59 q. 6 in corp. (II f. 151F-152I); a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (f. 160G); RICHARDUS DE MEDIALLA, Quodl. II q. 1 in corp. (10vb-11va); Sent. prol. q. 4 in corp. (3ra); AEGIDIUS ROM., Sent. I d. 19 pars 2 q. 2 princ. q. 1 in corp. (111vb); Quodl. II q. 19 in corp. et ad 2 (30rb. va); BONAV., Sent. I prooem. q. 3 in corp. (I 13ab). 12-p. 169, 5 HENRICUS GAND., Quodl. VIII q. 1 in corp. (f. 300D).

T ¹ Cf. supra n. 223-225.

igitur circa idem obiectum potest esse consideratio speculativa et practica.

Secundo sic, quia medicina dividitur in speculativam et practica² 250 cam, et tamen ipsa est de aliquo eodem subiecto, ut de sanitate vel de corpore sanabili.

Item, actus dicitur practicus quia bonus vel malus moraliter, 251 bonitas et malitia moris competunt actui ex circumstantiis; inter circumstantias autem prima et praecipua est circumstantia finis¹; igitur etc.²

10 Contra istam positionem arguo sic: quaero, aut habitus et actus 252 dicantur practici propter extensionem actualem ad opus, vel tantum propter extensionem aptitudinalem vel habitualem ad opus? Non propter actualem (ut habetur in secundo articulo³, et ipsi concedunt), quia tunc faber non intendens operari non 15 haberet cognitionem practica⁴; igitur propter extensionem aptitudinalem. Sed aptitudo non convenit uni naturae quae repugnat alii nisi propter aliquid absolutum in tali natura; quia enim haec

ADCPMSRIVZΓ^{BD}Λ^YEHGOΣ^{QU}(Φ^{PP}πτπγβμν)

1 idem] illud Λ^H | obiectum om. ΠΛ^YEHGOΣΣ 1-2 speculativa et practica] p. et s. CPM IVZΓ^{BD} 3 Secundo sic] Item MV Praeterea Σ | quia om. PMVΓ^{BD}Σ 4 et om. Λ^O | subiecto] obiecto (ante eodem Λ) DCPZΛΣ 5 vel] et Λ^{GO} add. ut R² | de om. Γ^LN^YGO 6 Item] Praeterea Σ add. tertio Λ^OΣ | actus] habitus Γ^N 7 bonitas] voluntas Λ^Y* praem. et C²P* add. autem Γ^{BD}Σ | et] vel RΛ^H | moris] maioris I²Λ^B 8 prima et om. V | praecipua] principalis I²ΛΣ om. D² | est] videtur esse (e. v. Λ^{HO}) Π²ΛΣ 9 etc. om. Σ 10 istam] illam C²P*M | positionem] opinionem (ante istam Σ) PΣ | arguitur Λ^Gτ | arguo sic om. Λ^GΣ | aut] an Σπτβμν | habitus ... actus] actus (praem. ut P^r) ... habitus (praem. ut P^r) CPMIVZΓ | et] aut DCPMR²V Γ^LN*Λ^O 11 dicantur = ADπτπγβμν dicatur Σ dicitur Λ dicuntur rell. τ | practicus ΛΣ | vel] naturalis M^r aut CΠ²Λ^YΣ 11-12 vel tantum — opus om. D² | tantum om. RΠZΛΣ 12 extensionem] om. I²ΛΣ add. non actualem sed p | vel habitualem = AD² | ad opus om. I²V²Λ^Σ 13 habetur] videtur Λ^H | in] ex Λ^H om. CP | secundo] tertio M²S 14 conceduntur Z | quia] quod Γ^Lτ add. propter aptitudinalem, quia τ | intendens operari] actu operans Γ^NΛ^Oπτπγβμν actu operans nec actu intendens (i. a. R²) operari R²Γ^{BD} add. nec (sive non Λ^H) actu operans VΛ^H 15-16 aptitudinalem] appetibilem Γ^N* 16 quae] et MVA²Σ 17 alii] alteri ΛΣ | nisi om. Z | aliquod IΓ^{BD}Λ^H | tali om. Λ^H | enim om. Λ^H

F 14 HENRICUS GAND., Summa a. 36 q. 4 ad 2 (I f. 236Z): Scientia pure practica ethica est, « quia ipsa, ut dicit Philosophus, 'non est ut sciamus, sed ut boni fiamus', operando, etsi aliquis non intendens operari poterit studere ethicae propter solam veritatis speculationem»; ib. a. 59 q. 6 in corp. (II f. 151F-152G); a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (f. 161N); Quodl. XII q. 22 in corp. (f. 498D); XIII q. 10 ad 1 (f. 534Q).

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio II d. 40 q. un. n. [3]; IV d. 14 q. 1 n. [19]; d. 26 q. un. n. [4]; THOMAS, S. theol. I-II q. 7 a. 4 in corp. (VI 66b). ² HENRICUS GAND., Quodl. XIII q. 10 in corp. et ad 1 (f. 532Z-A. 533L-534N. 534O); VIII q. 1 in corp. (f. 300E). ³ Cf. supra n. 236-238. ⁴ Cf. GODEFRIDUS DE FONT., Quodl. X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 355); THOMAS, De veritate q. 3 a. 3 in corp. (ed. Parmen. IX 57b).

natura est talis, ideo convenit sibi talis aptitudo; igitur praesupponit in ipsa consideratione aliquam condicionem intrinsecam per quam conveniat sibi talis aptitudo. Ista condicio considerationis in se est ab alia causa eius priore; sed causae priores eius sunt intellectus et obiectum; igitur convenit sibi ab intellectu vel ab aliquo obiecto.

- 253 Si dicatur quod finis est causa prior, immo prima inter omnes causas, secundum Avicennam VI *Metaphysicae*, et ita ab ipsa potest esse consideratio talis naturae ut ei conveniat talis aptitudo¹, contra: finis non est causa nisi in quantum amatus et desideratus² movens efficiens ad efficiendum³. Sed aptitudo dicta convenit considerationi sive finis sit amatus sive non. Potest enim in intellectu esse dicta cognitio qualitercumque voluntas se habeat, immo si voluntas non esset coniuncta intellectui. Et ita a fine tamquam a finali causa non convenit aptitudo illa cognitioni; nihil enim inest ab aliqua causa quod inest illa non causante.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}Τ^{PT}π^{γβμν})

1 sibi] ei Λ^Σ om. Λ^H 1-2 praesupponit] supponit CMSR* I^{VZ} vel praesupponit supponit (I) P² 2 ipsa] prima M* om. V | consideratione] cognitione P² | intrinsecam] intuitivam M² 3 conveniat sibi] s. conveniat (-nit Γ) ΓΣ | Ista] illa Γ^{LN} Haec autem Σ | condicio] aptitudo Λ² add. intrinseca practicae Λ^{Q2} 4 est om. Λ^Y | alia] aliqua C²Γ^{VT}Λ^Σ | sed om. Λ^{YHGO} | sed causae] causae autem Λ^{GO} | eius² om. Γ^{BD} 5 intellectu] praem. aliquo CPMRSI^{VZ}Γ^{LA} add. aliquo Γ^{BN} 5-6 intellectu — obiecto] intellectu vel obiecto Σ obiecto vel (add. ab Λ^{YH}) intellectu Λ add. non ab intellectu, quia intellectus est potentia communis cognitioni practicae et speculativae Λ^{Q2} add. non ab intellectu, quia tunc omnis consideratio esset practica, cum omnes sint in intellectu et omnium sit unus intellectus π^{γβμν} 7 quod = ADA² etiam quod VΛ^{GO} quod etiam (etiam om. I²) rell. π^{γβμν} | est] dicatur R | causa] iam Z | prima] prior Σ add. scilicet A* | inter] secundum Λ^{GO} secundum considerationem Λ^{GO} 8 ipsa] illa D ipso I²Λ^{HO}Σ 9 potest] add. talis Λ^{GO} | esse consideratio talis] e. t. c. (c.) condicio P²Γ^{N2} om. Λ² DC²PMRSI^VΓ^{LA}Λ² c. e. t. C²I²Λ²Σ | consideratio] condicio π^{γβμν} | talis aptitudo] a. t. (add. consideratio Λ² add. finis Λ^{GO}) I²Λ 10 finis om. Λ²Σ (post est) ^{Q2} | amatus et desideratus] d. et a. Λ^{GO}Σ 11 movet R²Γ²V²Γ^{BDN2}Λ^{YHGO}Σ | aptitudo dicta] d. a. Σ | dicta] divina Z ista Λ^{GO} 12 considerationi] consideranti considerationis Λ^{GO} cognitioni P² | finis sit] s. f. CPA^{GO}Σ | sit] fit Γ^N | sit amatus sive non] amatus sit sive non amatus Γ^{BD} 12-13 in intellectu esse] e. in int. Σ 13 dicta] divina Z talis π^{γβμν} | cognitio] condicio (pon. consideratio Γ^{BD}) R²Γ^{BD}Λ^{H2} (in ras.) add. sic ordinabilis et operabilis practice Λ^{Q2} 14 intellectu] add. adhuc inesset sibi dicta aptitudo T² add. adhuc notitia de se esset practica Λ^{Q2} | a² om. M*Λ^Y 15 finali causa] c. f. T | aptitudo illa cognitioni] cognitioni aptitudo Σ | inest] per se est Λ^H 15-16 inest — inest] convenit alicui a causa aliqua quod inest illi causa Σ 16 illa] ista Λ^H add. causa CPM²Γ²Γ^{BD}Λ

F 8 AVICENNA, *Metaph.* VI c. 5 (94va).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* XIII q. 11 ad 3 (f. 537N). ² Cf. ARISTOT., *Metaph.* V t. 2 (Δ c. 2, 1013b 9-11); XII t. 36-37 (Λ c. 7, 1072a 26-27; 1072b 3); *De gener. et corrupt.* I t. 55 (A c. 7, 324b 13-18).

Si dicas, finis aptus est amari antequam aptitudo illa insit cognitioni, contra: hoc non salvat propositum, quia effectus nihil habet ab aliquo causaliter quia illud natum esset causare nisi actu causet; igitur cognitio non habet aptitudinem, sive naturam illam quam consequitur talis aptitudo, a fine aptitudinaliter causante nisi actu causet; nec causat in actu ut causa finalis nisi ut actu amatus et desideratus moveat efficiens ad agendum; igitur etc.

Praeterea, aut finis ut elicitus vel habitus extra facit habitum esse practicum, aut ut finis consideratus et intentus. Non ut elicitus extra, quia sic est posterior habitu, et effectus aliquo modo; sed effectus non distinguit causam. Si ut cognitus, sic habet rationem obiecti; ergo obiectum distinguit. Si ut intentus, hoc iam improbaturum est¹, quia ante naturaliter quam intendatur est cognitio talis^a.

- 15 ^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Praeterea, si scientiam esse practicam et ordinari ad praxim ut ad finem convertantur², ergo moralis scientia non est

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}Τ^{PT}π^{γβμν})

1 dicas] add. quod Γ^{N2} | finis] om. Λ^{Y2}HO²Σ add. est Λ^{GO} | aptus] add. natus IZΛ^{GO2} π^{γβμν} pon. aptus natus P² | est om. Λ^{GO1} 1-2 aptitudo — cognitioni] cognitioni insit ista condicio Λ^H | cognitioni] cognitio Λ² add. practicae Λ^{Q2} 2 contra om. Λ^{YHGO}Σ 2-3 quia — causaliter om. R² 2 quia effectus om. Λ^{GO} | nihil] vel M² add. enim Λ^{GO} 3 habetur Λ^{GO} | causaliter] causante Φ^P add. | quia] quod CM²IZΓ^{LA}HO^{GO}Σ praem. per hoc C² om. P² | quia — causare om. Λ² | est VΛ^{GO} | nisi] add. illud R | actu om. Λ^{GO2} 4 causat R | aptitudinem] habitudinem R²Γ^{N2} | sive] secundum M²RT² | illam] istam Λ^{HGO} om. Λ² 5 sequitur Γ^B 6 nisi¹ non Λ^Y add. ut R add. finis Λ^{GO2} | causet] esset Γ^NΛ^{GO} om. Λ^{Y2} | nec causat in actu om. Λ^{GO} | nec] in corr. D² non Γ^{N2}Λ^{YHGO}Σ | causat] causatum D² praem. autem Λ^{GO}Σ add. autem Λ^{GO} | in actu] actu CPMIVZΓ^{BD}Λ^{GO2} [ante causat CPMIVZ] | finalis] pon. vel finis Λ^{GO2} | ut² in Λ^{GO} | actu² actus M²Σ 7 consideratur D | agendum] efficiendum Λ²Σ | igitur etc. om. I²ΛΣ 8 Praeterea] Prima D² Item RΓ^{BD} | aut] autem D | elicitus vel habitus = AΦ^{P2} elicitus (praem. cognitus aut ut Λ^{GO}) et habitus (add. autem Λ^{GO}) add. habitus vel elicitus (e. post extra) Λ^{GO} elicitus (post extra Λ^{GO2}) DCP²(in ras.)MSRIZΓ^{LA}Σ²(in ras.)Λ^{GO2}Σ habitus V²(in ras.)Λ^{YH} | faciat MS²Z 9 ut¹ om. Γ^{N2}Λ^{YGO} | finis] om. I²Λ^{GO}Σ add. vel I²Z add. ut Γ^{N2} | consideratus] desideratus Z cognitus Γ^{N2} pon. cognitus M² | et] aut Λ^{GO}π^{γβμν} aut ut CPM²Γ^{N2} 9-10 elicitus] add. et habitus Λ^{GO}π^{γβμν} 10 extra om. P²Λ^{YHGO}Σ | et] ut P I²ZΛ^{YHGO}Σ | et — modo om. R² | effectus] add. eius Λ^{GO2} | aliquo modo om. I² 10-11 aliquo — effectus om. M 11 sed] et R secundum Z | sed effectus] effectus autem I²ΛΣ | distinguunt Λ^H | Si] in ras. Λ^{GO2} Sed DI²Γ^N | cognitum Γ^{BD} 12 ergo] add. ut R² | distinguit] non distinguit causam. Si ut intentus, sic rationem obiecti; ergo obiectum distinguit P² (cf. 11-12) | Si] Sed D praem. Sed Λ² | intentus] intellectus Γ^B add. et amatus M²γ | iam] post est¹ (13) Λ^{GO} autem Λ² om. Σ 13 improbaturum est] e. i. Σ probaturum est ZΛ^{GO} im-
probatum R | ante naturaliter quam] antequam naturaliter R²Γ²BDLN² naturaliter antequam CPM²ΛΣ | intendatur] intenditur Z om. P² add. ut praevia voluntati Λ^{Q2} 13-14 cognitio talis] t. c. Σ add. a voluntate Λ^{Q2} 15-p. 173, 13 Praeterea — praxis = ADM²RIVZΓ^{LA}Σ² add.; ¶ text. sign.: Vacat, sic in libro Duns A² Vacat D²V² [Hae notae criticae codd. A²D²V²

T ¹ Cf. supra n. 253. ² Cf. supra n. 248.

255 Praeterea, non omnis cognitionis practicae finis est praxis. Aliqua enim intellectio practica est respectu praxis potentiae inferioris, ut puta quae est appetitus sensitivi vel potentiae moti-

practica. Consequens est contra Philosophum I Ethicorum et II¹. Consequen-
tia probatur, quia finis eius est felicitas, quae secundum ipsum, X Ethicorum²,
consistit in speculatione, non in praxi. — Si dicatur quod felicitas est finis eius
remotus sed finis propinquus est praxis, scilicet dirigere in actum virtutis prop-
ter felicitatem, contra: ad dirigere non ordinatur necessario nisi aptitudinaliter;
sed necessario est practica; ergo hoc erit, secundum dictam responsionem³,
quia aptitudinaliter ordinatur ad dirigere. Sed hoc est idem esse quod directi-
vam; ergo est practica quia est directiva. Sed esse practicum et esse directivam

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}FXB^{OT}πγβμ)

comprehendunt etiam textum Praeterea (p. 172, 1) — sensitivae (p. 173, 4), vide hic ad 1-p. 173,
4] Vacat in libro Duns F¹ Additio X²B² Extra I²(ext. et mg.), text. Si dicatur (6) — pra-
xis (p. 173, 13) sign. Extra R²I²Λ²Λ²; notat hoc loco Hic deficit aliquid C² 15 Praeterea]
Prima D* Item R² 16 et] add. ipsam M²R²IVZΓ¹ | praxim ut ad finem] f. ut ad p. Λ⁰ |
convertantur] add. inter se Λ⁰ | moralis] maior V* | esset M²IVZΓΛ²Σ^U esse Σ^Q 16-p. 172,
4 est practica] p. e. D*

1-p. 173, 4 Praeterea — sensitivae] om. (sed not. Hic deficit membrum Λ²) Λ²; ¶ sign.
insimul cum textu Praeterea (p. 171, 15) — praxis (p. 173, 13): Vacat, sic in libro Duns A¹ Vacat
D²V² 1 Praeterea — praxis om. Λ² | Praeterea] Contra R²I²BDN²Λ²HGO² | praxis] add.
volitiva Λ⁰ 2 practica om. Σ 2-3 inferioris om. A 3-p. 173, 1 ut puta — inferioris
om. I² 3 ut om. Λ²HGO² | quae est om. CPMSR²IV¹ | sensitivi] sensitivae CPMS poten-
tiae sensitivae Γ 4 est om. R² | contra] falsum secundum Λ⁰ | I] X Λ² | Ethicorum et
II] et II Ethic. Σ adnot. I Ethic. cap. 3: finis eius non cognitio, sed actus. II Ethic. cap. 2:
praesens negotium non est gratia speculationis; non enim ut sciamus ibidem virtutem scru-
tamur, sed ut boni efficiamur Γ⁰ | et II] et III Λ²HGO² cap. 2 M²IVZΓ¹N² cap. 3 R²Λ⁰ et 10 πβμ
cap. 2 et 10 γ 5 probatur] arguitur πγβμ | eius] om. R²Λ⁰ add. scilicet moralis scien-
tiae Λ⁰ | ipsum] Philosophum M²R²IVZΓΛ⁰ | X] VIII R² in X ΓΛ²H in IV (pon. X Λ⁰G⁰)
Λ⁰ | Ethicorum] Physicorum Λ⁰G⁰ 5-6 Ethicorum — finis eius om. D 6 non] add. au-
tem Σ | est finis om. Γ² | eius om. M²R²IVZΓΛ²HGO² 7 sed] si Γ²N²Q om. R² | finis pro-
pinquus est praxis] praxis e. (e. om. Λ⁰) f. p. M²R²IVZΓΛ²HGO² prop. e. f. p. Λ² | scilicet
om. I | dirigere] post actum Λ² post virtutis Λ² | virtutum R²ΓΛ² 8 felicitatis I | contra]
add. scientia moralis Λ⁰ | ordinatur] requiritur D | necessario resc. Λ⁰ | aptitudina-
liter] appetit Λ⁰ 9-10 sed — aptitudinaliter om. D² 9 sed necessario] necessario autem
M²R²IVZΓΛ²Σ^U | erit] est Γ⁰Λ⁰G⁰ add. practica Λ⁰ | dictam] divinam Z | responsionem] rationem
I praem. rationem vel Λ⁰ add. practica Γ² 10 ordinatur ad dirigere] ad d. o. IZ |
Sed om. M²R²IVZΓΛ²Σ^U | Sed hoc] Hoc autem Σ | est] erit M² | est idem] i. e. Σ | idem om.
Λ² | esse quod] q. e. (est Λ²) M²R²IVZΓΛ²Σ^U 10-11 directivam] directam D² directivum
πγβμ add. et esse practicum Λ² 11 ergo] et tunc Λ⁰ | ergo — directiva om. Γ² | est¹

T¹ Cf. ARISTOT., *Eth. ad Nic.* I c. 3 (A c. 1, 1095a 5-6): «finis [politicae] est non co-
gnitio, sed actus»; II c. 2 (B c. 2, 1103b 26-30): «Quoniam igitur praesens negotium [scientiae
moralis] non contemplationis gratia est, quemadmodum alia (non enim ut sciamus quid est
virtus perscrutamur, sed ut boni efficiamur, quia nullum utique esset proficuum eius), ne-
cessarium est scrutari ea quae circa operationes, qualiter operandum est eas». — Cf. supra
p. 169 ad 14. ² Cf. ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 8 (K c. 7, 1177a 12-1177b 1); c. 10 (c. 8,
1178b 7-32; c. 9, 1179a 22-32). Cf. supra p. 10 ad 5-6. ³ Cf. supra p. 171, 15-172, 4.

vae; nullus autem actus potentiae inferioris est finis actus intel-
lectus, quia nihil ignobilius est per se finis nobilioris; actus in-
telligendi est nobilior et perfectior quocumque actu cuiuscumque
potentiae inferioris sensitivae.

5 Dicitur quod licet intellectio sit nobilior in esse naturae quam 256
operatio potentiae inferioris, non tamen in genere moris, quia me-
lius moraliter est fortiter agere quam cogitare fortiter agere.

Contra hoc dupliciter. Primo quia falsum supponitur, nam 257

idem sunt, ex secundo articulo¹; ergo ex dicta responsione² sequitur quod
10 ipsa sit practica quia practica. Item, dirigere est actus intellectus, quia eius est
habitus, a quo iste actus elicitur; nullus autem actus intellectus est praxis, ex
[12] primo articulo³. — Ideo aliter diceretur⁴ quod finis scientiae moralis ad quem
ordinatur est actus virtutis, sicut et finis prudentiae, — et ille actus est praxis.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}FXB^{OT}πγβμ)

om. Λ² | est practica] p. e. Λ⁰ | est² om. Λ⁰πγβμ | Sed] sive Λ⁰ add. quia p | esse practi-
cam et esse directivam] esse d. (d. e. Λ²) et esse (esse om. R²I²BDN²) p. M²R²IVZΓΛ²Σ^U

1-2 intellectus] add. quia nullus talis est nobilior actu intellectus τ 2 est om. M²S |
est per se finis] p. se e. (e. om. M²) f. MRI²VZΓ¹ p. se f. e. CP add. actus Γ²BD²N² | nobilioris]
nobilius M² ignobilioris v 3 cuiuscumque om. V 4 inferioris sensitivae] s. i. Λ²HGO² |
sensitivae om. Γ²N²Λ² 5 Dicitur] praem. Sed Λ² 5-6 Dicitur — inferioris om. Γ²N² |
quam operatio] operatione Γ²N² 6 operatio] actus Σ | morum Γ²B 6-7 melius moraliter]
mor. mel. Σ 7 fortiter¹] formaliter AR²Λ²H² om. Γ²N² | cogitare] in ras. P² cognoscere Φ
cognoscere vel cogitare Λ⁰ cognitio vel in ras. Λ⁰ add. tantum cognoscere Λ⁰ add. secun-
dum prudentiam Λ² | fortiter²] formaliter AR²Γ²N²Λ²H² 8 hoc] hic M | quia] quod ZΛ⁰
add. hoc Λ² | falsum supponitur] s. (praesupponitur Σ^Q) f. Σ | supponitur] supponit Λ⁰ add.
scilicet quod actus potentiae inferioris est melior moraliter Γ²B² add. quod actus Λ² 9 idem
sunt] s. i. Σ | sunt] est Λ⁰ | ex secundo] ex tertio R² (...) Λ² | ergo] add. et Λ² | dicta]
divina Z | responsione] praem. ratione vel Λ⁰ 10 ipsa om. Σ | sit] est M²R²IVZΓΛ²Σ^U
om. Λ² | quia¹] om. Γ²N²Λ²Σ^U add. est M²R²IVZΓ¹BDLN²Λ²HGO² | practica²] om. VT²N²Λ²Σ^U add.
hoc nihil est πγβμ | Item] Praeterea Σ | eius om. I 11 habitus] add. scilicet prudentia Φ
πγβμ | iste] ille Λ⁰ om. M²R²IVZΓ¹BDLN²Λ² | iste actus] a. i. Γ²N²Λ⁰ | elicitur] est (post quo) eli-
citus πγβμ | nullus] verus Γ² | actus² om. Λ² | ex] in Λ² 12 articulo] add. ergo a direc-
tione quasi a fine proximo et praxi scientia moralis non erit practica Λ⁰ | Ideo aliter diceretur]
Ideo d. a. Σ adnot. Tertia opinio quae est cuiusdam discipuli Henrici Λ² | diceretur] divide-
retur M² dicitur DM²Γ²BD² add. scilicet Γ²B² | scientiae moralis] m. s. Λ⁰ 12-13 ad quem —
prudentiae] sicut (om. I) et prudentiae est actus virtutis moralis ad quem (quam Σ^Q) ordinatur
(terminatur Σ) M²R²IVZΓΛ²Σ^U sit prudentia et prudentiae (et prud.) quae Λ⁰ add. est (est om. Λ⁰) actus
virtutis moralis ad quem ordinatur (add. scientia vel cognitio moralis Λ⁰) Λ⁰ 13 et] om. IΣ^U
add. recte Λ² | ille] iste Λ⁰Σ^U | ille actus] a. (om. Σ^U) i. Λ²Σ^U | est²] dicitur M²R²IVT

F 5 HENRICUS GAND., *Quodl.* I q. 14 in corp. (f. 11K); XII q. 29 ad 4 (f. 517Q); q. 14 in
corp. (f. 492T-493X). Cf. GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* X q. 6 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB
IV 325).

T¹ Cf. supra n. 237. ² Cf. supra p. 171, 15-172, 4. ³ Cf. supra n. 228. 232.
⁴ HENRICUS GAND., *Quodl.* XII q. 14 in corp. (f. 494C); *Summa* a. 36 q. 4 ad 2 (I f. 236Z):
«Ethica est practica simpliciter et per se ratione qua scientia est, quia finis eius est operatio boni
et non speculatio veri ut in ea sit status»; a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (II f. 161 O-P).

actus potentiae inferioris non est bonus moraliter nisi quia con-
formatur rationi rectae ut regulae suae¹; igitur rectitudo rationis
est causa bonitatis talis in actu illo et non e converso; sed actum
rationis esse sic rectum est ipsum esse bonum moraliter sicut
intellectio potest esse bona moraliter. — Confirmatur ratio, quia
prudencia est simpliciter melior virtute morali ut est in appetitu
sensitivo; igitur et actus eius ut eius est melior actu illius ut illius;
igitur iste ut practicus sicut potest intellectio esse practica est me-
lior illo ut practico sive bono moraliter. Ex hoc patet quod probatio
de cogitare non valet; quando enim quaeritur excellentia unius
ad alterum, non debet comparari optimum ad infimum, sed opti-
mum ad optimum vel simpliciter ad simpliciter debet comparari.
Sicut ergo accipit optimum ibi, puta 'fortiter agere extra', ita
debet accipere in intellectu 'dictare secundum prudentiam forti-
ter agere'. Hoc secundum est melius etiam moraliter, quia ut
regula habet bonitatem formalem quae est rectitudo propria;
aliud est tantum bonum materialiter, quia ex se non est bonum

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ²Κ²Ρ²Π²Υ²Β²Μ²)

2 rationi rectae] rect. (om. M²) rat. MIZΛ² | regulae suae] s. r. Σ | rationis] hominis Γ¹
add. non Λ²* 3 illo] isto Δ^{YO} suo D add. potentiae inferioris Λ^{O2} | et] sed et (et om. R²) R
om. Γ^{BD} 4 esse sic] s. e. Λ²Σ | rectum] regulam (la μ) ρ²π²β²μ | sicut] sic ergo Γ^{N2} 5 ra-
tio om. Σ 6 melior] nobilior Γ^{N2}Δ^{YHGO}Σ melior vel nobilior CP praem. nobilior et M²
om. D² | ut] add. virtus moralis M² 7 eius ut eius] eius (praem. ut D²) DMSRI*V*Γ^{N2}* ut eius
A add. est Λ^{O2}Σ | ut illius] om. M²Γ^{LN2} add. est Λ^{O2}Σ 7-9 ut illius — melior illo om. D²
8 iste] ille MSΛ^{HGO}Σ^Q add. actus M²IZ add. actus intellectivus Λ^{O2} | potest intellectio] i. p.
Σ 9 illo] isto ΣΓ^{BD}*Δ^{YHO} illius Γ^{N2}* | patet] proba D* apparet Γ^{BD} | probatio] cogitatio
Λ^{O2}* propositio CPZΓ^{BD}Δ^Y 10 de cogitare] de cognitione Λ^B de cognitione sive de cogi-
tare Λ^O de nobilitate (nob. in ras. et add. vel cogitare Λ^{H2}) Λ^H de cogitare fortiter agere Φ add.,
om. Λ^{O'} de fortiter agere vel de cognoscere fortiter agere Λ^{O2} add. fortiter agere C² 11 ad
alterum] ab altero Λ^H | debet] oportet (pon. debet Λ^{O2}) Λ^{O2} | comparari om. ZΔ^{YH}Σ 11-12 sed
optimum ad optimum om. R² | sed — comparari om. Γ^B 12 simplex ad simplex ΠΓ^L | de-
bet comparari = Ap comparari DZ proponi Λ^H(om. Λ^{H2})Σ 13 accipit = ADI² est (post opti-
mum Z pon. accipit M²) C²PMRSR²IVZΓ² est accipere (ceptum C²) C²R²Δ²H²GO add. | ibi] ita Γ^D
add. in potentis inferioribus in intellectu practico Λ^{O2} | fortiter] formaliter AM²S²R²Δ²H²*
| extra] in ras. Λ^{H2} om. Λ^{O2}* add. | ita] in ras. Λ^{H2} aliqua Z 14 debet] om. C²M²SR²IVZΓ²B²
DLN²Σ est R²VΓ²B²Δ²H²GO debes post accipere M² oportet C²(post intellectu)Γ^{N2}(post accipere) | accipe-
re] accipe CA²Σ capere Λ² add. etiam Λ^O | dictare] actum dictantem Σ add. et P² 14-15 for-
titer] formaliter (pon. fortiter M²) MR²Γ²Δ²H²* 15 Hoc] praem. Et Γ^{BD}Σ add. autem I² | secun-
dum] quod Λ^H add. est I² add. ex se Λ^{O2} | melius] add. isto (illo Λ^O add. ultra primo Λ^{O2}) Δ^{HGO}
add. primo M²I² | etiam] et Λ^H om. Δ^{HGO}Σ | moraliter] add. et (illo etiam μ) formaliter M²Υ²μ
| quia] om. M² add. hac M² | ut om. Λ^O 16 formalem] formaliter Σ moralem pr praem. mo-
ralem γ add. moralem υν 17 aliud] ad D* aut (pon. aliud S²) S add. scilicet fortiter agere
extra M²K²Υ | materialiter] moraliter Γ^{B2}Δ²H²

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio II d. 40 q. un. n. [3]; I d. 17 pars 1 q. 3 n. [3].

moraliter circumscribendo ordinem ad regulam istam et ad volun-
tatem imperantem.

Secundo, prima responsio¹ non videtur ad propositum: quae-
ritur enim unde intellectio sit practica, non supponendo eam esse
practicam, potissime cum nec supponatur de illa prima circum-
stantia quae est finis sed inquiratur²; igitur ut quaeritur de intel-
lectione practica, et prima circumstantia a qua foret practica, ipsa
tantum accipitur ut est illud quod est in esse naturae; igitur sic
distinguere de ipsa secundum bonitatem moris et naturae, nihil
est aliud quam supponere quod quaeritur et distinguere aliquid
ut consideratur praecise sub altero membro distinctionis.

Ideo corrigitur ista opinio³ ab aliis et dicitur quod habitus
dicitur practicus a fine qui est consideratio practica; proprius enim
finis cuiuscumque habitus est actus eius. — Sed contra istud. Si
consideratio ista quae est finis habitus est practica, ergo ipsa ha-
bet causam ex qua dicatur practica: aut ergo finem illius conside-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ²Κ²Ρ²Π²Υ²Β²Μ²)

1 moraliter] formaliter (fortiter Γ^D) vel moraliter Γ^{BD} praem. formaliter vel R² 3 Se-
cundo] praem. Praeterea M²Λ^O praem. Sed Λ^H | prima] praedicta R²(in ras.)Γ^{BDLN} quia V illa
post responsio Λ^{H2}τ²μ² om. I²Δ^{H2}ρ²π²β² | prima — videtur] ostenditur quod responsio illa non
est Σ | non] add. est ut Λ^H | videtur] valet Γ^N 3-4 quaero R²Γ^L 4 non] add. iam
ρ²π²β²μ² | eam] illam ZΔ^OΣ istam Δ^{YHO} [ante suppon. ZΔ^{YHO}] om. Λ^B 5 nec] non
R²Γ^L om. D² | illa] in ras. R² ista DΔ^O ipsa VZΔ^{YH}Σ 6 inquiratur] inquiritur AR²Γ^{LN}
add. de illa R²(in ras.)Γ^{BDN2} 6-7 igitur — intellectione] igitur (etiam Λ^O) de intellectione
(intentione Λ^O) qua Λ^{O2}* 6 ut] cum ρ²π²β²μ² 6-7 quaeritur de intellectione] de i. q. (add.
vel intentione R²) RΓ^BΔ^{YH}Σ 7 a qua foret] qua sit Σ | foret] in corr. Λ^{H2} formaretur D
formaliter Λ^O 8 accipitur] accipit D add. hic Λ^O 9-11 de ipsa — consideratur] aliquid
quod continetur ut distincte et Λ^O 9 de ipsa om. D | secundum] per Γ^{BD} om. Γ^N* | boni-
tatem] scientiam D² 10 est aliud] a. e. ΓΔ^OΣ^Q | supposito Γ^{D2}L | aliquid] aliquid D om. Z
11 consideratur] consideretur Γ^N*Λ² add. ut Λ^H* | sub] ab Γ^{LN}* add. aliquo Λ^O 12 adnot.:
Correctio opinionis A¹ Tertia opinio quae est Aureoli et Ocham Δ^{H2} Joannes Rodicon in
prologo primi, quaest. 6 art. 2 sequitur hanc correctionem (seq. — correct. om. β) β²μ² Varo
lib. I quaest. 4, Ioannes Rodicon in prologo quaest. 6 art. 2 et hanc insequitur Ocham γ |
Ideo om. ZΔ^LΣ | ista] illa P²MSVΓ^{BD}Δ^O haec Σ | opinio] distinctio Λ^O* add. quarta Λ^{O2} |
et dicitur om. I²Δ^OΣ | habitus] om. Λ^B add. qui P² 13 dicitur] est V om. D²M²* | fine]
add. proprio Λ^{O2} | consideratio] add. vel cognitio Γ^{N2} add. id est opinio Δ^{H2} 14 actus eius]
e. a. Λ^BΣ add. sicut proprius finis actus est obiectum; tum quia actus proprius principalior
inest (?) tunc secundum causam formaliter tantum (?) Λ^{O2} | Sed om. Λ^O | istud] illud Γ^{BD}Δ^H
ista Λ^O om. Σ 15 ista] illa CMSVΓ est D² om. Σ^{U2} | habitus] in ras. Λ^{B2} om. Z 16 ex]

F 12 GODEFRIDUS DE FONT., Quodl. X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 355): «scien-
tiae practicae... non est nisi unus finis in actu proximus et immediatus, scilicet speculatio vel
consideratio rei operabilis»; ibidem (p. 350): «Et etiam habitus ex talibus [practicis] considera-
tionibus causatus et derelictus dicitur habitus practicus».

T¹ Cf. supra n. 256. ² Cf. supra n. 248. ³ Cf. ibidem.

rationis, et hoc iam improbatum est¹; aut obiectum, et tunc sequitur quod ipsum obiectum est prior causa a qua dicitur habitus practicus quam ipsa consideratio, et habetur propositum, quod ab obiecto tam habitus, licet mediate, quam actus dicitur practicus.

260 «Opinio propria» – Concedo igitur quod habitus non dicitur⁵ [13] practicus ab actu proprio, quia et ille est practicus a causa priore. Nec cognitio aliqua habitualis vel actualis est per se practica quia ordinatur ad praxim ut ad finem; potest tamen quandoque habere primam extensionem, scilicet conformitatem² ad praxim, a fine ipsius praxis, non tamen in quantum est finis sed in quantum est obiectum.

261 Primum³ patet. Quandoque enim prima principia practica sumuntur a fine praxis, et ita ille finis, ut causa praxis prima, in genere illo includit virtualiter totam notitiam, et ita ipsa notitia habet quiditatem suam et aptitudinem ab illo.

262 Secundum⁴ patet. Ideo enim praxis dat talem aptitudinem sive talem naturam habentem aptitudinem, quia ut obiectum primum includit principia, et mediantibus illis conclusiones, et ita totam notitiam practicam; non autem in quantum finis, tum quia

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^γβ^μ)
a D om. ZΓ^{BD}*Λ^GΣ | dicitur Γ^{BD} | ergo | habet Λ^H 16-p. 176, 1 considerationis] add. vel cognitionis Γ^N

1 improbatum est] improbatum Γ^L | est om. M^{SR}*Γ^N* 2 quod om. MSR*Γ^N*Γ^B*D*
LN* | ipsum] add. obiectum a quo cognoscitur habet (?) talem ex m... Λ^O | obiectum] add.
igitur C^{MSR}*Γ^V*Γ^{BD}*LN* add. autem Λ^O | habitus] actus V* praem. tam π^γβ^μ 3 ipsa
om. A 4 habitus] add. causatur Λ^G add. immediate quam ipsa consideratio Λ^E 5 di-
citur] add. primo CPMSRIVZΓ^AYHGOΣ add. 6 actu] in corr. R³ add. primo Λ^G* | quia —
priore om. R²* | et om. R³Γ^{BD}*NΛ^H 7 cognitio aliqua] a. c. Σ | aliqua] alia Λ^{GO}* om. Λ^E
add. vel CP | vel] nec IΓ^B | vel actualis om. V*Σ^U* | se] add. intrinsece Λ^O 8 finem]
add. quia hoc est sibi accidentale (?) Λ^O | quandoque] add. cognitio practica Λ^O 9 pri-
mam] propriam P²(in ras.)RIΓ^{BD}* ipsam Γ^NΛ^O om. M²Λ^G | primam extensionem] e. p. Λ^BΣ |
scilicet] secundum Λ^{GO}* 11 obiectum] praem. primum Φπ^γβ^μ add. cognitum Λ^O
12 Quando Γ^{LN}* | Quandoque enim] quia quandoque Σ | prima om. Γ^{BD}* 12-13 sumun-
tur] sciuntur Σ 13 ille] iste DP²(in ras.)ST¹Λ^{GO} | praxis² = A 15 aptitudinem] add. suam
Γ^BΛ^O | illo] isto Δ^Y add. obiecto R²* add. fine π^γβ^μ 16 Secundum] in corr. Λ^BO² Se-
cundo Σ^Q | praxis] finis I²Λ^O praem. finis R²Γ^B*N²π^γβ^μ om. C²M²ZIΓ^DΔ^{YH}*(post dat)G²O²Σ |
dat talem] t. (tale M*) d. CPMI^V | aptitudinem] habitudinem Γ^LΛ^O 17 sive] vel ΓΣ | ta-
lem om. ZA^{YHGO}* | talem naturam habentem] n. h. t. Σ add. talem MΓ^{BD}Λ^O | naturam]
materiam M^V* | aptitudinem] in corr. I² habitudinem PS habitualement (praem. aptitudinem M²) M
18 principia] principium ST¹LN* praem. prima R | ita] ideo D 19 finis] praem. est Λ^B add.
est Λ^{GO}

T ¹ Cf. supra n. 252-255. ² Cf. supra n. 236. ³ Cf. supra lin. 8-10. ⁴ Cf. supra
lin. 10-11.

a fine ut fine nulla natura vel aptitudo naturalis habetur nisi amato et desiderato et sic movente efficiens¹; prius autem naturaliter quam ametur includit dicta principia et conclusiones; veritas enim principii practici necessarii non dependet a voluntate magis quam speculativi, nec conclusiones necessario illatae ex tali principio; — tum quia quodcumque aliud includeret virtualiter notitiam talem, eodem modo daret notitiae conformitatem talem, puta si ipsa praxis includeret primo in genere illo talem notitiam, vel illud circa quod est operatio, sicut quandoque contingit et tactum fuit in responsione ad tertium argumentum in quaestione prima de subiecto theologiae²: homo enim forte est subiectum tam moralis scientiae quam medicinae — non autem felicitas vel sanitas — quia utriusque finis ratio includitur in ratione illius circa quod est praxis.

Si dicatur quod principia prima practica sumuntur semper a fine, igitur semper finis primo includit virtualiter notitiam eorum, — si concederetur conclusio, tamen staret quod non in quantum finis sed in quantum obiectum, et tunc posset dici quod homo est finis tam sanitatis quam felicitatis naturalis, ut tangitur in responsione praecedenti³; sed saltem non est proximus finis praxis, quia si

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}κ^ρπ^γβ^μ)

1 ut fine] ut a fine RIΓ ut finis (add. est Λ^O2) Λ^G in quantum finis ZΣ ut finis est Λ^Oπ^γβ^μ | natura vel] in ras. P² om. Γ^BΛ^O* | aptitudo naturalis] n. a. PMII³ | naturalis] natura-
liter Λ^H* | nisi] add. ut C²P²R²I²Δ^{GO} add., add. vel M | amato] amante in ras. Λ^H2 praem. ab
RΣ 2 et desiderato] vel desiderato CPMSRI^VΓ^T om. I²ZΛ^GΣ | movente] in corr. I² mo-
vendo Λ^G add. acru Λ^O3 | naturaliter] naturaliter] natura π^γβ^μ 2-3 naturaliter quam ametur] q. (add.
finis Λ^O2) a. (amet Λ^H add. actualiter Λ^O2) n. (add. vel actualiter habitus practicus Λ^O2) Λ^HGO | naturaliter
quam ametur includit] q. a. i. n. Λ^BΣ q. n. a. i. naturaliter Z 3 dicta] tam Λ^{GO} talia π^γ
β^μ | dicta principia et] principia et dictas Σ 4 principii] praem. primi Λ^G | dependet a
voluntate magis] m. d. a v. Σ | quam] add. veritas R²Γ^B2 add. principii I² add. veritas princi-
pii M²K^Y 5 speculativa Z speculativum Δ^{2H} | conclusionis ZΛ^{YH}*GOΣ | necessario om. D |
tali principio] p. t. CPMV 6 quodcumque] quantumcumque Λ^G quodque Λ^B | includat I²
includit ZΓ^D | notitiam talem = AD t. n. rell. add. 7 notitiae] praem. tali Γ add. talis V
7-8 ipsa praxis] p. i. (i.) prima Σ^Q Σ 9 operatio] opus Γ^{LN}Λ^O operatio sive opus Λ^G praem.
talis add. | contingit] in ras. Γ^N2 convenit M²S | et] sicut CPV²ZΛΣ 10 tertium] in corr. C²
sextum PZ | argumentum] articulum ZIΓ^{LN}Λ^G add. secundae viae Λ^O2 | quaestione] praem. illa
Γ^{BD} 11 forte est] e. f. Σ 12 felicitas vel om. Λ^G 13 utriusque finis ratio] r. u. f. Σ |
ratio om. C²MSR²*V²Γ^{LN}Λ^H2 14 prima om. DIΓ^{BD}*(ante principia)N²Σ^U | practica om. Λ^H |
sumuntur] sunt Λ^{GO}* 15 primo om. I²Λ^G | eorum] earum Γ^B*LN*Λ^O2 om. Λ^{YH}*GOΣ
16 concederetur] conceditur DR conceditur Λ^B add. illud si consideretur Λ^G | conclusio] con-
sequens π^γβ^μ add. cum hoc R²V add. huius argumenti iam dicti Λ^O2 | tamen — non] non
tamen Λ^O | tamen staret] s. t. Σ | staret] semper stat Λ^G 16-17 in quantum finis sed in
om. Λ^B2 17 potest D | homo om. M²S²Λ^H* 19 praecedenti] praedicta C²V²ZΛΣ | sal-
tem] talis Λ^{GO}* taliter (nor. alius liberi: saltem μ) β^μ | est om. I²2 | proximus] add. proprius D |

T ¹ Cf. supra n. 253. ² Cf. supra n. 185. ³ Cf. supra n. 262.

negaretur conclusio, negandum esset antecedens universaliter sump-
tum, quia particulariter est verum, ubi scilicet ratio finis non
concluditur ex aliquo pertinente ad cognitionem practicam¹.

264 Vel aliter posset exponi antecedens sic: 'principia prima' etc.,
verum est inter illa quae sumuntur a circumstantiis moralibus, 5
praesupposito actu bono secundum genus, quia sic obiectum non
est circumstantia. Alio modo, accipiendo actum nude, etiam obiec-
tum est circumstantia; et ex isto videtur antecedens improbari: a
quo enim sumitur omnino prima circumstantia actus nude consi-
derati, videtur esse prius quocumque alio, et ita obiectum, a quo 10
primo specificatur actus ut dicatur bonus ex genere actus, circum-
stantionabilis ulterius aliis circumstantiis ut sit plene moralis, vi-
detur omnino primum in cognitione practica. De hoc non oportet
modo prosequi an concludat vel non, quia in libro tertio locum
habet².

Breviter igitur quoad hunc articulum³ dico quod practica non
habet primo extensionem sibi competentem a fine in quantum
finis, propter rationes praeadductas⁴.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτπγβμυ)

praxis] om. Δ⁸² add. non mediatu sed ultimus Δ⁹² | quia] quod CS²Γ^DN² rep. A²

1 conclusio] consequens πτγβμυ | esset] erit DCP 2 quia] quod CPM²SRIT²Δ² add. |
ubi] quod Δ⁹² 3 concluditur] includitur vel concluditur I² | aliquo] alio ZΔ^{YGO} alio vel ali-
quo A | cognitionem] conclusionem VZΣ^Q | practica] add. (...) forte sanitas vel felicitas ex ho-
mine Δ⁹² 4 Vel] Item Δ^H | aliter] universaliter Σ | posset] potest Δ^H add. dici et ZΔ^{HGO} |
antecedens] accidens Δ⁹⁰Δ⁹² | principia prima = AD prima principia rel. edd. | etc.] et con-
clusiones Γ^DN² et quæstio Γ^{D2} et Γ^{LN2} om. Δ^{YHGO}Σ sumuntur a fine Δ⁹² sunt semper a
fine Δ⁹² 5 est] add. etiam D | inter] autem Δ^H om. Δ^{GO} | sumuntur] sumunt I² suppo-
nuntur P²Γ^BD² 6 praesupposito] a supposito M²SI² supposito Δ^H 7-8 Alio — circum-
stantia om. M²V²Δ⁹² 7 nude] unde D²Γ²Δ²Δ²H ante P² ubi supra lin., sed in marg. nude
P² | etiam] in Z et sic Δ⁹² om. Σ 8 isto] illo C²Δ^{YGO} hoc Σ ista Γ²Δ² illa C²PM²T²N² | probari
(ante antecedens DV) DC²PM²SR²I²V²Γ²BD²LN²Δ^{HGO} improbatum R' edd. 9 enim om. Δ^H |
omnino om. Rπγβμυ | prima om. A | nude] unde D²RΓ²D² inde M² om. Δ⁸² 10 alio om.
MSI²VΓ^BD²LN²Δ² | ita] illud est I 11 primo om. Γ^{BD}LN² | primo specificatur] s. p. ZΔΣ |
ut dicatur om. R² | actus] om. M²V²ZΓ²Δ²Σ add. inquam C² 11-12 circumstantionabilis]
rescr. Γ^{D2} circumstantialis P²Δ^Y circumstantiae (add. vel actus circumstantionabilis Δ⁹²) Δ⁹⁰ cir-
cumstantialiter cui circumstantiatur Δ⁹⁰ 12-13 videtur] add. esse Δ^{GO} 13 cognitione]
conclusione Γ² consideratione Δ^Y 14 concludit Γ^D includat ZΔ^{HGO}Σ | libro tertio] t. l.
ZΔΣ 16 igitur] autem Z om. ΔΣ | quoad] quantum ad Δ^H ad πτγβμυ | quod] add. scientia
πτγβμυ 18 praeadductas] praedictas D² praeadditas Δ^Y primo (prius R) adductas RΔ^HΦπ
γβμυ adductas CPA⁹⁰ additas Δ⁹⁰

T¹ Cf. infra n. 314. — Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio III Suppl. d. 15 q. un. n. [25. 27]; I
d. 3 pars 1 q. 4 n. [23]. ² DUNS SCOTUS, Ordinatio III Suppl. d. 26 q. un. n. [10]; d. 38 q.
un. n. [4-5]; II d. 7 q. un. n. [11-13. 24-28]; d. 40 q. un. n. [3]. — Cf. infra n. 362. ³ Cf.
supra n. 239. 227. ⁴ Cf. supra n. 262.

[IV. — AD SECUNDAM QUAESTIONEM]

[14] Ex hoc patet solutio secundae quaestionis propositae¹, cuius 265
teneo partem negativam, sed primam relationem, scilicet confor-
mitatem², habet per se ab obiecto, quod vel est rectitudo praxis
5 vel aliquid virtualiter includens illam rectitudinem, et ideo cogni-
tioni illi est praxis conformabilis ut sit recta, quia cognitio est talis
cogniti.

Sed de alia relatione, scilicet prioritatem³, dubium est unde 266
conveniat cognitioni. Dico quod necessario praxim naturaliter
10 praecedit aliqua intellectio, sicut patet ex primo articulo⁴; et se-
cundum hoc convenit praxi posterioritas et cognitioni prioritas ex
ratione potentialium ordinarum naturaliter in agendo, intellectus
scilicet et voluntatis. Sed non semper illa intellectio prior est pra-
tica, sed tantum quando est determinativa rectitudinis vel determi-
15 natae rectitudinis ipsius praxis, et hoc vel virtualiter vel forma-
liter. Quando autem in apprehensione praevia nulla est determi-
natio virtualis vel formalis de rectitudine praxis, licet ibi sit prio-
ritas, tamen ibi deficit conformitas, quia ipsa non est cui debeat

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτπγβμυ)

1 adnot.: Ad quaestionem secundam quae est nona A¹ Responsio ad quaestionem se-
cundam secundum mentem Scoti Δ^{H2}(om. Δ^{H3}) 2 Ex] praem. Et SZI²Δ²Σ add. et Δ⁸² |
propositae] proportionatae V 3 sed] scilicet Δ⁸² add. quod Δ⁸² | relationem] in ras. Γ^{D2} rec-
titudinem Δ^H | scilicet] id est Δ⁸² 3-4 conformitatis Σ 4 quod] quia DM²Δ^{HGO} 5 il-
lam] istam D²Γ^{BD}Δ^{HGO} om. Δ⁸² 5-6 cognitioni illi] i. c. Σ 6 ut sit recta om. Δ⁹⁰ | quia]
add. naturaliter M² | cognitio om. Δ^{GO2} 8 alia] illa (add. alia P²) I aliqua Δ^Y secunda Δ^{GO} |
relatione] add. sive rectitudine Δ^H | prioritatem] praem. de Δ⁹² 9 Dico] add. tamen Σ |
necessario praxim = AD praxim Δ⁹²Σ praxim (praxi πτ) necessario rel. edd. (necess. post naturali-
ter τ) | naturaliter om. V²(post praecedit, 10)ZΔ⁹⁰ 9-10 naturaliter praecedit] p. n. ΓΔ⁹⁰Σ
10 intellectio] intentio (pon. intellectio Δ⁹²) Δ⁹⁰ cognitio πτγβμυ | sicut] ut Δ⁹⁰Σ 10-11 secundum]
om. D | in om. MSV² 12-13 intellectus scilicet] s. i. (i. om. Δ^{H2}) Δ^{H2} 13 voluntas R²
Γ^{LN2}Δ^Y | semper illa] propter illam Z | illa] ista D²Δ^H om. Γ²Δ² | prior] prima (not. vel: prior
Γ^{D2}) Z 14 sed] quia Δ⁹⁰ | tantum om. Δ⁹⁰ | quando] quantum D 14-15 determinativa]
rectitudinis vel determinatae rectitudinis = A determinativa rectitudinis DCPRIVT²γβμυ de-
terminatae (ativa M²Δ^{H2}Δ⁹²) rectitudinis MSZΔΣπ 15 ipsius] praem. respectu Φπγβμυ |
vel] videtur D om. ZΔΣ 15-16 virtualiter vel formaliter] f. vel v. (add. de rectitudine Σ⁹²) ZΔΣ
16 Quando] Cum Z | praevia] prima DC²PMR²I²ZΓ²D²N²Δ^{HGO2}Σ add. obiecti R 17 virtualis]
vel formalis = AD f. vel v. nec Δ⁹⁰ v. rel. edd. | praxis] add. tunc Σ 17-p. 180, 1 li-
cet — praxis om. D² 17 licet] add. illa formalitas Γ^BD²Δ² | ibi] post sit ΓΔ⁹² om. ZΔ^Y
HGO/Σ 18 tamen] post deficit Δ⁹²Σ om. Δ^{YHGO} | ibi = AD²R tunc βμυ | ipsa] add. in-
tellectio prima Δ⁹² | debebat V deberet MA⁹⁰

T¹ Cf. supra n. 223. ² Cf. supra n. 236. ³ Cf. ibidem. ⁴ Cf. supra n. 229-233.

praxis conformari ut sit recta, quia ipsa nihil determinatum ostendit de rectitudine praxis^a.

Potest igitur dici quod licet absolute ex natura intellectus et voluntatis sit cognitio prior, tamen quod cognitio conformis, id est conformativa¹, sit prior, hoc est simul ex obiecto et ordine⁵ potentiarum et potentiae practicanis, nam etsi obiectum determinet intellectum ad cognitionem rectitudinis prius naturaliter quam voluntas velit et voluntas sit aliquo modo regulabilis aliunde,

^a Sequitur textus interpolatus: Quando vero in apprehensione praevia est determinatio de rectitudine praxis sed quando potentia cuius est praxis non est aliquo modo determinabilis aliunde, tunc illa cognitio, licet determinata, non est conformativa.

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYHGOΣQU(Φ^{FP}πτπγβμυ)

1 ut sit recta om. MV | ipsa om. R²πτπγβμυ | determinatum] in corr. Λ^{H2} determinate Λ^OΣ determinat Λ^H 1-2 ostendit] in ras. I² dicit ZΛ^O sicut Λ^H 2 praxis] add. et ideo non est practica Λ^{O2} 3 Posset Λ^O | igitur] etiam P 4-5 tamen — prior om. Σ^{U2} 4 quod] quia DM^aΛ^O om. Z | conformis] conformalis Λ^H om. R 4-5 id est om. R² | id est conformativa om. Λ^{YHGO}ΣQU¹ 5 simul] solum Λ^O 5-6 et — practicanis] et cognitione praxis Λ^{O2} 6 et potentiae practicanis] om. Γ^{BD2}Λ^OΣ; ¶ sign. litteris a-b V² | potentiae] praem. ratione C^MR²I²I² add., om. P² add. sic M²R² add. | practicanis] in corr. M² add. scilicet voluntatis quae sit aliquo modo regulabilis (rationabilis Φ) aliunde Φ add. | nam] quia Λ^H | etsi] si CPMSR^aIVZΛΣ 6-7 determinat Γ^{LN} terminet D 7 ad cognitionem] in cognitione Γ^{N2} 8 et — aliunde] om. ZΓ^{B2}Λ^{YHGO2}(ante prius, γ)Σ; ¶ sign. litteris a-b V²(text. et ms.) | regulabilis] regulativa Γ^{B2}Λ^{O2} regulata Γ^{B2}Λ^{O2}(ante aliquo) regulativa regulabilis (regulabilis in ras. R²) R regulata regulariter (pon. regulabilis C²) CPMS^aT^aV recta vel regulata Λ^O rationabilis D² 9-12 Quando — conformativa = ADCPMSRIVT(om. Γ^{N2})Λ^{HGO2} add.; ¶ text. sign.: Non in libro Duns A⁴ Non Duns R² Vacat, non est in originali Γ^{N2} Additio, non est in originali [sed pro textu authentico Quando (p. 179, 16) — praxis (p. 180, 2)] Λ^{O2} litteris a-b V² (text. et ms.)Γ^{B2}D² 9-10 Quando — praxis] om. I²Γ^LΛ^{HGO2}; ¶ sign. Vacat P¹(om. P²) 9 Quando] quia Γ^BΛ^O | vero] etiam CPSI²Γ^{BD}Λ^O add. enim R²V est MR^aT^N add. est V² | apprehensione] add. illa M²I² add. praevia] prima ADPMS^aVI^aΛ^O r... R' om. R² add. nulla I²Λ^{O2} | est om. C² 10-12 sed — conformativa om. Λ^{H2} 10 sed] si P sicut AR²(in ras.) | quando] cum (add. quando D²) D om. C²P²S²πτπγβμυ | potentia] in ras. S² in corr. P²R² | cui Λ^O | est¹ om. R² Γ^{BD2}Λ^{O2} 11 aliquo] praem. in Λ^{H2} | aliunde] alium P^a om. Γ^{BD2} | illa] ista D | licet] add. sit DR² add. possit esse Λ^{O2} | determinata] determinativa DCI²Λ^{O2} add. sit V | non] add. tamen M² 11-12 non est conformativa] ex obiecto actus voluntatis, sicut si actus divinus voluntatis non esset ex se rectus, non tamen est actu conformativa, quia praxis divina est ex se recta; adhuc tamen cognitio est practica ex se, quia ex obiecto sicut ex causa priore quam sit praxis actualis: tum quia propter aptitudinalem directionem est practica, non propter actualem, tum quia si voluntas non esset coniuncta intellectui, adhuc cognitio esset practica ex potentia et obiecto. Plura talium sunt dicta prius Λ^{O2} 12 est om. Λ^{H2} | conformativa] conformata A add. praxis sive potentiae practicanis sibi P add. praxis (praem. ipsius C²) sive (vel C²) potentiae practicanis (sive pot. pract. om. Λ^{H2}G²πτπγβμυ) et (et] quia Λ^{H2} om. γ) ideo non habet (et id. non hab.) r... C²) conformitatem priorem (prioris M² om. C²) in (sub M²) ratione regulae (reg.] naturae M² om. Λ^{H2}) dirigentis nec (add. ut M²) sic (nec sic] r... C²) est plene practica (nec — pract.] et sic nec perfecte est practica Λ^{O2}) C^MI²I²Γ^{BD2}Λ^{HGO2} add.

T¹ Cf. supra n. 237.

non tamen tantum apprehensio praecedat praxim sed apprehensio conformis. Hoc autem accedit quandocumque determinata rectitudo praxis est cognoscibile necessarium, sive ut principium per intellectum sive ut conclusio per scientiam.

5 ¶ Haec quae iam dicta sunt, de hoc videlicet unde duplex relatio, scilicet conformitatis et prioritatis conveniat notitiae practicae, generaliter intelligantur, nisi oporteat pro intellectu divino aliquid addere, videlicet quod potentia practicans, cuius praxe notitia conformis est prior, sit aliquo modo determinabilis aliunde sive
10 alii tamquam regulae conformabilis in agendo; quod an requiratur ad notitiam vel non, tangetur in responsione ad quartam objectionem, quae fiet contra solutionem quaestionis principalem¹. ¶

[15] Quando autem rectitudo determinata contingenter convenit praxi, tunc non est obiectum aliquod determinans intellectum ad cognitionem rectitudinis determinatae antequam voluntas velit, et hoc loquendo de intellectu et voluntate in communi, nam illud contingens non determinatur ad alteram partem ante omnem actum voluntatis. Comparando tamen in speciali ad intellectum hunc et voluntatem hanc, illam praxim potest praecedere cognitio confor-

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYHGOΣQU(Φ^{FP}πτπγβμυ)

1 non ... apprehensio] a. ... n. Σ | tamen tantum = A tamen DR^aVI^LN^aΣ^a tantum R²Γ^{L2}N² rel. πτπγβμυ 2-3 accedit — praxis] determinata rectitudo praxis (add. ex se tunc accedit Λ^{O2}) sicut (s. om. Λ^{O2}) quandoque (quandocumque Λ^{O2}) Λ^O 3 est] add. circa Γ^{N2}Λ^{H2}γ | sive ut] ut sive CMV 4 ut] nec D^a om. CMV | conclusio] cognitio D quo M² 5-12 Haec — principalem = codd. add. [post alium (p. 183, 3) πγβμυ]; ¶ text. sign.: Extra de manu Duns A⁴ Extra de manu Ioannis R² Extra D²I²(text. et ms.)VI²BDIN²Λ^{O2} Additio v lin. anfractuosa μ 5 iam om. RΣ | de hoc] ex hoc P om. Λ^O | videlicet] scilicet (ante de hoc Γ^N) CPMSRIVT Λ^OΣ | unde] quod Λ^O om. M² 6 scilicet om. RA²H | conformitas et prioritates Λ^O* prioritates et conformitates Γ^N 7 generaliter intelligantur = AD intelligantur (guntur Λ^O - gatur VT^N - gatur Λ^O) generaliter rel. add. 8 videlicet] scilicet Λ^BΣ om. D | practicans] practica DV^a Λ^BGOΣ add. conveniat P^a | cuius] eius Λ^Y | praxe] in corr. R²Γ^{N2} praxi P²S²Λ^{Y2}E²H²(in corr.)G² | praxis P²S²IA^BG²OΣ | notitiae C^P*MS^aR^aZΛ^H 9 est om. DC^P*MS^a(ante notitia, s)R^aIZ | prior] post notitia (8) D add. quod Λ^B | determinabilis] add. in agendo P add. sive Λ^H 10 aliis Λ^B | conformabilis] conformalis Λ^BΣ om. R² | in agendo om. CP^a(ante conform.)M SIV^aΓ^{BD2}Λ² | quid Γ^{BD2}Λ^BH | an] autem DZI^{BD2}Λ^BHGO^a 11 ad notitiam om. Σ² | notitiam] praem. talem Φ add., add. talem Γ^{B2} | tangere Σ² | quartam] secundam Φ 11-12 quartam objectionem, quae quartum obiectum quod Λ^B 12 fiet] fiat Λ^O fit Σ² sit R | solutionem quaestionis principalem] p. s. q. Σ | quaestionis] conclusionis Z | principalem] in corr. Λ^{B2} principalis Λ^Yπτπγβμυ 14 praxi] add. id est Λ^{O2} | tunc] cui Λ^O tum Λ^{O2} | terminans Γ^{BD}* determinatis D | intellectionem Z 17 contingens] consequens (non. contingens M²Λ^{O2}) M SA^O om. D² | determinatur] determinatum (praem. est Γ^{L2}) Γ^L 18 in speciali ad intellectum hunc] ad (om. R²V) i. h. (h. om. M²) in s. CPMSRIVT 19 hanc] om. M² add. volen-

T¹ Cf. infra n. 324-331.

mis quam praecedit cognitio determinata rectitudinis, et quam non, non; potest autem praecedere in omni intelligente, et solo cuius voluntas non est primo determinans rectitudinem illi praxi.

269 Exemplum praedictorum:

Rectitudo huius praxis: 'amare Deum' necessaria est, et includitur in ratione Dei virtualiter; hanc praxim etiam in quocumque non tantum nata est praecedere apprehensio, sed etiam apprehensio conformis, cui scilicet praxis est conformanda ut sit recta: ex objecto igitur quod est ex se primo determinativum intellectus ad notitiam rectitudinis determinatae ipsius praxis et ex ordine intellectus et voluntatis in operando, habetur hic notitia prior praxi et conformis, et ita in qualibet alia cui necessario convenit determinata rectitudo.

Sed rectitudo huius praxis 'colere Deum in sacrificio altaris' est contingens; quandoque enim est actus rectus, ut modo, quandoque non, ut in Veteri Testamento: et ideo non est aliquod obiectum determinativum intellectus ad notitiam huius rectitudinis ante omnem actum voluntatis, et ideo nec ista praecedit ut conformis omnem actum voluntatis. Alicuius tamen praecedit, puta illius

ADCPMSRIVZ¹BDLN²YEHGO³Σ⁴QU⁵(Φ⁶PP⁷XT⁸πγβμν)

tem CPMSR¹VT²LA³ add. scilicet creatum Λ⁰ | illam istam DP²Γ^{BD}Λ⁰ iam Λ^{YHO} | potest praecedere] pr. pot. Λ²Σ

1 quam¹] in ras. Γ^{B2D2} quia Λ^Y add. primo Γ^{TY} add. praxim Λ⁰ add. scilicet praxim M² | determinativa P²M²γβμν | rectitudinis] add. virtualiter ex objecto vel formaliter in intellectu Λ⁰ | et] om. Λ² add. aliquam M² | quam²] in ras. P² quod autem in ras. S² quando γ 2 non, non] non, non. Non P²(in ras.)γν non DRA^{GO}Σ^Uρτ | potest autem] a. p. Γ^{B2} enim potest C²PMI²V²Λ²(in ras.) potest enim SI^{LN} potest R praem. enim Λ^{H2} | intelligente] intellectione Γ^{LN}* intelligere Λ^H | et] in ras. Γ^{B2} sed PRA² add., om. I² | solo] loco C² praem. in RI²Λ⁰ praem. in illo P²πγβμν add. illo RI²Γ^{B2} 3 determinans] determinabilis ad Λ⁰ | illi praxi] p. i. Σ illius praxis Λ⁰ om. Γ^{D2} 4 praedictorum] dictorum Λ^B 5 praxis] add. scilicet R | necessaria est] e. n. Z tanta est Λ^H recta est et necessaria πγβμν 6 in ratione Dei virtualiter] v. in r. Dei ZAS | Dei] divina P²Γ^{BDLN}* | etiam = AD 7 praecedere apprehensio] a. p. CPMSRIVZ | apprehensio] praem. simplex X praem. simpliciter πγβμν add. simplex Λ^{GO} add. simpliciter τ 7-8 sed etiam apprehensio om. Σ^U 7 etiam] om. CPM² SRI²VT²BD²LN² add. est I² 9 est om. A | est ex se] ex se est Σ 10 determinatae om. Σ^Q 10-11 determinatae — voluntatis om. M²V² 11 operando] comparando PZ | hic = AV²(in corr.)Λ^Y haec rell. add. 12 et conformis om. D² | quolibet alio Λ⁰ | necessaria Λ⁰ 12-13 necessario convenit] c. n. Λ²Σ | convenit] sit Λ^G 13 determinata rectitudo = AD r. d. (d.) determinans p. om. Λ⁰Σ^U rell. add. 14 Sed om. Σ | Sed rectitudo om. Λ⁰Σ | praxis] add. et Λ⁰ add. scilicet πγβμν | sacrificio] sacramento Γ^N 15 enim] autem Λ^G 16 et ideo] quia P²MI²VT²BDN² om. CP²M²/SZΓ^{LN}Λ^YB²H² 17 determinatum (ante obiectum Λ^B) Λ^{BH}* | intellectus om. Λ^G | huius] huiusmodi SI^{BD}Λ^YB² 18 ante] ad S aut Λ^G | omnem] communem M²SV 18-19 et ideo — voluntatis om. R²Λ^{B2}Σ^Q 18 ista] illa CP²MR²V ita Γ^{LN}* post Λ⁰ om. Λ^G 19 Alicuius] in ras. P² Actus (pon. Alicuius C²) AC praem. Ac-

solius quae non primo determinat rectitudinem huic praxi, qualis est voluntas humana. Haec enim rectitudo determinatur a voluntate divina, acceptante nunc talem cultum vel actum et alias alium.

[V. — AD PRIMAM QUAESTIONEM]

[A. — OPINIO ALIORUM]

[16] His visis respondendum est ad primam quaestionem¹, ubi sunt quinque viae tenentes partem negativam quaestionis.

[Prima via] — Una dicit sic, declarando, quod duplex est actus voluntatis, unus perficiens, alius qui perficitur a voluntate, ut habetur a Gandavo in Summa et vide articulo octavo quaestione secunda, in solutione tertii argumenti^a.

^a Sequitur textus interpolatus: «Primus actus est respectu finis, et est operatio

ADCPMSRIVZ¹BDLN²YEHGO³Σ⁴QU⁵(Φ⁶PP⁷XT⁸πγβμν)

tum R² | tamen] add. voluntatis Λ⁰ add. actum voluntatis Γ^{N2} | praecedit] add. actum M² add. determinata rectitudo Λ⁰ | puta] principia D²Λ^H | illius] istius Λ⁰ huius Λ^H huiusmodi Λ^B alicuius Γ^L

1 quae] qui Γ^N 1-2 rectitudinem — determinatur om. Σ^Q 1 rectitudinem om. R² Γ^{B2} | huic praxi] huius praxis vel huic praxi A add. scilicet D 3 nunc] modo CPMI²VT² | cultum vel actum = A actum vel cultum Λ^Gτ cultum DCI²ZΛ^GΣ^{πγβμν} actum (add. vel cultum M²) P²(in ras.)MSRI²VT² | et] praem. nec Λ^G praem. nunc τ | alium] alterum R non πγβμν; hic sequitur Haec (p. 181, 5) — principalem (p. 181, 12) in πγβ 4 adnot.: Ad primam quaestionem P²R² et multum Ad quaestionem octavam Λ⁰ Ad primam quaestionem, quae est octava A¹ 5 adnot.: Opinio Gandavensis D² Opinio Henrici in Summa, et Quodlibeto 8 quaest. 3 Γ^{L2} 6-11 et 12-p. 185, 13: ¶ His (6) — argumenti (11) et Primus (12) — directivo (p. 185, 13) sign. Extra Λ⁰ 6 respondendum est] respondeo Λ^B dicendum est D | est om. CPMR | primam quaestionem] q. p. Λ^{GO}Σ | quaestionem] om. D² add. utrum theologia sit practica Λ⁰ 7 tenendi RΓ^{LN} | negativam] necessariam D²Γ^L* | quaestionis om. Σ^Q 8 adnot. Prima via de quinque pro solutione primae quaestionis quae est Henrici, et primum argumentum S² | Una] praem. Quarum Γ^{N2}Σ^Q | dicit] sit M² add. ad hoc Γ^N | declarando om. R² | quod = AΛ⁰Σ^Y 9 voluntatis] add. sic R² add. scilicet I²Γ^{D2} | perficiens] add. voluntatem P²Γ^{N2}Λ^BΣ add. et Λ^G | a voluntate om. Λ^B 9-11 ut habetur — argumenti] om. P²Γ^{BD2}Λ^{YEHGO2}Σ; ¶ sign.: Vacat I² litteris a-b V⁴(text et mg.) et adnotatione .i. album in originali V² 10 a Gandavo — et] in Summa Henrici Gandavensis Z 10-11 in Summa — argumenti in ras. P² 10 et vide om. PMRI²VT²BD²LN² 10-11 articulo — argumenti] in ras. R² Quolibet 8 quaest. 9 (9 om. SZ) CSZ adnot. in Summa 8 articulo quaest. 2 in solutione ad tertium argumentum C² | articulo octavo quaestione secunda] art. 9 (pon. 8 M²) quaest. sec. PM R²VT²N art. 9 quaest. sec. I²Γ^{D2} quaest. tertia art. 9 Λ⁰ 11 in om. D | in solutione] in summa A¹ | tertii argumenti] ad tertium argumentum (articulum PR²) PMRI²VT²BD²LN² add. et (add. ultra vide MI²DP²) Quodlibet 8 quaest. 9 (9 om. M²) P²(in ras.)MR²(in ras.)I²VT²BD²LN² add. et (add. cadit sub litteris a-b et adnotatione, de quibus ad 9-11) 12-p. 185, 13 Primus — etc. = P²M² R²VT²Λ^YΣ add.; ¶ text. sign.: Non Duns R² Istud usque tale signum non est in libro Ioan-

F 8 HENRICUS GAND., Summa a, 8 q. 3 ad 3 (I f. 65Y-66Z),

T ¹ Cf. supra n. 217.

theologia est finis non in universali sed in particulari, quia ad metaphysicum pertinet illa ostensio in universali^a.

- 275 Praeterea, habitus directivus non ponitur propter substantiam actus sed propter circumstantiam, sicut temperantia non ponitur propter substantiam actus comedendi, vel alterius huiusmodi, sed propter circumstantiam; ergo licet voluntas esset determinata ad substantiam actus tendentis in finem in particulari, requireretur tamen directio quantum ad circumstantias illius actus, ad quas non extenditur directio quae est circa substantiam actus. — Ex istis duabus rationibus arguitur, quod ubicumque contingit in praxi errare et recte agere, ibi est notitia practica necessaria ad dirigendum; in ista praxi quae est dilectio finis ut pertinet ad theologiam contingit errare dupliciter, ut ostendunt rationes istae, tum ratione

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Beati errare non possunt circa obiectum theologicum in aliquo actu; ergo naturaliter habent cognitionem directivam respectu alicuius actus circa obiectum theologicum.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣ⁴QU(Φ⁵PP⁶PT⁷γβ⁸μ⁹)
nem Γ^{N2} practicum pertinet, quia in ipso (ipsa Γ^{N2}) est (est om. Λ^{G*}) speculatio ut actio est Γ^{N2}Λ^{G*} fere similiter ρ | Haec — etc. = P² ut haberetur a Gandavo in Summa, quaest. secunda, art. 3 p
1 est] add. ostensio Γ^{D2} | est finis om. D | non] add. tamen Γ^D 1-2 quia — universali om. R² | metaphysicum Z¹Λ^N 2 illa] ista (post ostensio Σ) DZΛ^{-H2} | in universali om. Λ^G 3 Praeterea] Item RZ Ipse autem Λ^H add. secundo Γ^{N2}Λ^O 4 circumstantiam] circumstantias P add. actus M²R add. ut sit bonus moraliter vel meritorie Λ^{O2} 4-6 sicut — circumstantiam om. D²Z 4 ponitur] add. determinata Λ^G 5 huiusmodi] huius Λ^GOΣ^Q 6 circumstantias ρπγβμ⁹ | esset] sit Z | esset determinata] d. e. Σ | determinata] in corr. R² add. ex se Λ^{O2} 7 actus] alicuius D | requireretur MSIVΛ⁸⁰ requiritur CPRZ requireret Γ^{LN} 8 tamen om. D²Λ^{H02} | directionem Γ^{L2}N² 8-9 quantum — directio om. M² 8 circumstantiam Λ²Φ²πγβμ⁹ | illius] illo Γ^{N*} istius Λ^{Y0} om. M²R²V 8-9 ad quas — actus om. AR² 8 quas] quam Λ²πγβμ⁹ 9-p. 187, 1 Ex istis — actus om. Λ² 9 istis] his CPT²BD 10 quod] quia πγβμ⁹ | contingit] in ras. P² convenit SRΓ^{N2}Λ^H potest quis V | in praxi] praxim Λ^{Y*}β²H²p om. R^{*} 11 est notitia practica necessaria] e. nec. p. not. CPMV not. p. e. nec. Λ²Σ 12 ista] illa ST²Λ^H ipsa VT^N add. autem ZΓ^{N2} | quae est dilectio] sed (tamen Λ^{G2} om. Λ^{H0}) circa (c-1 certam Λ^{O*}) dilectionem (directionem Λ^{G2}) CM²Λ^{H0} pon. circa dilectionem Γ^{B2}(om. Γ^{B2}) | dilectio] directio Γ^{D2}Λ^{N*} 12-13 contingit] convenit ST^{N2} 13 dupliciter om. D²I² | istae] illae Γ^{BD}Λ²H²G²Σ^Q | tum] tam MR²V tamen DΓ^{D*} 14-16 Beati — theologicum = codd. (om. I²) edd.; ¶ text. sign.: Vacat A¹P¹(V^a om. P¹)M²I²V² Vacat secundum aliquos libros ab 'Beati' usque ad paragraphum sequentem M² lin. anfractuosa μ 14 Beati errare non possunt una cum in aliquo actu (15) post theologicum (16) Λ^Y | Beati] Boni D^{*} Unde Λ^H praem. Unde Z²Λ²Σ²Σ² praem. Unde si γμν praem. Item Γ^{N2} praem. Igitur Γ^{BD*} praem. Sed ππ praem. Si β add. enim R add. vero Λ^{O2} add. in aliquo Λ^O | non ante Beati Λ² 14-15 circa — theologicum post actu (15) ZΛ^{-G2} 15 actu] add. absolute (post theologicum υ) tamen possunt μν | naturaliter] universaliter C²P^{*} necessario μν om. πβ | habent] habeant Λ^Y om. M² | habent cognitionem] c. h. Λ^H | cognitionem] cognitio M² om. Λ^{O*} | directivam] determinativam Z 16 alicuius actus] act. al. (al.) elicti P²R²Λ^{O2}) CPMRZΛ^{-H2} actus elicti VT² add. elicti τγ | actus om. Λ^H | circa om. Λ²*

obiecti in particulari, tum ratione circumstantiarum actus; igitur etc.

- Praeterea, tertio: cuius dilectio principaliter intenditur extra 276 genus cognitionis, eius cognitio principaliter intenditur intra genus cognitionis; dilectio autem finis per eos principaliter intenditur extra genus cognitionis, ergo cognitio finis principaliter intenditur in genere cognitionis. Sed in qualibet scientia principaliter intenditur cognitio sui subiecti primi, ergo finis est principale subiectum huius scientiae. A fine sumuntur principia practica; principia autem 10 tem practica concludunt conclusiones practicas; ergo ista scientia quae primo intendit dilectionem finis extra genus cognitionis est practica.
- [18] Praeterea, ad idem genus, secundum praxim vel speculationem, 277 pertinent principia et conclusiones; conclusiones enim practicae resolvuntur in principia practica, non speculativa; ergo cum cognitio finis sit directiva in actibus circa ea quae sunt ad finem et cognitio eorum quae sunt ad finem sit quasi conclusio conclusa in cognitione finis quasi principii, si cognitio eorum quae sunt ad finem sit cognitio conclusionum practicarum, cognitio finis erit 20 cognitio practica, quia de principio practico.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣ⁴QU(Φ⁵PP⁶PT⁷γβ⁸μ⁹)
1 obiecti — ratione om. Γ^{L2} | obiecti] add. ostensi πγβμ⁹ add. vel finis ostensi Λ^{O2} | tum] tam M tamen DΓ^{D*} quam V | circumstantiarum] substantiarum γ | actus om. R²I^{*} 1-2 igitur] quare Λ^YΦ 2 etc. om. Σ 3 Praeterea] Item R | tertio] om. C²MSRI²VT²Λ²Σ add. sic πγβμ⁹ | principaliter] in ras. Λ^{O2} principalis Λ^H | extenditur C²P | extra] intra M² circa P 4-5 eius — cognitionis om. D²Λ² 5 cognitionis om. C²M²ΣZ | autem] vero Λ | principaliter intenditur] i. p. Σ 6 finis om. C²P² | intenditur om. Γ^L 7-8 in genere — intenditur om. Λ² | principaliter intenditur] i. p. Σ 8 sui om. V | subiecti] obiecti CMVZΓ^N ΛΣ pon. obiecti Γ^{D2} | primi] prima Z principii P' om. P² | subiectum] obiectum Λ^{G0} 9 fine] add. enim CPMRIV²BD²N add. autem Λ^GΣ add. igitur D 9-10 principia autem practica] in ras. R² om. S'Λ^{Y2} quae S² | autem] et ante principia² (9) Γ^L sed ante principia² (9) Λ² om. DCPMRVZΓ^{BD2}NΛ^{Y2}H²Σ 10 concludunt] in ras. R² concluditur Γ^{D*} add. omnes Λ^H | ista] illa CPMRIV²BD²N praem. et ZΛΣ om. D 11 primum R | dilectionem] dilectionem vel directionem A 13 Praeterea] Item RΓ^{BD} add. quarto Γ^{LN}Λ^{O2} | genus] add. vel Λ² add. cognitionis vel habitus Λ^{O2} | secundum om. Γ^L | vel] et Γ^{BD*}Λ^{O*} add. secundum Λ²Σ² | vel speculationem om. Λ^H 15 cum om. Λ^H 16 finis] add. quasi principii Γ^{G2} 17 cognitioni Λ^H | sit] sunt Λ^{O*} est Λ^{G02} | conclusio] cognitio V²Γ^{B2}D²Λ^N conclusio vel cognitio I² om. D²(post conclusa)πγβμ⁹ | conclusa = ADP²R'Λ^{H0} inclusiva Γ^{N'} inclusa P²R²Γ^{N2}Λ^{O2} rel. add. 18 cognitione] conclusione C²P²Σ² | finis] add. et finis sit P²MSR²IVT²BD²Λ² | quasi] sicut Γ^{LN} | principii] principium (praem. in Γ^{N2}) C²PMRIV²BD²NΛ² in principio Λ^{O2} | si] add. ergo Γ^{LN}Λ^{O2} | cognitio] ergo (pon. cognitio C²) CP cognitioni Λ^H 19 cognitio] cognitioni Λ^H | cognitio] cognitioni Λ^H ergo Φ² praem. ergo πβμ⁹ | erit] est Λ^{G0*} et Γ^{D*} 20 quia] quasi Σ | de principio practico] principii practici Σ

Sic patet responsio ad rationem eius primam¹ quia falsum accipit, quasi quod voluntas esset determinata ex se, quod probant duae primae rationes². Similiter, si voluntas esset determinata, adhuc tamen cognitio esset practica, sicut probant duae ultimae rationes³.

278 Ad auctoritatem eorum⁴ (videtur concludere quod visio Dei est finis huius scientiae, quod ipsi non concedunt) respondeo quod auctoritas loquitur de istis operationibus exterioribus, quae sunt ieiunia, vigiliae et orationes; tamen actus quicumque exterior natus est conformari alicui actui interiori a quo habet suam bonitatem, et etiam ad aliquem interiorem ordinari, et finaliter ad velle.

279 Ad tertium⁵ respondeo: agens intendit per se inducere formam, nec intendit remotionem contrarii nisi per accidens. Ita habitus per se dirigit, per accidens autem excludit errorem; et si habitus est perfectus, non compatitur secum errorem, immo si compatitur, non est perfectus. Beati ergo licet non possint errare, non sequitur quod non habeant habitum etiam directivum, quia eo per impossibile circumscripto errare possent, sed eo posito, propter eius perfectionem excluditur omnis error.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}π^πγ^βμ^υ)

1 Sic] add. igitur P²Γ^{BD} | patet responsio] patet. Respondeo Λ^H | quia] quod Γ^NΛ^H | falsam Λ^O 2 accipit] accipitur Γ^{BD} recipit τ add. quia accipitur Γ^N | quasi quod = AR quod C²p scilicet quod I² quasi C¹I¹ vell. π^πγ^βμ^υ 2-3 ex se — determinata om. ZΛ^H 2 im-
probant β^μ 3 Similiter] praem. Igitur Λ^B 4 tamen om. Λ^B | cognitio] conclusio V
6 auctoritates Z | eorum] add. quae CPS²IΓ^{BDN}Λ^B add. de Iacob et Esau Λ^O add. dico quod
π^πγ^βμ^υ | videntur in ras. P² | est] sit CPMSRIVΓ^Λ^B(post finis. 7)⁹ erit D om. Λ^B 7 huius]
huiusmodi Γ^{PA}Y²² istius Γ^L | respondeo] dico igitur Σ | quod] om. Γ^{BD} add. scilicet R
8 auctoritas] Avicenna Z | operibus Λ^{GO} | operationibus exterioribus] e. o. Σ | exterioribus
om. MΛ^B 9 vigilia CPSRI | et om. Σ | orationes] add. et huiusmodi Σ | tamen] quia
π^πβ^μ praem. et Γ^N | tamen actus] a. t. Σ | exteriorum Λ^G 10 actui om. P 10-11 suam
bonitatem] b. s. CPMSRIVΓ^B | bonitatem] veritatem Λ^H 11 etiam om. Λ^B | aliquem]
comp. V* aliquam RI*π^β actum Λ^{HGO} add. actum τ | interiorem] in ras. Φ^F2 superiorem vel
interiorem p add. interiorem Φ^F2 add. actum Γ^N 12 tertium] secundum C²SRIZΣ^Q | re-
spondeo] dico quod Σ add. quod sicut Λ^Gπ^πγ^βμ^υ 13 nec] add. per consequens CP^M4 |
intendit] extendit Λ^Y* add. per se R | remotionem] rationem M* remotiorem Z 15-16 non —
perfectus om. Λ^B 15 patitur R*Γ^{BD} 15-16 patitur Λ^{GO} 16 non est perfectus] est
imperfectus Φ^πγ^βμ^υ | possint] possunt CPRΓ^L prius fuit D² 17 etiam om. Γ^{BD}Λ^NΣ |
directivum] directum I^Z | eo] illo I om. Γ^N* 18 impossibile] add. illo M | possunt (ante
errare V) CMV 18-19 sed — error om. Λ^O 18 eo] illo CPMR²TVZΓ^Λ^B add. illud S isto
RΛ^{YHGO}

F 7 HENRICUS GAND., Summa a. 8 q. 3 ad 3 (I f. 65Y).

T¹ Cf. supra n. 270. ² Cf. supra n. 274-275. ³ Cf. supra n. 276-277. ⁴ Cf. supra n. 271. ⁵ Cf. supra n. 272.

Ad quartum¹ dicitur infra, post solutionem huius primae quaestionis solvendo quartam obiectionem contra eam².

[19] [Secunda via] — Secunda via, licet recte et non recte possit elici, negat tamen dilectionem finis esse praxim, quia non est circa obiectum contingens. Dicit enim Commentator I *Ethicorum* quod praxis est operatio secundum electionem; electio tantum est circa contingens ex III *Ethicorum*, quia est appetitus consiliativus; consilium non est nisi de contingente³. Ex hoc etiam descriptio praxis posita in primo articulo solutionis⁴ probatur esse insufficiens, quia omittit obiectum praecisum. Consequenter dicit haec via nullam notitiam esse practicae quae extenditur ad volitionem ultimi finis tantum, quia non est verum contingens.

Contra istam viam est quarta ratio posita contra praecedentem⁵.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}π^πγ^βμ^υ)

1 quartum] quartam Λ^G tertium (pon. quartum M²) CP^MSRIZΣ^Q | infra om. Γ^Λ^G | huius] huiusmodi Γ^{BD}Λ^Y2 om. VΛ^{GO} 2 quartam obiectionem] quartum obiectum Λ^BG | eam] add. folio sequente R² 3 adnot.: Opinio Ware I² Secunda via quae est Varronis Λ^H2 3-p. 215, 4 Secunda via — possent evadi om. scriptor ordinarius codicis Λ^B, sed al. manus explet in duobus foliis propriis (111a-112b) 3 via] add. quae dicit quod Γ^N add. ponit quod π^πγ^βμ^υ | licet] add. actus in se circa ultimum finem Γ^N2 add. dilectio I² add. dilectio finis Λ^H2 add. | et] vel Λ^B 3-4 et non recte possit elici] p. e. et n. r. Λ^YΣ 3 posset Λ^{GO} 4 elici] add. actus voluntatis circa finem Λ^O2 | dilectionem] directionem D*Γ^N* dilectionem vel directionem A | est om. CM*V* | circa] tunc Σ^Q 5 subiectum D | Dicit enim Commentator] Secundum Commentatorem autem Σ | enim = ADτ autem CPMSRIVZΓ^ΛΣπ^πγ^βμ^υ | I] II C | quod om. Σ 6 electio] om. M² add. autem M²Γ^{BD}Λ^BΣ | tantum est] e. t. Λ^OΣ | est² om. Λ^B 7 ex om. CP | quia] quae M²SR¹I quod M² 7-8 consilium] om. Z add. autem P²VΓΣ add. enim D add. vero π^πγ^βμ^υ 8 etiam] autem Σ praem. autem Λ^{GO} 9 solutionis] conclusionis Z positionis τ quaestionis π^πγ^βμ^υ quaestionis solutionis (s.) secundae Γ^N Γ^N om. Σ | probatur] post praxis (8) CPMSR¹TVΓ^ΛΛ^B post etiam (8) R²Γ²Γ^{BD}Λ^BΣ improbat post etiam (8) π^πβ^μ improbat post etiam (8) γ^υ 10 Consequenter] comp. D' Consimiliter (pon. Consequenter M²) D²PMR¹TVΓ^{BDLN}Λ^BΣ^Q(in ras.) Consimiliter vel consequenter A | dicit] ponit τ add. enim D* 11 nullam] maiorem Λ^H | quae] quando Λ^B 12 est] add. circa I² | verum] unum D* tantum Z 13 istam viam] v. i. (add. autem I²) IΣ | viam] via D om. R | posita] facta I² 13-14 praecedentem] add. viam Γ^{BD}

F 3 Secunda et tertia via (n. 281. 283), quemadmodum et prima (n. 270), tenent «theologiam esse speculativam pure» (cf. n. 293). Haec est doctrina HENRICI GAND. (cf. n. 270), quae neque apud GUL. DE WARE (Sent. prol. q. 4), neque apud HERVAEUM NATALEM (Quodl. I q. 3 a. 4), neque apud alios auctores inveniri potuit. 5 EUSTRATIUS, In Aristotelis *Moralia Nicomachia explanationes* I c. 1 (3E): «Actio est ex electione hominis operatio». 7 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* III c. 5 (Γ c. 4, 1111b 29-30): «Universaliter autem videtur electio circa ea quae in nobis sunt»; [c. 3, ed. IUNTINA, III 34H] (c. 5, 1113a 10-11): «electio quoque eorum quae in nobis sunt, consultativa appetitio erit».

T¹ Cf. supra n. 273. ² Cf. infra n. 324-331. ³ Cf. ARISTOT., *Eth. ad Nic.* III c. 6 (Γ c. 5, 1112a 21-22. 30-31; 1112b 8-9). ⁴ Cf. supra n. 228. ⁵ Cf. supra n. 277.

articulo¹, actus elicited voluntatis est primo praxis, et imperatus non nisi propter ipsam; igitur si electio sit sola, sine ordine ad actum imperandum, puta propter defectum materiae actus exterioris, ipsa sola erit vere praxis. Hoc declaratur sic: non habens pecunias, cui tamen in phantasmate repraesentantur pecuniae antequam actus alicuius electio sit principium effectivum vel ad aliquem imperandum, si eligat illas liberaliter distribuere si haberet, quantum ad actum et habitum virtutis non requiritur ulterior prosecutio vel distributio, quia aliquo obiecto praesentato in phantasmate circa quod potest esse actus liberalitatis, complete habetur electio, ex qua generatur liberalitas vel quae elicitor ex liberalitate; nec requiritur ulterior prosecutio, nec aliquid exterius, nec ordo ad exterius si materia actus exterioris deficiat².

289 Praeterea, ordo iste non potest esse nisi causae ad causandum 'quia' effectum; sed quod causa in se non sit talis ex se ut prior est effectum sed tantum quia actualiter ordinatur ad efficiendum,

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}Χ^{PT}Υ^{βμν})

1 elicited voluntatis = AD v. e. rel. edd. 2 propter per Λ^{GO} | ipsam in ras. Λ² ipsum P²RΓ^{BD}Σ edd. | solum Λ⁹ 3 imperandi M² | materiae actus] materiae actus alicuius P' actus (om. I²) alicuius materiae CP²MSRIZΓA^{2H} actus vel alius (vel a.) alicuius Λ^{GO} materiae Λ^{GO} ac- (I) materiae actus materiae V' 4 ipsa] add. ut Λ² | sola om. Σ^Q | sola erit vere vere est sola D' sola vere erit D² | erit] est I² esset CP fuit post vere Λ^{GO} | vera Λ^Y | Hoc] quod Λ⁹ 4-5 pecunias] pecuniam DΓA^Y practivas (I) M 5 repraesentantur] repraesententur CP praesentantur RST^{GO2N}Λ-^{GO}Σ praesentatur Γ^{BD}Λ^L reputantur A | pecuniae] pecunia Γ^{BD}Λ^{LN}Σ om. I² 5-6 antequam] numquam C² add. operatio (opinio) I) secunda R'I² 6 actus alicuius = A alius actus (add. imperat Λ^{GO}) Λ^{GO} alicuius actus rel. edd. | effectivum] electivum R | vel] add. ordinetur M²Σ edd. 6-7 aliquem] aliquid Λ^{HO} aliquid Λ^{GO} add. actum D⁴V Γ^BΣ 7 imperandum] praem. ordinetur DV add. ordinetur P²RΓ^{BD}Λ^{2HGO} | illas] istas D*CPMRIVA^{HGO} ipsas Λ² 8 habitus Σ^Q | virtutis] virtualiter Γ^{BD}Λ^{LN}* 8-9 prosecutio] prosequitur Z 9 vel distributio om. I²ZA^{YHGO}Σ 9-12 quia — prosecutio om. Λ^{GO} 9 aliquo om. ZA^{YH}Σ | praesente DA^{GO} 10 liberalitatis] libertatis Γ^BBD* om. CP*M*SI²Z Λ^{2H}Σ | complete] conceptibile Λ^YΣ | complete habetur om. D² 11 liberalitas] libertas RI²Z om. Λ^{GO} | quae elicitor] qui elicitor Λ^{GO} 12 nec¹ non Γ^{LN}Λ^{GO} et non π^Yβ^{μν} | requiritur in ras. I² sequitur M²S^Y add. autem Γ^NΣ | ulterior] ulteriorum Z om. D | nec² ad R add. ad γ | nec aliquid om. π^Yβ^{μν} | nec aliquid exterius om. V | exterius] posterius A ulterius Σ^Q 12-13 nec ordo ad exterius] om. ZΓ^B' nec operatio ad exterius Γ^BΣ 13 exterioris] exterius Λ^H | deficit Λ^{GO} 14 Praeterea] Item R | ordo iste] o. ille ZA^{HGO} iste (ille Γ^NΣ) o. RIΓ^{LN} ille o. CPMSVT^{BD}Λ² add. actus elicitor ad imperatum Λ^{GO} add. electionis ad actum imperatum (imperandum γ) π^Yβ^{μν} | potest] videtur posse Σ | nisi = ADA^{GO} nisi ut rel. edd. | causae] causa R | ad causandum] ad causatum Λ^H om. Σ 15 quia om. C²PR²I²V²Γ^{LN}Λ^YΣ | effectum] effectivum DΓ^B* factum Λ^Y | causa] add. non sit Λ^{GO} | in se om. Z | in se non sit] n. s. in se I²Λ^{YHGO} Σ | ex se] ex I' et ex se I² om. V 15-16 prior est] e. p. Σ 16 efficiendum] add. effectum Λ^H

T¹ Cf. supra n. 230. 234. ² Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (II f. 160 I).

videtur inconveniens, cum causa nihil habeat ex effectu, nec ex ordine ad ipsum.

[22] Tunc ad auctoritatem VI *Ethicorum*¹ dico quod ibidem statim 290 subdit Philosophus: «Electionis autem appetitus et ratio quae gratia alicuius» (id est practica), supple 'sunt principium'. Ad hoc etiam ut electio sit recta requiritur virtus in appetitu; unde sequitur: «Non sine habitu morali est electio», scilicet recta. Ergo virtus habet actum elicitor immediatiorem sibi quam sit ille cuius electio est principium ut imperans; prius enim actus elicitor voluntatis qui est electio est actio bona, quam actus exterior imperatus ab electione bona sit bonus. Quod probatur per Philosophum; statim enim ibi subdit (post illud 'neque sine habitu est electio'): «Bona actio enim sine more non est». Sed si ista sit maior ad probandum quod praedixit de electione, sumetur ista minor 15 sub, 'bona electio est bona actio'. Concedo ergo auctoritatem affirmativam quod electio est principium actus unde quo, quia actus

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}Χ^{PT}Υ^{βμν})

1 ex¹ = ADE ab rel. edd. | ex² in Λ^H 2 ipsum] add. sed e converso Λ^{GO} 3 auctoritatem] Philosophum Σ | statim] add. etiam D 4 subdit Philosophus] Ph. (om. M²R*) s. (add. causam Λ^{GO}) MRΓA^{GO} | Philosophus om. M²SR²I²VA² | autem in ras. Λ^H quia Λ^{GO}* | appetitus] praem. est M²I²Γ^{BDLN}Λ^{GO} add. est P²Γ^B | quae] qua R²VT^L quia CP quare Γ^N* 5 supple om. CP*MSR²I²VZA^{2GO} | sunt] in ras. R² sint Λ^{GO} est P²VT^{BDLN}Σ add. sicut Λ^{GO} | principia M²Γ^NΣ 6 etiam] autem Γ^{LN}Λ^{GO} ergo I² enim π^Yβ^{μν} om. Λ^H | ut] quod D | virtus] habitus D 7 sequitur] post Non M* add. quod Λ^{GO} | Non] Neque PM²I²ZΓ^{BD}Λ^{YGO}Σ Nec Λ^H om. Λ^{GO} (ante est) | habitu] om. Λ^{GO} scilicet virtute post morali Λ^{GO} | scilicet om. Z 8 actum] habitum Γ^N* | elicitor] in corr. I² add. et V add. electionem scilicet ipsam φ | ille] iste D*Λ^{HO} Σ add. actus I²Λ^{GO} 9 est] sit R | ut] add. actus Λ^{GO} | prius] primo Λ^{YGO}Σ 9-10 elicitor voluntatis] v. e. Σ 10 qui] quae R | bona om. M²SR²I²Λ²Σ 10-11 actus — bonus] sit actus bonus (b. a. Σ^Y) exterior imperatus a bona electione Σ 11 bona] in ras. M² voluntaria Λ^H | Quod] Et Λ^{GO} | per] om. M' ibi (I) M² 12 statim enim ibi] i. e. s. Λ^YΣ | ibi] sibi Z om. D | subdit] ante ibi Λ^{GO} post electio (13) RVΓ^{BD}Λ^YΣ subditur Λ^H | neque] om. Γ^N*Λ^H* add. enim Σ 12-13 neque — non est om. D² 13 electio] add. subdit (praem. et M²) CPM SZΓ^{LN}Λ^Y add. et subdit I | actio enim] e. a. Σ | enim] eius M²SR²I²Γ^{LN} alicuius R²VT^{BD} | more] amore Λ^{GO}π^Yγ | est] add. bona Λ^{GO} | Sed om. Λ²Σ | ista] illa (pon. ista M²) CPMSVT^{LN} 14 quod] quae Z pon. quae M² | praedixit] dixit P*Λ^{GO} pon. praedixi M² | sumetur] sumatur CPR sumitur I² praem. et Λ^{GO} add. neque R* | ista] illa CPM*VT²Λ^H | minor] add. nota Γ^N 15 sub om. Γ^NΣΛ^H | bona] ea Σ | est bona] b. e. Λ^{GO}Σ | Concedo] Concludo Λ^H 16 quod] quia Z | electio] actio ZA^{YH}Σ | actus¹] add. boni Σ | quo] motus π^Yβ^{μν} praem. motus X

F 4 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 32-33): «electionis autem [principium sunt] appetitus et ratio quae alicuius gratia». 7 Ibidem (lin. 33-34): «neque sine intellectu et mente neque sine morali est habitu electio». 11-13 Ibidem (lin. 34-35): «Bona actio enim et contrarium in actione sine intellectu et mente et more non est».

T¹ Cf. supra n. 284.

detur, quia tunc quaelibet notitia esset practica, quia quamlibet concomitatur aliqua delectatio vel dilectio.

295 Similiter, X *Ethicorum*, felix «est Dei amantissimus», et tamen illam felicitatem ponit Philosophus speculativam et non practicam.

296 Contra hanc conclusionem, communem istis, videtur sequi quod aliqua sit operatio in potestate hominis ita quod sit vere actus humanus et tamen non sit proprie speculatio nec praxis, puta amor finis; consequens videtur inconueniens.

297 Praeterea, quod cognitio directiva in quacumque volitione non sit practica, cum sit 'veritas confesse se habens appetitui recto', videtur inconueniens, quia talis veritas est proprium opus mentis practicae ex VI *Ethicorum*.

298 Quod additur de delectatione¹ nihil est ad propositum, quia cum delectatio sit passio consequens naturaliter operationem perfectam, sive sit de speculatione sive sit de speculato², propter extensionem ad illam nulla ex isto ponitur notitia practica, quia nec illa est praxis, proprie loquendo; hoc tangetur distinctione 15

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYHGOΣQU(Φ^{FF}PTPTγβμ)

1 quamlibet] qualibet M^a add. in ras. speculationem Λ⁰² 2 concomitatur] comitatur Γ^N consequitur Λ⁸ sequitur ΦPTβμ om. Λ⁰¹ potest concomitari Λ⁰² | delectatio vel om. R | delectatio vel dilectio] dil. v. del. Λ^{YGO}Σ 3 X] 4 D^aM^aSVT^aΛ^{2GO}Σ cap. 10 I² add. vel 4 P² | *Ethicorum*] eodem Γ^L add. cap. 10 in fine T 4 illam] istam (post felicitatem Σ) D^aΛ^{YB}Σ | et om. Λ^{HG} 5 communem istis] i. c. Σ | istis] om. R add. tribus Λ⁰² add. tribus viis Λ^{HGO}τ add. tribus viis instatur PTγβμ 6 sit operatio] o. s. CPMIV 7 tamen] add. quod I^{2V} | non] nec SRZΓΛ^{YGO}Σ | non sit proprie] p. n. s. Σ | proprie] propria Γ^L om. D^a | speculativus D^a Λ⁸ 8 inconueniens] add. quare (ergo P²) etc. P²Z add. quia talis veritas est proprium opus R 9 Praeterea] Item R | in] a V | quacumque volitione] v. q. ZΛ^aΣ 10 veritas] bonitas Λ⁸ | confesse] confuse Γ^NΛ⁰ | recte Z 11 proprium] proprie Γ^{BD} ipsum M^aV | opus om. Γ^N | mentis] necessitatis V 12 *Ethicorum*] add. cap. 3 v 13 Quod] praem. Illud R | additur] adducitur CPZΛ^{YHGO}Σ | delectatione] in ras. Λ⁰² dilectione P^a dilectione P²Γ^{BN} Λ⁰ delectione I²Γ⁰ electione P²SA^Y adnot. quantum ad primum Λ⁰² | nihil] non I²Λ^{HGO} | est om. MSRI^aVΓΛ⁸ | quia om. Γ^{BD} 14 cum om. ZΛ^{YHO}Σ | delectatio] in ras. P²Λ⁰² dilectio (ante cum Λ⁰) Γ^BΛ⁰ | sit] est ZΛ^{YHO}Σ | operationem] dilectionem (add. vel Λ⁰²) operationem Λ⁰ 14-15 perfectam] add. et P²Γ^{BD}Λ^aΣ adnot. quantum ad secundam Λ⁰² 15 sit] add. dilectio (delectatio P²) PΓ^BΛ⁰ add. electio (praem. dilectio vel Λ⁰²) Λ⁰ add. delectatio CM^aZΓ^aΛ^{YH}Σ | speculatione] add. in se Λ^{H2} | sit² om. VZΓΛ^aΣ | speculato] add. id est obiecto Λ^{H2} 16 illam] istam DPT^{BD}Λ^{YGO} | ex isto] ex ipso (post ponitur Γ^{BD}) R²(in ras.)Γ^{BD} om. Σ | notitia = AD cognitio Γ^{N2} rell. edd. [ante ponitur Λ^YΣ] 17 illa] ista Λ^{BGO} | hoc] ut Σ add. vero I²ZΓ^{N2}Λ^a add. tamen P^a 17-p. 197, 1 distinctione — libri] in tertio, dist. 15 Σ 17 15] 3 p 25 γ pon. 25 M^a

F 3 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 10 (K c. 9, 1179a 22-24): «Secundum intellectum autem operans ... Dei amantissimus videtur esse». 4 Ib. c. 8 (c. 7, 1177a 12-1177b 1); c. 10 (c. 9, 1179a 22-32). 12 Ib. VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 29-31).

T 1 Cf. supra n. 294. 2 Cf. ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 4 (K c. 4, 1174b 14-33).

tertii libri¹. Sed amare et desiderare obiectum cognitum, et hoc sic vel sic circumstantionabile, est vere praxis, nec naturaliter consequens apprehensionem, sed libere — recte et non recte elicibilis.

Quod additur de felice speculativo quod est Dei amantissimus², auctoritas non cogit, quia loquitur passive, quasi 'maxime amatus a Deo', non active, sicut patet ibi; subdit enim: «Si quaedam cura humanorum a diis sit, rationabile et gaudere ipsos» (supple 'deos') «optimo et cognatissimo: hoc autem intellectus», et tunc: «diligentes ergo hoc» (id est intellectum) «rationabile erit deos rebeneficiare, ut amicis» etc.

Sed, praetermissa auctoritate illa³, numquid felix speculativus est amantissimus secundum Aristotelem ut amare distinguitur contra delectari, sive de obiecto speculato sive de speculatione? —

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYHGOΣQU(Φ^{FF}PTPTγβμ)

1 et desiderare = AD Deum sicut Λ⁰ vel desiderare rell. edd. | et hoc om. Λ^H 2 sic²] om. Λ⁰ add. cum DC^aPZ | circumstantionatum I²Λ^{H2} circumstantiose Σ^v circumstantiose Λ⁰ circumstantia finis D 2-3 consequens] sequens Γ^{BD}Σ conveniens Λ^{GO} habens Λ^Y add. ad V 3 apprehensionem] in ras. R² apprehensionem Λ⁰ | et = ADA^YΣ vel Γ^{N2} rell. edd. | elicibilis] eligibilis CPMRI^aVT^a elicitur Λ⁰ add. elicitur Λ^G 4 Quod additur] Ad illud Σ | felice speculativo] felicitate speculativa (sive Λ⁰) RΛ⁰ felicitate quod sit (s.) fit Λ^G est Λ^H speculativa (sive Λ^{HG}) Λ^{HG}PTγβμ | quod²] quia Λ^GPTγβμ qui Σ add. tamen P^aΛ^{YH}Σ add. felix RΛ^{GO}PTγβμ 5 auctoritas] praem. dico quod PTγβμ om. Σ | quia] quod ZΛ⁰ | passive om. Γ^D | quasi] quod Γ^{LN} 5-6 maxime] add. est Γ^L 6 active] comp. Λ^Y add. et praxis est in operatione Λ⁰² | sicut] ut Σ | ibi om. D | enim] in ras. Λ⁰² om. C^aPM^aV add. ibi Λ⁸ 7 quaedam] comp. Λ⁰ quidem MSRIVΓΛ^{YHGO}Σ | sit] fit ST^{BD}Λ^HΣ sit vel fit A om. Λ⁰ add. et erit Γ^{N2} | rationale D^aCPM^aSZΛ⁰ | et] in corr. Γ^{N2} est M²Γ^{D2}τγ om. I² 8 supple] supra similiter (sim. om. D^a) D om. Λ^{H2} | optimo et cognatissimo] optimo et congratissimo Σ optime et cognitive Λ^{GO} optimum et cognatissimum v | hoc] hic RZΓ^{BD}Λ^{HGO}(in corr.) | autem] add. erat Λ^{H2} add. est PTγβμ | intellectus] intellectio Γ^{LN} 9 et tunc] etc. codd. (om. Σ) edd. | diligentes] distinguentes Σ | hoc] resc. D^a in corr. P² haec Λ^H | intellectivum PTγβμ intellectui Λ⁰ | rationale DPSZΓ^{DN} | erit] in ras. R²Λ⁰² ostendit Z sicut Λ⁰ 10 rebeneficiare] in ras. R² comp. DM^a rebeneficere Λ⁸ beneficere Γ^{LN} beneficiare Γ^{D2} beneficiare Λ⁰ rebeneficare Λ^{H2} beatificare p | ut om. Σ² | amicis] amicos edd. amicos vel benefactores Λ⁰² Avicenna A 11 Sed] vero post praetermissa Σ | auctoritate illa] i. a. CPMI^aV Λ⁸ | illa] ista DΛ⁰ om. Γ^{BD} 11-12 speculativus est] e. s. Σ 12 est amantissimus] amat finem post Aristotelem Λ^{GO2}PTγβμ amat finem vel est amantissimus τ amantissimus amat finem (amat f. post Arist.) p om. Λ^Y | amantissimus om. Λ^HΣ 13 speculato] speculativo (not. alius liber: speculato μ) DCPMRIVZΓ^{BD}Λ^{GO}ΣPTγβμ | speculato sive de speculatione] practico sive speculativo (add. vel de speculato vel de speculatione Λ⁰²) Λ⁰

F 6-10 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 10 (K c. 9, 1179a 24-29): «Si enim quaedam cura humanorum a diis fit, quemadmodum viderur, et erit utique bene rationabile gaudere ipsos optimo et cognatissimo (hoc autem utique erit intellectus); et diligentes maxime hoc et honorantes beneficiare, ut de amicis ipsis curantibus, et recte et bene operantes».

T 1 Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio III Suppl.* d. 15 q. un.; I d. 1 pars 2 q. 1 n. [2-4]; IV *Suppl.* d. 49 pars 1 q. 7 n. [3-5]. 2 Cf. supra n. 295. 3 Cf. ibidem.

303 «Quarta via» – Et ideo est quarta via, quae dicit quod theologia est affectiva. Quod bene potest intelligi si affectiva ponatur esse quaedam practica; si autem affectiva ponatur esse tertium membrum, distinctum contra practicum et speculativum, sic est contra dicta in primo articulo, ubi est ostensum dilectionem esse vere praxim¹, et etiam contra auctoritates multas, quae sentiunt praecise scientiam distinguere in practicam et speculativam, et nullum est tertium membrum.

304 «Quinta via» – Quinta via dicit theologiam esse contemplati-

tur in intelligentia ex natura voluntatis amandi Deum, numquid poneret ita in voluntate hominis sapientis quem ipse posuit naturaliter felicem? Si non, ergo ille potest dirigi in tali actu. – Respondeo: practicam a tali non negavit, nisi quia felicitatem eius dixit esse speculativam.

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβμν)

Extra, Vacat Γ^{N1}Λ^{O1}(om. Vacat Λ^{O2}) Extra I²(ext. et mg.)Γ^{B1}(om. Γ^{B2}) lin. anfractuosa μ 16 Et] Sed Λ^{YHGO}Σ 16-p. 200, 10 ponitur ΔΛ^H

1 adnot. Quarta via, quae est Aegidii Λ^{H2} | Et ideo est] Et hoc (h. om. Λ^{Y2}) quia Λ^Y Ex hoc est quod Λ^{GO} om. I²Λ^H | est] ex Z om. Γ^{D+N2} | quarta] add. Aegidii M² | quae om. I²Λ^S 1-2 quod theologia est affectiva] theologiam esse affectivam Γ^{BD}Λ^{YΣ} 2 Quod] quae CPMI^N quia S | bene potest] p. b. Γ^{NΣ} | potest intelligi] i. p. MSRVZΓ^{NΛ} | ponatur] ponitur Σ potentia (I) M 3 esse¹ om. CP | quaedam — esse om. D² | affectiva om. ZΣ | esse² om. Λ^Y add. quoddam ZI^{D2} | tertium] secundum Λ^H 4 distinctionis Λ^H | practicum et speculativum] s. et p. Σ 5 in primo articulo om. Σ | est ostensum] o. e. CPT²Λ^{YΣ} 6 vere] veram Φρπγβμν om. CPMVΛ^{O*} | etiam] ita Σ om. MSRVZΓΛ^{EGO} | contra] add. hoc sunt Λ^{O2} | multae Λ^{O2} | sentiunt] subsentiunt R^{*} consentiunt Z faciunt (pon. sentiunt C²M²) CPM 7 practicam et speculativam] s. et p. ZΛ^{SΣ} 8 est = AR esse rell. (om. D) edd. 9 adnot.: Quinta via, quae est Guarronis Λ^{H2} Opinio Bonaventurae V² | via] opinio CMI^V opinio vel quinta via, quae est fore R om. AΛ^O 10 in¹ om. Γ^{LN*} | intelligentia] intellectu Z | amando Λ^H | poneretur I | ita] illa C^{*}Λ^{Y2}(restit. Λ^{Y3}) hoc Σ om. I 11 sapientis om. Σ | quem] quam DCM² IΓ^{LΛ}Σ^U | posuit = RA^{Y2} non ponit Λ^{GO}ρπγβμν ponit rell. τ | naturalem P | Si non, ergo] Sed non D 12 ille] iste DΓ^{BP}Λ^O ipse Λ^{SΣ} | tali²] add. natura M² | negaret Λ^Oρπγβμν 13 esse om. VΓ^{LN*} | esse speculativam] s. e. RA^{SΣ} add. etc. Λ^{H2}

F I AEGIDIUS ROM., Sent. prol. pars 4 q. un. in corp. (8ra): «theologia nec speculativa nec practica proprie dici debet, sed affectiva, quia ad affectionem principaliter inducit... Si tamen quaeretur utrum sit magis practica quam speculativa, vel e converso, responderi debet quod magis est speculativa quam practica, quia visio divina magis principaliter respicit beatitudinem, ad quam ordinatur omnis nostra cognitio... quam faciat operatio»; ALBERTUS M., Sent. I d. 1 a. 4 in corp. (ed. BORGNET XXV 18b): «et ideo ista scientia [theologia] proprie est affectiva, id est veritatis quae non sequestratur a ratione boni, et ideo perficit et intellectum et affectum»; cf. S. theol. pars 1 tr. 1 q. 3 m. 3 in corp. (XXXI 18b). Idem docent: GONSALVUS HISP., Quaestiones disputatae et de Quodlibet q. 5 (ed. AMORÓS in BFS IX 80 n. 3); BONAV., Sent. I prooem. q. 3 in corp. (I 13ab). 9 GUIL. DE WARE, Sent. prol. q. 1 in corp. (cod. Florent. nat. A IV 42, 2ra): «Ista scientia [theologia] nec est proprie speculativa nec practica nec affectiva, sed alio nomine magis proprie debet vocari, ut infra patebit». Et infra, q. 4 prologi (4vb), legitur: «quinta opinio (in mg.: opinio quinta et propria) dicit quod nec est speculativa nec practica, sed sapien-

vam. Pro qua adducitur Augustinus XII De Trinitate cap. 14, ubi vult quod sapientia est respectu contemplationis, scientia respectu actionis; cum ergo theologia sit proprie sapientia, et non scientia, ipsa non erit practica sed contemplativa.

5 Respondeo: Augustinus XII De Trinitate cap. 4 dicit quod illae duae portiones animae, superior et inferior, non distinguuntur nisi penes officia; et in utraque est trinitas (in superiori autem imago Trinitatis), et tamen sola superior portio est contemplativa, quia respicit aeterna¹. Ergo illa contemplatio de qua loquitur non
10 distinguitur a speculatione intra genus scientiae: continet enim illud contemplativum memoriam, intelligentiam et voluntatem, et ita in contemplativo illo potest esse extensio extra genus scientiae, sicut potest esse in activo, hoc est, in portione inferiori respiciente tem-

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβμν)

1 qua] add. via ZΛ^{SΣ} | adducit Augustinum Λ^S | XII] in ras. (pon. VII I²) C²I² post Trinitate Γ XIII Λ^{GO} VII MRV Richardus (I) S | De Trinitate] Trinitatis RΓ^{BD}Λ^{OΣQ} | cap. om. Λ^{YHO} | 14] 4 R2Z 9 (ante cap. Λ^O) Λ^{GO} I M^{*} om. CΓ^{N*} 2 vult] ait Λ^{GO} 2-3 scientia respectu actionis om. V² 2 scientia] add. autem (post autem add. ultra Dei — speculatio, i. e. textum p. 196, 3-7 M²) CPMI add. est V²Σ 3 proprie] propria D pure Λ^{GO} | sapientia, et non om. D | et om. Γ^{BD} 4 erit] est D^{*}C²RΓ^DΛ^{GO} | practica] add. proprie P | contemplativa] speculativa (pon. contemplativa M² add. vel V) CPMV² speculativa (om. D¹) contemplativa speculativa D 5 Responsio Λ^S | XII] XXII C^{P*} XIII VΛ^{GO} om. Γ^N | De Trinitate] De civitate D Trinitatis Γ^{BD}Λ^Y | 4] 14 I²Λ^S 6 animae om. Γ^{LN*} 6-7 non distinguuntur nisi] distinguuntur solum Σ 7 utraque] utroque Λ^{YΣ} add. tam superiori quam inferiori Φρπγβμν 8 Trinitatis = AD Trinitatis increatae rell. edd. | tamen] tantum D | sola] in ras. P² tota Γ^{LN*}Λ^{SΣ} sola vel tota Γ^{BD} dona (not. tota, alius liber M²) M² 9 quia] quae P²RT^N 10 distinguitur a speculatione] distinguitur ad speculationem ADZ determinatur (determinat Λ^{H2}) ad speculationem (-lativam Σ^U pon. distinguitur a speculatione Γ^{D2}) P2R2I²ΓΛ^{YH2GO}Σ edd. determinatur a speculatione Λ^{S2} pon. determinatur ad speculationem M² | intra] circa Σ 10-12 continet — scientiae om. Γ^{N2} 10-11 illud contemplativum] c. i. Σ i. contemplativum Λ^O in contemplatione Λ^H 11 intelligentiam] intellectivam CPM^{*}SR^{*}I²VΛ^Y intellectam Γ^L 12 contemplativum] in corr. P2Λ^{O2} contemplata (I) Λ^H | illo] isto D^{*}Γ^{BDN2}Λ^{GO} ideo Γ^L non I^{*} 13 potest] patet MR^{*}VΓ^L | potest esse in activo] in a. p. e. Λ^{SΣ} | portione] proportionem S^{*}V

tia contemplativa, nam subiectum eius est ens divinum et aeternum; talis autem scientia magis est sapientia, quia est de altissimis causis, VI Ethicorum. Er Augustinus De Trinitate XII [XXII in cod.] c. 14 dat differentiam inter sapientiam et scientiam, et vult ibi quod sapientia ad contemplationem aeternorum pertinet, scientia vero ad actionem, qua scilicet bene utimur temporalibus»; (5rb): «et patet per Augustinum De Trinitate, ubi loquitur de hac materia; talis autem est ista scientia; unde non est speculativa, nec practica, sed contemplativa».

F I AUGUST., De Trin. XII c. 14 n. 22 (PL 42, 1010): «intelligendum est ad contemplationem sapientiam, ad actionem scientiam pertinere». 5 Ib. c. 4 n. 4 (PL 42, 1000): «Cum igitur disserimus de natura mentis humanae, de una quadam re disserimus, nec eam in haec duo quae commemoravi [rationem et actionem], nisi per officia geminamus. Itaque cum in ea quaerimus trinitatem, in tota quaerimus... Sed... in eo solo quod ad contemplationem pertinet aeternorum, non solum trinitas, sed etiam imago Dei [invenitur]».

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 3 pars 3 q. 4 n. [7].

poralia, quae etiam habet trinitatem. Si igitur ista est contemplativa ut loquitur ibi Augustinus, non prohibetur propter hoc esse practica si extenditur ad praxim in portione superiori.

305 «Alia opinio» — Alia est opinio, discordans a praecedentibus in conclusione, scientia est speculativa et practica. Quod probatur dupliciter. Uno modo sic: sicut doctrina illa in qua scribuntur aliqua de iure, aliqua de philosophia, esset speculativa et practica, sive scriberentur in distinctis libris sive interscalariter et commixtim, ita in ista doctrina simul speculativa et practica tractantur, non in distinctis libris et capitulis sed interscalariter et commixtim; ergo est speculativa et practica.

306 Quod iterum sic probatur, quia nulla cognitio speculativa distinctius tractat de operabilibus quam eorum cognitio necessaria est ad speculationem, nec aliqua practica distinctius tractat de speculabilibus quam eorum cognitio requiratur propter praxim ad quam extenditur; ista tractat distinctius de operabilibus quam

eorum cognitio sit necessaria ad speculationem, et distinctius de speculabilibus quam cognitio eorum requiratur ad cognitionem practicam; ergo ipsa est speculativa et practica. — Maior patet, quia speculabilia non considerantur in scientia practica nisi propter considerationem practicam, nec operabilia in speculativa nisi propter considerationem speculativam. Minor patet, quia haec tractat de operabilibus ita distincte ac si esset praecise de eis, et de speculabilibus ac si esset praecise de eis.

[28] Contra istam arguitur sic: habitus non habens evidentiam ex 307 obiecto non distinguitur secundum distinctionem obiectorum (tunc enim oporteret ponere duas fides infusas); iste habitus non habet evidentiam ex obiecto, ergo non distinguitur secundum distinctionem obiectorum; ergo non est duo habitus propter distinctionem operabilium et speculabilium.

15 Praeterea, licet dicta opinio de duobus habitibus posset aliam 308 quam probabilitatem habere de theologia ut tradita est in Scriptura, tamen de theologia in se, cuius est subiectum essentia divina ut haec essentia (sicut dictum est de subiecto theologiae¹), non vide-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^μυ)

1-2 quae — contemplativa om. Z 1 habent Γ^{DP}τ | Si] Sic Δ^{OS}Σ | ista] illa CPMVT^N Δ^HΣ | est om. C*P*M*R*V*Δ^{OS}Σ [[post contemplativa (1-2) P²V²]] 2 ut] de qua Σ | ibi om. Δ^{OS}Σ | propter hoc om. ZΔ^{YGO}Σ 3 si] sed DR*Γ*VΔ^{GO}* | extendatur CPM²R²ΓΔ^H | praxim] add. sicut Δ^{OS}Σ | proportionem V* | superiori] inferiori Δ^{GO} 4 adnot.: Opinio Godefridi A¹ Opinio Godefridi et Okham R² Opinio sexta, Thomae C² | Alia] Differentia A Sexta CP ZΔ^H | est opinio] o. e. ZΔ^HΣ 5 conclusionem] cognitionem Δ^G add. quod scilicet (sc. om. I²) ista (illa C*M*SΓ^{LN}* haec I² pon. ista M²) DCMSRIZΓΔ^H add. quod illa scilicet P add. scilicet quod illa V add. quod ista Δ^H add. dicens quod ista Σ (fere similiter add.) | scientia om. Γ^{BD}Σ | Quod] Et ZΣ^Q | probatur] ponitur CP*MSRIVZΓ^{LN}*ΔΣ 6 sic] scilicet MSRV*Γ^{LA}Σ | doctrina illa] i. d. CPMIV | scriberentur Γ^{BDN}Σ 7 iure] add. et Σ | philosophia] prophetia R*V | esset] esse ZΔ^G essentia Γ^N* 8 sive scriberentur] in ras. R² om. MV² | scriberetur Γ scribantur P describerentur D' describerentur D² | distinctis] diversis Δ^{GO} | libris] add. sive (et Rβu) capitulis R*ρ^πγβ^μυ | interscalariter] inter stellariter D interscalari P* intus scalariter M in testm (!) Z intersecaliter (pon. alius liber: scalariter μ) γβμ intercaliter υ 9 ita] qua Z | ista] illa MSR* 9-11 speculativa — practica] ergo est speculativa et practica R* 9 speculabilia Γ^{N2}Δ^V | practabilia Γ^{N2} | tractantur] add. et Γ^B 10 distinctis] diversis ρ^πγβ^μυ | interscalariter] comp. Δ^G in scalariter D | commixtim] coniunctim Φ 10-11 ergo est] est igitur Δ^VΣ 12 Quod iterum = AD Quod CP*MSR'IV'ZΓ^{LN}ΔΣ Secundo P²R²V²Γ^{BD} add. | quia] quod Γ^ZΓ^L om. Γ^N | speculativa] practica Z 13 operabilibus] in ras. M¹I² operationibus Δ^G operibus Z 13-14 necessaria est = AD sit necessaria (nec. in ras. R²) tell. add. 14 speculationem] add. illam (istam Δ^H) CPMRVΓ^{LN}Δ^VΣ add. ipsam Γ^{BD} add. suam in ras. I² add. aliam S add. aliquam Δ^V | aliqua] alia R om. D | practica] speculativa ZΔ^G* 15 requiritur CΓ^{BD}Δ^{LN} requirit (ante cognitio Σ) DΓ^{DS}Σ | propter praxim] ad cognitionem practicum sive ad praxim γ 15-p. 203, 2 propter — requiritur om. D² 16 quam¹] quod Σ^Q 16-p. 203, 3 ista — practicum om. R² 16 ista] illa S ita R²V²Γ^B* praem. sed M¹I² add. autem Δ^HΣ | tractat distinctus] d. t. Σ | operabilibus] in corr. I² operibus Z

F 2 AUGUST., De Trin. XII c. 14 n. 22 (PL 42, 1010). 4 GODEFRIDUS DE FONT., Quodl. XIII q. 1 (ed. HOFFMANS in PhB V 169-177).

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^μυ)

1 eorum cognitio] c. e. R²ZΔ^{VHO}Σ | sit necessaria] requiratur R¹I²Δ^HΣ necessaria requirit Γ^{BD} | speculationem] cognitionem Δ^H 1-2 et distinctus — cognitionem om. Δ^HΣ 2 cognitio eorum] e. c. (add. necessaria P²Γ^{BD}) CPMSIVTΔ^{GO}Σ cognitio Z²Δ^V om. R² | requiritur Γ^{BD}Δ^{LN}* 3 ipsa om. V² | et practica om. V² | patet] probatur Σρ^πγβ^μυ om. M | quia] add. si R 3-6 quia — patet om. Δ^VΣ 3-4 speculabilia] speculativa (pon. speculabilia C¹) CP*S 4-5 considerationem om. R* 5 practicum] speculativam S² 5-6 practicum — considerationem om. Γ^NΣ | nec — speculativam om. DS 5 in speculativa om. Z | speculativa] praem. scientia Γ^{N2} 6 considerationem speculativam] s. c. Δ^H speculationem Δ^{GO} | patet] add. praecise de eis Δ^G | haec] hoc ADP'SI*VΓ^{BD}Δ^{YGO}Σ hic CP²MRZΓ^{LN}*Δ^{HO}ρ^πγβ^μυ | tractatur ρ^πγβ^μυ 6-7 tractat — de eis in ras. R² 7 operabilibus] speculabilibus Δ^O | esset praecise] p. e. RΓ | de eis om. Δ^H* 7-8 et de — de eis om. ΔΔ²Δ^{OS}Σ | speculabilibus] operabilibus ita distincte Δ^Q 8 praecise] distincte M¹I om. M¹V² 9 istam] illam CMSVT^L praem. opinionem Σ add. opinionem Γ^{N2} add., add. viam PM¹Γ^{BD} | arguitur sic] s. a. CPM 10 secundum] per Z 11 enim om. Z | oportet Δ^Hτ | ponere om. S²Δ^G | infusas] infusa M* adnot. unam quae esset a Deo, aliam quae esset a ministro, scilicet sacerdote Δ^HΣ 12-13 non — ergo om. R²Z | distinguitur — est duo] dividitur in duos Σ 13 obiectorum] add. operabilium Γ^N* add. operabilium et speculabilium γ | est] sunt CPM²R²V²ZΓΔ^{HO} om. M¹SIV²Δ^H 15 Praeterea] Item R | licet] quamvis ZΔ^HΣ om. D add. haec Δ^Gτ | dicta] praedicta Σ illa Δ^H | posset] posset vel posuisset (!) A possit ρ^πγβ^μυ om. Δ^H 16 habere] post posset (15) Σ haberet Δ^H om. A | ut om. R*Σ | est] in ras. R² om. Σ | in om. ΔΔ^O* 17 de] in Δ^G om. RΔ^{HO}Σ | est subiectum] s. e. Γ^{N2} est obiectum Δ^Hτ est subiectum primum DR²Γ^B subiectum primum est (est om. Γ^{DP}*) CP²ZΓ^{DP}Δ^{YH}Σρ^πγβ^μυ primum subiectum est Δ^G subiectum est primum Δ^O | essentia] praem. ipsa R | divina om. P 17-18 ut haec essentia om. DP² 18 est] add. in quaestione Δ^Q

T ¹ Cf. supra n. 167.

tur probabilis: nam de illo subiecto, cum verissime sit unum cognoscibile, nata est haberi primo aliqua notitia vere una; si alia detur quae non sit de ipso sed de alio primo, illa alia non erit theologia in se. Theologia ergo est habitus unus simpliciter, licet forte cum ipsa possit in Scriptura esse aliqua notitia quae sit de alio subiecto.

309 Item, patet quod ordo scientiarum secundum eminentiam stat ad unum tantum, quia non possunt esse duae primae simpliciter: illam unam eminentiam et solam dico theologiam, quae sola primo est de subiecto primo theologiae.

310 Praeterea, deduco rationem eius¹ in oppositum: illa cognitio est practica in qua non determinatur de speculabilibus magis quam eorum cognitio pertineat ad praxim vel cognitionem practicam; ista non tractat de speculabilibus distinctius quam eorum cognitio requiratur ad practicam cognitionem vel praxim dirigendam; ergo etc. — 15 Probatio minoris: quaelibet cognitio de condicionibus appetibilitatis finis, et de condicionibus eorum quae sunt ad finem quatenus sunt ad finem, et tertio de condicionibus quorumcumque

huiusmodi vel aliorum circa quas contingit potentiam operativam errare nisi dirigatur, est necessaria ad practicam cognitionem; nulla cognitio hic traditur de fine vel de his quae sunt ad finem quin sit talis; igitur etc. Vel saltem circa illas contingit voluntatem ignorantem errare, sicut dicitur in solutione tertiae obiectionis¹ contra solutionem quaestionis principalem^a.

Assumptum patet, quia quaecumque condicionum traduntur 311 de fine magis natae sunt ostendere appetibilitatem finis, et condiciones eorum quae sunt ad finem natae sunt magis ostendere ea ordinata ad finem.

[29] * ^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Licet enim Trinitas personarum non ostendat finem appetibiliorem quam si esset non-trinus (quia est finis in quantum unus Deus, non in quantum trinus), tamen voluntatem ignorantem Trinitatem contingit errare in amando vel desiderando finem desiderando frui 15 una persona sola. Similiter ignorantem Deum fecisse mundum contingit errare, non rependendo amorem quem gratitudo requireret propter tantam communicationem bonitatis suae et ad utilitatem nostram factam. Ita ignorando articulos pertinentes ad reparationem contingit ingratum esse, non rependendo amorem debitum pro tanto beneficio. Ita de aliis theologicis.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβμν)

1 probabile VT^{BD}γ | nam] scientia Λ^H | illo] isto DCPMRIVIT^{BDN}Λ^{YO} suo Λ^H | illo subiecto] s. i. Σ | obiecto R | verissime sit] s. v. Σ 2 haberi om. IT^Nz(post primo) | primo] prius P | vere] in ras. P² vera Λ^{GO} est D* | una] add. de ipso Λ^O | si] praem. sed Λ^B add. ergo I²Λ^{HGO} add. vero π^πγβμν | alia] illa M²SVA^B aliqua Λ^Yπ^πγβμν autem D* add. sit quae omnino Λ^O* 3 quae] quod R^V | non] omnino (add. non Λ^O*) Λ^B*+G^O | sit] est D add. primo Σ | ipso] ipsa essentia π^πγβμν | alia] aliqua Λ^Y om. Σ | erit] est D*IT^{GO} 3-4 theologia] theologica Λ^H 4 Theologia ergo] Igitur theologia in se Σ Tota ergo Γ^L | habitus unus = AD unus (unius S) habitus (add. in se Γ^N)² rel. edd. 5 posset (post Scriptura VA^B) CPMSRIVA²Σ in Scriptura] post esse Γ^NΛ^{GO}Σ post notitia Γ^N | aliqua] alia CPMSRIVITA^YΣ add. alia π^πγβμν | sit] esset Σ | alio] aliquo DR*IT^L 6 obiecto PZ 7 Item] Praeterea Σ | quod] quia (nor. alius liberi: quod γ) Λ^{GO} π^πγβμν | eminentiam] evidentiam ZΛ^G 8 ad] om. Z add. aliquod π^πγβμν | unam Σ | simpliciter] ante primae Σ praem. scientiae edd. 9 unam om. CP* | eminentiam] eminentem P²R²IT^{BDN}Σ eminentissimam SV²IT^Nz pon. eminentissimam Λ^Oz | primo] prima P²RI^{TA}O² om. P²T² 9-10 primo est] e. p. Λ^YΣ 10 subiecto primo theologiae = AT^N s. th. p. Λ^G p. (om. Γ^Nz) s. th. rel. edd. 11 Praeterea] Prima D* Item R | duco Σ | in] ad I²IT^{BD}Λ^{HGO}Σ om. Z 12 determinatur] tractatur Γ^{BD} 13 pertineat] pertinet Γ^{LN} percipiat D* | cognitionem] praem. ad DCPMSRIVITA^B 13-15 ista — dirigendam] haec est huiusmodi Σ 14-15 requiritur RT^N 15 practicam om. Γ^L | practicam cognitionem] c. p. CPMSRIVZIT^{LA} | dirigendam] dirigendum CPM distinguendam ZΛ^Yz om. V²IT^Lz | etc. om. Σ 16 cognitio] add. practica tractat Λ^O 16-17 appetibilitatis] appetitivis (pon. appetibilibus M²) MRA²Λ^B appetibilibus I²ZΛ^{GO} pon. appetibilibus C¹ om. D 17 de condicionibus om. Σ 17-18 quatenus sunt ad finem] q. ad. f. s. post condicionibus (17) Λ^{GO} om. Λ^OΣ^Q | quatenus] quibus Σ^V 18 tertio] secundo I² om. Γ^{BD}* | quorumcumque = AD cuiuscumque Γ^BΛ^Oz circa quaecumque Σ quibuscumque Λ^O rel. edd.

T¹ Cf. supra n. 306.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβμν)

1 huiusmodi] huius (pon. huiusmodi P) CPMSRIVIT^{BDLN}Λ^{HO}Σ^U om. Γ^B | aliorum] aliarum R illorum I²V²ZΛ^{YH} illarum Λ^{GO} istorum quorum D om. Σ | contingit potentiam operativam] p. o. c. Σ | potentiam om. Γ^{LN} 2 dirigatur] dirigitur Γ^P om. Z | cognitionem om. P | nulla] nam M² praem. sed Σ add. autem RT^{BD} add. ergo VA^{GO} 3 cognitio] om. Λ^{GO}z add. igitur M | hic traditur] t. h. Λ^YΣ | vel] nec CPZΛ^{YHGO}Σ | quin] quando Γ^{BD} quae non Λ^Y*Σ² quia Λ^{GO}* 4 etc. om. Σ | illas] istas DΛ^{YHO} ista (illa τ) edd. illam MSRI^TΛ^B istam circa quam Λ^Oz | voluntatem om. MSRI^TΛ^NzΛ^B 4-5 ignorantem om. Λ^H 5 sicut] ut Γ^{BD} 6 quaestionis] quasi M² om. D*Λ^G | principalis Σ 7 Assumptum] Ad sensum Γ^L | patet] om. Γ^Dz add. ibi M² | condicionum] condiciones Γ^{BDLN}Λ^HzΣ add. quae IT^NzΛ^Oz 8 magis natae sunt] n. s. m. Σ 8-9 condiciones] condicionis Λ^O conclusiones Λ^O 9 magis ostendere] o. m. RE | ea] add. esse I² add. quae Λ^B 10 ordinata] praem. quae sunt edd., add. quae sunt D add. sunt Λ^B 11-19 Licet — theologicis = Λ^Yz rel. edd.; ¶ text. sign.: Vacat, sic in libro Duns A¹ Extra, sic Duns R² Vacat D²P²V²Z²IT^{BL}L¹ [om. Γ^Bz; deest V² in P²Z²] lin. anfractuosa μ Ponitur ut additio a Mauritio, sed iuxta antiqua manuscripta est vere textus v 12 ostendit Z | quia est om. D 13 quantum] add. est CPMIVΣ | unus om. Λ^O | in quantum trinus] quantum Deus Λ^G 14 contingit] reser. IT^Nz² convenit S | errare in amando] amando errare Λ^O | desiderando] praem. in D | finem] add. amando vel Σ | finem desiderando] om. C*PT^Nz add. scilicet I² 15 sola om. Γ^BzΛ^Yz | Similiter] Simul P² add. voluntatem Λ^Oz | ignorantem in corr. R²I² | errare] add. in CP 16 amorem] add. talem Γ^Nz | tantam] totam D 17 bonitatis] voluntatis M²Z | bonitatis suae] s. b. Σ | et om. CPMSRI^TVT | facit] scientiam ZIT^L | Ita] add. etiam Γ^NzΣ 18 ingraturum esse] e. i. Σ errare et esse ingraturum Γ^{BD} ignorantem errare etiam π^πγβμν | rependendo] in corr. P²IT^Nz reprehendendo (pon. rependendo C²) C impendendo Λ^{HGO} repugnando Z 19 debitum] demonstratum p | Ita] Vel CT^L praem. Et IT^{BD}Λ²Σ | aliis] illis Z | theologicis] catholicis articulis Λ^{GO} om. Γ^Dz

T¹ Cf. infra n. 322.

set intellectus habere omnem notitiam sufficientem virtualiter inclusam in intellectione primi obiecti, cum illa intellectio praecedat omnem volitionem; – tum quia intellectus divinus non discurrit; igitur non prius naturaliter intelligit primum obiectum quam aliquid in ipso virtualiter inclusum quoad notitiam: igitur si prius intelligit primum obiectum quam voluntas velit aliquid, prius intelligit quodlibet inclusum quoad notitiam in primo obiecto quam voluntas velit (haec secunda probatio consequentiae minus valet).

325 Si obiciatur quod tunc voluntas divina non erit prima regula sui in actibus suis si eius actum praecedit notitia cui debet in agendo conformari ad hoc ut recte agat; consequens videtur inconveniens, quia tollit summam libertatem voluntatis divinae si ab alio determinetur et non ex se primo ad primum actum suum. Si autem omnem actum eius praecedat cognitio practica, ab intellectu determinabitur ad primum actum, quia non potest ei dissentire; tunc enim posset peccare.

326 Item, supra dictum est Philosophum bene dicere consequenter¹ si intelligentia naturaliter amat Deum visum; ergo notitia ostendens Deum non est practica. Fiat similis consequentia de Deo naturaliter amante se.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γβμ})

1 intellectus om. ZΛ^{YHO}Σ | sufficientem] sufficienter Λ²Σ om. R² 2 intellectione] intentione Z | obiecti] add. sed Λ^H | cum] tum quia Λ^B | illa] ista D*Λ^BΣ^Q prima I²Λ^{HGO} | intellectio] intentio D*Z | praecedit CPMSRIV^{LN}Λ^B 3 intellectus divinus non] nullus intell. div. Λ^G | discurrit] distinguit Γ^L distinguitur Λ^G 4 non] nec M nisi C* | naturaliter om. D 4-5 aliquid] aliquid D aliud CPMSRIV^TΛ^B 5 inclusum] add. in ipso C*P* 5-7 igitur — notitiam om. A 6 intelligat Λ^{GO} intelligitur Γ^N* | obiectum om. M | velit aliquid] a. (om. V*) v. DVZΛ^BΣ 6-8 prius — velit om. V² 7 quidlibet MSR^{IV}ZΛ^V* | inclusum] add. virtualiter Σ 7-8 quam voluntas velit om. V¹Λ^BΣ 8 secunda] tertia C*P*Z | minus] in ras. P² nimis M not. aliter: nimis S² | valet] om. P² add. quam prima P²RT^{BD} 9 obicitur CP*SRΛ^B | quod] quia π^{γβμ} | tunc] ante obiciatur MSR^IV^TΛ^B tamen (add. tunc P²) ante obicitur CP om. Σ | divina om. M | erit] est CT^D | regula] respectu (pon. regula C³) CMγ add. respectu Γ^N | sui om. Λ^{GO} 10 si] sed Γ^N | actum] actus Λ^G* | volitionem Σ actum vel volitionem ρ om. Λ^{YH}Σ | praecedat π^{γβμ} | notitiam Λ^G* | debet] oportet R | in² om. Γ^{LN} 11 consequens] quod D add. autem ZΓ^{BD}Λ^B 12 summam om. CP*MSR^I V²(post libertatem)Λ^B | alio] aliquo Λ^H 13 et om. Λ^{HGO}Σ | se] add. ipso (ipsa Pγ) CP*γ | ad] quoad Σπ^{γβμ} 14 omnem actum eius praecedat] p. o. a. (add. suum Σ) e. Λ^BΣ p. o. e. a. Z 14-15 terminabitur Λ^G* | actum] add. suum P²RT | quia] quod (praem. co C³) C | dissentire] add. quia si posset ei dissentire R² 16 possit Z 17 Item] Praeterea Σ | est] om. Γ^B*D* add. secundum Λ^B 18 intelligentia] intellectus ZΛ^{YH}*GOΣ voluntas Λ^O | naturaliter om. Λ^G | naturaliter amat Deum visum] a. n. Deum v. P²IT^N a. Deum v. n. CP¹M V | visum] om. Λ² add. naturaliter Γ^{BDLN}* 19 ostendens] extendens Λ^H add. vel consequens Γ^{BD} | Deo] obiecto M

T¹ Cf. supra n. 300-301.

Item, dirigens est aliqua causa respectu directi, ergo est distinctio realis inter ipsa; non est autem talis distinctio intellectionis Dei ad velle. Confirmatur ratio, quia intellecto velle iam esse elicatum intellectus non dirigit; tantum enim dirigit circa elicendum quasi prior ipso: sed in Deo velle sui non sequitur voluntatem esse, ergo numquam est ibi quasi elicendum, sed semper quasi elicatum; ergo etc.

Hic videtur consequenter dictis¹ esse dicendum quod accipiendi regulam pro rectificante in praxi, prima regula est finis ultimus, qui virtualiter primo includit notitiam rectitudinis necessariae cuiuslibet praxis, sicut primum obiectum scientiae speculativae primo includit notitiam veritatum speculabilium. Haec autem regula prima quae est finis ordinate rectificat intellectum et voluntatem sicut istae potentiae natae sunt agere ordinate, ita quod quasi prius gignit notitiam conformem rectae praxi quam rectam praxim vel quam rectificet praxim; et ita potentia practicante alia

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γβμ})

1 Item] Praeterea Σ add. naturaliter Λ^H | aliqua] add. aliter A* 2 autem om. Λ^HΣ^V | distinctio om. Λ^{YHGO}Σ | intellectionis] intellectus Λ^{GO} om. R² 3 Dei] om. Γ^N | in Deo post velle¹ Γ^N | velle¹] add. eius Σ | ratio om. I²Λ^{YHO}Σ | intellecto] in ras. P² in corr. Γ^{BD} intellectione (rescr. C³) CM intelligendo DR²Λ^G intelligendo meum Λ^H intendendo Λ^O intelligo Λ^O intelligit (pon. intellecto V²) V | velle² om. A | esse om. Z 3-4 elicatum] elicito Σ add. et tunc Λ^O 4 intellectus] in ras. Λ^YΣ om. MΛ^HΣ add. iam P | tantum enim dirigit om. R²IT^{BN}ΣΛ^YΣ | enim dirigit om. Γ^{BD}Σ | circa] add. actum R²Λ^Oπ^{γβμ} 5 voluntatem esse] volentem esse Λ^B noscere in ras. Λ^OΣ | esse] eius R inesse μν om. π^{γβ} 6 elicendum] in corr. P² eliciti M elicitive S elici termini I² 7 etc. om. Σ 8 Hic] Hoc Γ^N add. autem A*D | consequenter] add. conclusio Λ^HΣ | dictis om. Γ^{BD}Λ^BΣ | esse om. Λ^{YH}*GOΣ | dicendum post videtur Σ 9 regulam] illam Σ^Q istam Λ^H | rectificante] rectificatione Λ^{YH}*GOΣ rectificabilitate Γ^D rectitudine MIVΛ^BGO responsione D² add. vel rectitudine Γ^NΣ | praxim Γ^NΣ 10 virtualiter] rescr. D² add. rectificato M add. rectificante SR* add. rectificando (primo I²) I add. includit rectificante V* | primo includit] i. p. (primam V*) CPMSIV*ΓΛ^BΣ | notitiam] praem. omnem R² add. omnis P²M SR^{IV}ZΓΛ^{YHGO}Σ 10-12 rectitudinis — notitiam om. Λ^OΣ 11 cuiuscumque I²ZΛ^{YHGO}Σ | obiectum = ADT⁷ subiectum Λ^OΣ rell. π^{γβμ} 12 primo includit] i. p. (add. virtualiter Σ) Γ^NΛ^OΣΣ | veritatum] virtualiter (ante notitiam Λ^G add. veritatum Λ^HΣ) ZΛ^HGO virtualiter omnium virtutum Φ omnium veritatum π^{γβμ}Σ | speculabilium] speculativarum Λ^B specialium Γ^{LN}* 13-14 ordinate — sunt om. M | rectificat — ordinate om. V² 13 rectificat] rectificans D verificat Λ^G 14 istae] illae ΣΛ^HΣ ipsae Γ ipsi P om. C³V²ZΛ^{YH}*GOΣ | potentiae] primo Λ^{GO} | agere ordinate] o. a. CPM^{IV}Λ^HΣ 15 quasi prius] p. q. ZΛ^BΣ | gignit] add. in intellectu Λ^OΣ | notitiam] potentiam Λ^HΣ | conformem] et fortitudinem Λ^G 15-16 rectam praxim vel quam rectificet = A rectam DC^PMSR^{IV}ZΛ^BΣ rectificet CP²PR²IV²ΓΛ^{YH}*GOΣ^QΣ add. 16 praxim²] om. Σ^VΣ add. et voluntatem in actu Λ^OΣ | et ita] et in Λ^BΣ ita quod ZΣ | practicante] in corr. R² praticare D om. M | alia] post erit (p. 214, 1) Σ aliqua (add. vel alia P²) D²CPM^{IV}ΓΛ^Y

T¹ scilicet supra in tota hac quaestione, cf. n. 274-277. 293. 310-312. 314. 319-320. 322-323.

erit potentia prius recta, ita quod consequens illatum in prima ratione¹ videtur concedendum. Cum improbat², posset dici quod sicut universaliter libertas stat cum apprehensione praevia, ita stat summa libertas cum perfectissima apprehensione praevia; apprehensio autem praxis perfectissima includit notitiam conformitatis quando ipsa necessario convenit praxi.

329 Cum ulterius arguitur quod determinaretur aliunde³, hoc negandum est loquendo de determinatione quae fit per agens sufficiens. Licet enim non posset dissentire a notitia recta et priore praxi, hoc tamen non est quasi intellectus per notitiam sit causa 10 sufficienter active determinans ipsam ad actum, sed ex perfectione voluntatis est, quod ipsa tantum nata est agere conformiter potentiae priori in agendo, quando illa prior prius perfecte agit circa obiectum, hoc est tantum novit prius quantum potest nosse. Quod dico pro contingentibus, quorum intellectus divinus non habet 15 omnem notitiam sibi possibilem ante omnem actum voluntatis; ideo circa illa non oportet quod conformiter agat potentiae priori, quia ipsa non prius conformiter novit tale obiectum. Sed aliter

semper accidit circa cognoscibilia necessaria ex se, quia illa perfectissimam notitiam sui habent absque actu voluntatis⁴.

[36] Licet autem haec responsio¹ videatur evadere argumentum², 330 et sequentia argumenta³ possent evadi, tamen aliter dicendum est, quod theologia necessaria in intellectu divino non est practica, quia non est prioritas naturalis intellectionis ad volitionem quasi conformativi ad ipsum conformandum sive directivi ad dirigendum aliquid: quia posita notitia quacumque rectitudinis ipsius praxis, licet ex se posset conformare potentiam conformabilem sive rectificabilem aliunde, non tamen voluntatem divinam respectu sui

⁴ Sequitur textus interpolatus: Ad secundum⁴ potest dici quod non est simile, quia ibi est simplex complacentia, hic vero efficax circumstantionata volitio. Similiter, non solum intellectus divinus est ostensivus, sed aequivalenter saltem regulativus, quod est regulatio et determinatio obiectalis etsi non potentialis, quod non posuit Philosophus. — Ad tertium⁵ dico quod si concluderet sequeretur quod nec intellectio nec volitio aliqua esset in Deo, cum essentia divina sit obiectum motivum ad utrumque, et ita cum parte concurrente potentia vitali ut concausa; dico igitur quod est tantum ordo quasi-effectuum eiusdem quasi-causae, in proposito, quae tamen non distinguitur a 20 quasi-effectibus, quia nec proprie causantur, nec producuntur, nec principiantur, nec eliciuntur, sed simpliciter emanant; est igitur metaphorica causalitas, sicut communiter convenit in divinis. Vel aliter, sustinendo intellectum quoquo modo dirigere, negatur assumptum proprie loquendo de causa. Ad confirmationem⁶ dico quod sufficit ordo naturae, qui stat cum similitudine rationis cognitionis ad praxim et voluntatis ad velle, et sic patet ad argumenta, sustinendo primam viam.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^ππ^γβ^μυ)

1 erit] est Δ^{GO}* | potentia] add. prior Σ add. prior et Γ^N add. | consequens] praem. primum CP^IZΓ^{BD}Δ^{-B}Σ add. primum R² 2 videretur Γ^{LN}Δ^YΣ | Cum] add. autem P²Γ^{BD} add. vero ρ^πγβ^μυ | Cum improbat² | Cum probatur Δ^G Ad improbationem Σ | potest D 3 quod] quia Δ^E | universaliter] universalis Δ^H naturaliter Γ^DΣ | praevia] prima C^R*Γ^ZΔ^Y* ^{BH}Σ (ante apprehensione)^{GO}Σ 4 ita — praevia om. C^R*P²MV²Δ^E* | ita] illa Δ^Y add. ista Δ^H | stat] et Γ^N om. V²Δ^YΣ | perfectissima] summa Δ^HΦ^ρπ^γβ^μυ | praevia] prima Γ^ZΔ^YΣ 5 apprehensio autem] a. ap. Δ^E autem apprehensio aut prima Δ^G 5-6 conformitatis] conformem Γ^{LN} add. vel conformem Γ^DΣ 7 ulterius arguitur] a. u. DE | arguitur] dicitur (non, arguitur Γ^{DB}) Γ^{BD} additur ρ^πγβ^μυ | determinaretur] terminatur C^R*Δ^O determinatur (nantiur M) C^PMSRIVZΓ^{LN}Δ^{YHGO}Σ^τ determinata (-e γ) sit (sit γβ^μυ) ρ^πγβ^μυ 8 fit] sit SRZ 9 possit CPM SRIVT^{LN}Δ^{YH}Σ | recta] rectificativa ρ^πγβ^μυ add. praxis Φ^ρπ^γβ^μυ | priore] prior Δ^O add. ipsa Δ^O 10 quasi] quod PΔ^{GO} quia DΓ^{LN}*Σ | sit] add. quasi Σ^U 11 sufficienter] efficienter Γ^L | active] activa υ add. determinationis Φ^ρπ^γ | ipsam] add. voluntatem Δ^O | ex om. Δ^G 12 voluntatis om. V² | est quod ipsa in ras. R² | nata est] e. n. CPMSRIA^E | agere conformiter] c. a. DZΔ^{-B}Σ 13 illa] ista D*Δ^H ipsa Γ^{BD} add. potentia I² | prior om. Δ^G | prius om. Γ^{BD}* 14 quantum] quam tamen P* quam Δ^G add. prius P² | posset ρ^πγβ^μυ 14-15 Ad textum Quod dico etc., adnot. De ista materia: Henricus 8 Quodlibet quaest. 1, et in Summa artic. 60 quaest. 1, in solutione tertii argumenti; et Godefridus Quodlibet 6 quaest. 9 V² 15 dico] add. hic Δ^O | pro contingentibus] propter contingentia (-tiam Σ^Q) Σ 16 omnem¹] communem A | possibile = ADS² compossibile (incompos. Γ^N*) S' rel. edd. | omnem² om. D 17 priori] add. in agendo β^μυ 18 ipsa om. MSVT^{BDLN}*Δ^E | non] ut Σ om. Δ^G 18-p. 215, 1 aliter — necessaria] circa necessaria cognoscibilia semper aliter accidit Σ

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^ππ^γβ^μυ)
1 ex] per Δ^H | illa] ista Δ^Y* ipsa Γ^{BD}Σ ita Δ^G 1-2 perfectissima RZ 2 notitiam om. M | notitiam sui] s. n. ZΔ^{-B}Σ | habent] add. ex obiecto Δ^O | absque] ab hoc Δ^H 3 autem om. Δ^YΣ | videtur R 4 et] add. etiam Δ^{GO} add. per eam Φ add. per eam etiam (et p) ρ^πγβ^μυ | consequentia Z | possunt RΔ^O | tamen aliter] a. t. Σ | dicendum est] dici potest I²ZΓ^BΔ^EΣ posset (potest τ) dici edd. | est om. P 6 est] add. ibi Γ^N | volitionem] voluntatem (add. vel volitionem Γ^N) Γ^U volitionem vel voluntatem P 6-8 conformativi — posita om. Δ^G 7 ipsam DΓ^U | conformandam Γ^{BD} | sive] vel V | dirigendum] directum Δ^H praem. ipsum (-sam Γ^N) RΓ^N*Δ^O 8 aliquid om. DΣ | notitia] cum Δ^G | rectitudinis] rectificationis Δ^{GO} 9 licet] quamvis I²ZΔ^EΣ add. illa (ista Δ^Y*) CMSRIVZΓ^{LN}Δ^{YH}Σ add. ipsa PΓ^{BD}Δ^{HGO}Σ | possit Δ^EΣ | potentiam om. Δ^G | sive] seu Δ^EΣ 9-10 sive rectificabilem om. CMSRIVZΔ^{HO} 10 aliunde] add. sicut voluntatem creatam Δ^O | voluntatem] add. illam Γ^{BD} | divinam] add. in actu I² 11-26 Ad secundum — viam = μ; ¶ text. sign.: Additio aliorum secundum manuscripta et lin. anfractuosa μ Additio υ, ad eundem hunc textum referenda videtur adnotatio cod. S², qui ad Licet etc. (3) notat: Additum ab a usque ad b (a invenitur supra Licet, b autem desideratur) 14 regulatio] regulatus μ 17 obiectum] omnium μ

T ¹ Cf. supra n. 328-329. ² Cf. supra n. 325. ³ Cf. supra n. 326-327. ⁴ Cf. supra n. 326. ⁵ Cf. supra n. 327. ⁶ Cf. ibidem.

T ¹ Cf. supra n. 325. ² Cf. ibidem. ³ Cf. ibidem.

primi obiecti, quia illa ex se sola rectificatur respectu illius obiecti, quia vel naturaliter tendit in illud, vel si libere, nullo modo est de se quasi indifferens ad rectitudinem et quasi aliunde aliquo modo habens eam, ita quod notitia determinata rectitudinis non est necessario prior volitione quasi illud volitio requirat ut recte eliciatur; sed tantum praeexigit ostensionem obiecti; et illam notitiam ex se directivam non praeexigit ut directivam sed tantum ut ostensivam, ita quod si posset praecedere volitionem sola ostensio obiecti et sequi notitia rectitudinis necessariae ipsius praxis (sicut dicitur de praxi circa contingentia¹), aequae recte eliceretur volitio tunc et nunc. Non igitur modo est intellectio prior et conformativa sive regulativa.

331 Ad argumentum igitur probans prioritatem notitiae rectitudinis ad praxim rectam² responderi potest quod licet aliqua sit prioritas intellectionis ad volitionem, non tamen sic prior ut requirat cognitionem rectam esse priorem praxi, quia talis prioritas est regulae ad regulatum, qualis esse non potest quando voluntas est omni modo regula sui in agendo.

Huius controversiae de scientia Dei respectu sui, an sit prac-

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^γβ^μυ)

1 obiecti¹ om. Λ^{YHGO}(ante primi) | quia] quae CPT^{BD*}Λ^{YHGO}Σ | illa = AD ipsa PZ | rectificabitur Γ^N | illius] sui primi I² istius primi τ 2 quia] ita quod π^γβ^μυ | vel¹ | in ras. Λ^{Y2} nihil MΛ² universaliter Λ^{GO*} add. talis add. | intendit A^CPR^{*}Λ^G | est om. D 3-5 quasi¹ — volitione] rectificabilis CMI^{V2} om. SA^{H10*} 3 quasi¹ quam R^{*} om. Λ^{20*}Σ | et] quia Γ^B om. I²Γ^{B2} | aliquo modo om. I²Λ² 4 determinativa RI²Γ^{B2}Λ^G 4-5 rectitudinis — volitione] de se est rectificabilis P² | necessaria Γ^{LN}Λ^{O2} 5 volitione] volitio Λ^{H2} | illud] id Γ^BΛ^Y illam post volitio Σ om. MΛ²(post requirat) add. aliud Λ^O | recte] ratione in ras. Λ^{G2} | elicitur Λ^H 6 sed] si C^{P*} | praeexigit] add. ut Λ²² 6-7 ostensionem — praeexigit om. Λ²² 6 illam] istam D^{*}Λ^{GO} aliam (pon. illam V²) CPMSR^{IV}Λ²² | ex se] esse P² 7 non] add. primo R | directivam² | directiva MSI^V | ostensiva MSI^V 8 ita] et Γ^N om. Γ^L | si] non Λ^H | posset] possit Γ^{BD*} rep. A | posset praecedere volitionem] v. pos. pr. Σ | ostensio] add. primi V^{*} 9 ipsius] illius R | praxis om. Λ^Y 10 contingentiam Σ^Q | recta Λ^O | elicitur Λ^G | volitio tunc] t. v. Λ²Σ | et] ut I²Λ² sicut Σπ^γβ^μυ sicut ut p 11 Non] Nullo RI^{BDN2} | igitur modo est] e. ergo m. Σ | prior om. Σ | et] ut V²Γ^{N2}Σ add., om. I²Λ^{GO} 11-12 regulativa] rectificativa Λ^O directiva Λ^H add. volitionis Γ^{N2}π^γβ^μυ 13 igitur] om. Σ add. scilicet tertium Λ^{O2} | notitiae] necessariae DZ | rectitudinis] add. voluntatis p 14 aliqua] alia Λ^{GO*} 15 intellectionis] intentionis D^{*} intellectus RA² | non] add. est D | non tamen] t. n. CPMSRIV add. est Σ | sic] sit Z semper Γ^{L*} | prior] add. est I² | requirit Λ^Y 15-16 requirit cognitionem rectam] c. rect. req. Σ | cognitionem] rationem π^γβ^μυ 16-17 regulae] cognitio (add. regulae Λ^{O2}) Λ^O add. cognitio Λ^G 17 est om. Λ^G 17-18 est omni modo] e. m. o. Λ² o. m. e. ZΣ 18 regula] respectu Z 19 controversia Λ^{GO*} | respectu sui om. Λ² 19-p. 217, 1 practica] add. scientia CPMI^V

T¹ Cf. infra n. 333. ² Cf. supra n. 324.

tica, summa in hoc consistit: si notitia quae de se esset directiva in praxi, dato quod potentia rectificans vel practicans in sciente esset dirigibilis in agendo, sit practica ex hoc solo quod sic esset directiva, vel non practica ex hoc quod potentia practicans in sciente non est dirigibilis. Qui alteram partem tenet, dicat consequenter.

[37] «De theologia contingentium» — Ex hoc introducitur secundus articulus quaestionis, scilicet de theologia contingentium, an sit practica¹. Dico quod in illo tantummodo intellectu potest theologia contingentium esse practica qui potest habere determinatam notitiam rectitudinis praxis ante omnem volitionem illius intelligentis vel ante ipsam praxim elicita, quia solummodo ibi haec theologia contingentium potest esse vel est conformis praxi et prior ea. Talis est omnis intellectus creatus, quia nullius intelligentis creati voluntas primo determinat rectitudinem contingentem convenientem suae praxi.

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^γβ^μυ)

1 summa] ante Huius (p. 216, 19) Σ om. Λ^H | summa in hoc] in hoc summarie (summa Λ^{O2}) Λ^{GO} | in hoc consistit] c. in h. Σ | si] sed D | quae] om. R add. est in Deo Λ^{H2GO} 2 rectificans vel om. C^{I2}VFΛ²Σ add. | vel practicans] om. M add. id est voluntas Λ^{O2} | sciente] sitiente Λ^{G*} add. non Λ^{H2} add. 3-5 esset¹ — in sciente om. Γ^{N2}Λ^{H2} 3 agendo] augendo Λ^{H2} | sit] fit Λ^{H2} sic esset Λ^{GO} vel β^μ | sic] si Z | esset² est Γ^{N2} 4 directiva = AD dir. ex se Γ^{BDN2} ex se dir. Λ^{H2} rell. add. | vel non practica om. Σ | ex hoc quod] ex quo A quamvis Σ | potentia] add. prima Λ^{H2} | practicans] add. id est voluntas Λ^{O2} 5 partem] in ras. Λ^{H2} primam SZΛ^{YGO*} praemissam Γ^L 7 Ex hoc introducitur] Et hic (h.] hoc M) introducitur (includitur Γ^P) MSI^VΓ^P Et introd. hic Σ om. I²ZΓ^BΛ²; ¶ sign. litteris a-b V² | secundus] tertius D 8 quaestionis] conclusionis ZΛ² om. Λ^{O2}Σ | scilicet] est (post theologia Λ²²) I²ZΓ^BΛ² qui est Σ 9 in illo] ante intellectu DΛ^{H2}Σ in illius (istius Λ^O) ante intellectu ZΛ^{GO} illius post intellectu Λ^Y | tantum Λ² 9-10 potest — practica] theologia contingentium practica potest esse (esse pot. Σ) ZΛ²Σ contingentiam (om. Λ^{H2}) practica potest esse Λ² | theologia contingentium om. CPMSR^{IV} 10 contingentium om. Γ^{LN} | qui] quae SRI^{*} pon. quia Λ^{O2} (om. Λ^{O2}) | potest habere] h. p. ZΛ | determinatam om. Γ^{O2} 11 praxis] vel practicus vel praxis D 11-12 ante — intelligentis] post elicita (12) P²Γ^{O2} om. DR²I²ZΓ^{BD}Λ^NΣ 11 ante] aut CP² praem. sive Γ^{P2} 12 vel = A | ante — elicita om. CMSR^IΓ^{V2}(post praxis, 11) | ante] aut DPV²Γ^{*}Λ^{YH}Σ | solummodo om. M^{*}SR^IΓ^{V2} | solummodo ibi] i. s. CPZΛ^O | ibi] om. Σ add. potest M² | haec = A 13 theologia] praem. in ZΣ add. contingentium potest esse conformis ante omnem volitionem illius intelligentis quia haec theologia D² | contingentium] contingentibus M de contingentibus V | potest esse] e. p. CP est DMSRIV^{*}Λ^{H2} add. practica, id est p | vel est = A | conformis] conformi C^{*} add. quia ibi theologia contingentium est conformis Γ^L | et] etiam M | prior] comp. Σ^Q add. est Λ^H 14 ea] ei Z om. MΛ^{H*} | omnis] post intellectus Γ^N tantum Φπ^γβ^μυ om. I²ZΛ^{YHGO*}Σ | creatus] add. solum Λ^G | intelligentis] intellectus PMR²I²VFΛ^{2GO} add. ut C^{*} 15 primo determinat] d. p. A²Σ | contingentem] convenientem Γ^{N2} om. PR²I²ZΛ^{YHGO*}Σ add. vel Γ^{P2} 15-16 convenientem om. R^{*} Γ^{LN} 16 suae] in ras. Λ²² om. Λ^{YHGO*}Σ

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 38 q. un. n. [1-4].

practicum homini cognoscenti sed etiam angelo et Deo; ita etiam homini et Deo est hoc practicum 'angelo caelum est movendum', — et concedo quod infert prima probatio tamquam inconueniens¹.

- 337 Et si obiciatur quod non salvatur prioritas cognitionis practicae ad praxim — prius enim dilectio respectu sui est recta quam homo vel angelus possit intelligere 'Deus est amandus a Deo' — respondeo: ista prioritas debet esse ex obiecto et intellectu, hoc est, quod natum sit determinare intellectum ad notitiam determinatae rectitudinis praxis, scilicet quantum est ex se ante praxim; ita obiectum hoc natum est quemcumque intellectum determinare ad notitiam istam 'Deus est amandus a Deo' quantum est ex se ante praxim, licet aliquis intellectus ex imperfectione sui non prius determinetur quam potentia operans ex perfectione sui operetur.
- 338 Ad aliam obiectionem² dico quod sicut voluntas potest esse causa superior respectu praxis potentiae motivae, non tamen quaecumque respectu cuiuscumque, puta non mea respectu potentiae motivae angeli, sed quando fit in eodem, ita quod si practica sit causa respectu praxis, hoc est in eodem intelligente et operante;

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γβμν})

1 cognoscenti] in corr. Λ^H cognoscibilitati (!) C om. Λ^{GO} | et] vel Λ^H | et Deo om. AD | ita etiam] ita et Γ^{BD} et ita CZ ita I² et Λ² similiter Σ 2 hoc om. MSRI*(ante est)V Γ^{LN}Σ | angelo] per (per om. C²) angelum CP' ab angelo (post movendum Σ) P²RV²Γ^ΛGOΣ | est²] esso CPT^{BD} 3 concedo] add. illud π^{γβμν} | infert — inconueniens om. D² | probatio] propositio AD²Λ 4 obicitur ZΛ² | quod] add. si P² | salvabitur R 5 dilectio] add. Dei P²R²V²Γ^ΛY^H | respectu om. V² | recta] add. sive regulata Λ^O 6 homo om. M | intelligere] mutare Γ^N* add. hoc I² add. quod π^{γβμν} | amandus] diligendus CP | a Deo] a voluntate (not. vel: a Deo Λ^O) Λ^{GO} add. 7 ista] illa CP²MSVZΓ^{BD}Σ^V ita Λ^O* | ex] ab C | hoc est] id est MSI*VΓ^{LN} ita CPR 8 quod] add. obiectum RΓ^{BD}Λ^O add. | sit] add. obiectum Σ | determinare — notitiam om. V² 8-9 determinatae om. C¹ 9 praxis om. CMV | est ex se] ex se est Σ | ita] circa M praem. et Σ 9-12 ita — praxim om. R²Γ^N 10 quantumcumque Λ^{YH} 11 istam] illam CPMSIVT^{BD}Λ^HΣ^V ipsam Γ^L | a Deo] a voluntate (not. vel: a Deo Λ^O) Λ^{GO} add. | est² om. Λ^O 12 licet] nisi in ras. D² | ex imperfectione] propter imperfectionem Σ 12-13 sui — perfectione om. Γ^B | non — sui om. Λ^B 13 determinatur D | operetur] operatur Λ^{GO} 15 respectu] quam DC*P*MSR*Γ^VΓ^L 15-18 potentiae — praxis = DR²Γ^{BD}π^ββ^{μν} potentiae motivae C²; ¶ text. sign. lin. anfractuosa μ textui praem. notam: post illam lineam quae incipit 'Ad aliam obiectionem — respectu praxis' (cf. 14-15) immediate ponitur ab aliquibus una additio, quae eisdem videtur de textu, scilicet et add. notam: Et quidam volunt quod debet immediate subiungi textui praecedenti 'hoc est — in alio' etc. (cf. 18-p. 221, 1) β⁰ 15 potentiae motivae om. R² | non] nec Dπ^ββ^{μν} | tamen om. π^ββ^{μν} 15-16 quaecumque] add. vel π 17 sit] sunt DΓ^{BD}π^ββ^{μν} | quod om. D Γ^{BD}π^ββ^{μν} | si] add. cognitio π^ββ^{μν} 18 respectu om. I² | praxis] add. quam intellectus R² | in om. Z | et] vel Z | operante] add. sic in diversis potest esse Λ^O add. respectu praxis, scilicet potentiae motivae illius in quo est talis voluntas, sic in diversis potest esse γ

T¹ Cf. supra n. 334. ² Cf. supra n. 336.

nec oportet quod in alio sit non-practica, nisi accipiendo stricte practicam pro immediate applicabili ad opus quantum est ex identitate suppositi cognoscentis et operantis, qualem immediationem denotat infinitivus significans praxim constructus cum 'scire' — sic enim conceditur quod solus Deus scit se infinite diligere licet angelus sciat ipsum infinite a se diligendum.

Qui sic respondet, a principio habet concedere omnem veritatem de praxibus agentium creatorum cognosci a quocumque intellectu practicante, quia omnes illae, sive ab obiecto, ut necessariae, sive aliunde, ut contingentes, natae sunt prius esse conformes praxibus sive prius determinare rectitudinem praxium quam ipsae praxes eliciantur. Omnes autem veritates de volitione divina, necessariae quidem, sunt practicae, contingentes autem non, quia ante illam praxim elicita ad quam extenduntur non habent conformitatem, quia nullam determinationem rectitudinis; verbi gratia, Deus practice cognoscit homini esse paenitendum et angelo esse movendum, sed non quod Deo est volendum hominem sanctum paenitere vel angelum movere.

[39]

Si quaeras qualis est theologia contingentium in se, non com-

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γβμν})

1 alio] aliquo I*Γ^N2^γ praem. aliquo Λ^O | non-practica] nisi pr. Λ² notitia practica Γ^{PD} practica C²P² 2 practicum π^{γβμν} | pro] per Λ^O | immediato Φ | applicabili] applicabilem Λ^O* apprehensibili V 2-3 identitate] parte D 3 cognoscentis] agentis ADCP*MSRI* V* | et operantis om. MR | immediationem] immediatio S mediationem Λ^B* denominationem (not. alius liber: immediationem μ) β^{μν} 4 denotat] denominat Γ^{LN}*Λ^{HO} donat π significat Λ^O | constructus] structus Λ^B* contractus Λ^H add. est Λ^B* | sic] sicut Λ^O 5 conceditur] cognoscitur D | scit] in ras. Λ^B sic sit (sit) scit C²) C sit D*Γ^N*Λ^O* | se om. CP*(ante scit)Λ^B2*(post infinite) 6 ipsam C | a se] ad se M om. D² 7 Qui] Quod Σ | a principio] in ras. Λ^B a primo Λ^{YH} om. Λ^{GO} 7-8 omnem veritatem = AD omnes veritates tell. add. 8 agentium] contingentium Λ^B | creatorum] causatorum Λ^B0^γβ^{μν} causarum Λ^B | cognoscenti] cognoscenti Λ^H cognoti Λ^O* add. et Λ^O | quolibet Λ^O 9 practicante] resc. C²Λ^O2 practice (not. vel: practicante P²) PMR*IVZΓ^{BDLN}Λ^HGOΣ om. Λ^B* practicante practice Λ^B2 | illae] istae D*Λ^{YGO} om. Γ^{BD}* 9-10 necessariae] necessario ZΓ^L add. sunt D* 10 contingentes] contingentia MR*VΛ^B* contingens S 11 prius om. Λ^BΣ | praxim] praxis DΛ^B praxibus π^{γβμν} | praxium quam] praxi numquam Λ^O 12-13 de volitione divina, necessariae] n. de v. div. Σ 12 volitione] voluntate Λ^H 13 quidem] quaedam M om. CP²Γ^NΛ^BΣ 14 illam] istam P²Γ^NΛ^{YH} ipsam Γ^N 15 nullam] add. habent Γ^N 16 Deus] add. non M | practice cognoscenti] c. p. CPMSRIVTΛ^O | cognoscenti] cognosceret Λ^Y cognovit DΓ^{BD}* cogit S* | hominem Λ^B | angelum MSR*Γ^V* 17 movendum] movenda in corr. Λ^H add. caelum I²Λ^{GO}Σ | non] add. practice cognoscenti β^{μν} | quod] quia CZ om. I | est] sit Σ 17-18 sanctum] sanum ZΛ^{YH} solum (not. vel: sanum, vel: sanctum, ut Christum Λ^O) Λ^O 18 paenitere om. Z | vel] et Λ^O | vel angelum movere om. P² | angelum] add. caelum CP²R²Γ^{BD}Φπ^{γβμν} 19 Si] Sed Γ^N | quae- ris Dπ^{γβμν} quaeres Γ^N | in se om. MSI*V*Γ^{LN}

efficiens; causae efficientes non distinguunt effectum specie, quia a causis diversis specie potest esse idem effectus specie, sicut calidum idem specie generatur aequivoce et univoce ab igne et a sole.

365 Ad primum¹ dico quod esse practicum dicit intrinsecum notitiae sicut respectus aptitudinalis dicit intrinsecum fundamento, et quod notitia aliqua sit apta nata referri, hoc est per naturam intrinsecam notitiae, quam naturam habet ab obiecto ut a causa extrinseca. Dico tunc quod habitus est practicus per intrinsecum ut per causam formalem, sed per obiectum, quod est extrinsecum, ut per causam efficientem.

366 Ad secundum² dico quod licet a causis essentialiter ordinatis quarum una est univoca, altera aequivoca, possit ab utraque causante esse effectus unius rationis, sicut exemplificatur de calore, quando tamen causae efficientes proximae eiusdem ordinis ad effectus causant aliqua in quantum ipsae causae sunt distinctae, maxime si utraque sit univoca effectui sive univocatione completa sive univocatione diminuta, non potest a causis talibus distinctis esse effectus unius rationis. Univocationem completam dico quando est similitudo in forma et modo essendi formae; diminutam dico

quando est similitudo in forma licet habeat alium modum essendi, quo modo domus extra est a domo in mente artificis (unde generationem istam vocat Philosophus 'aliqua' univocam, VII *Metaphysicae*). Quia ergo obiectum est causa proxima respectu notitiae et univoca, licet diminute, sequitur quod distinctio formalis obiectorum, cum causent notitias in quantum ipsa sunt distincta, necessario concludat distinctionem formalem notitiarum.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

Λ^{B2} 19 diminutam] diminuta Λ^G add. univocationem (-tione P unionem R*Γ^{N2} praem. esse I) CP MSRI*VTA^{B202} | dico] voco CMSRI*VTA^{B2} est Λ^G om. DI²Λ^{YH}Σ

1 habeat alium modum] non in modo Σ | alium] add. ibi Λ^{Y2} 2 extra] add. quae Γ^{LN*} | est] add. domus Λ^{GO} | domo] add. quae est CMSRIVZΓ | artificis om. Λ^{YHGO*}Σ | unde = AD unde et (etiam Γ^D) rell. edd. 2-3 generationem istam] i. (illam Λ^HΣ^U) g. Λ^{BH} GOΣ 3 aliqua] qualiter I' aliquo modo I'ΛΣ 3-5 VII *Metaphysicae* — univoca om. Λ^{B2} 4 respectu om. Λ^{HGO}Σ 5 licet] om. Σ add. obiectorum ρ | diminute] diminuta Λ^G distincte ρ | sequitur] sequitur vel sumatur A adnot. infra dist. 3 quaest. 8 r... ibi ad secundum argumentum r... quaestionem I² | quod] quia AD 5-6 formalis obiectorum, cum] formaliter ρ 6 subiectorum M | cum] non V²Λ^{B2} | causent] in ras. R² in corr. Γ^{N2} causet DVT^{BD}Λ^{B20*} causat Λ^H causens (I) M² crearet Z | in om. D | ipsa om. Γ^{BD*} | distincta] distincte Γ^B add. quod CPMSRI*VZΓA^{B2} 7 concludit Λ^{HG} | distinctionem formalem] f. d. Σ | notitiarum] rescr. I² Nota Aristoteles (I) M add. ideo etc. Λ^G

F 3 ARISTOT., *Metaph.* VII t. 30 (Z c. 9, 1034a 21-25).

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 causae] add. autem Γ^{D2}Σ^U add. enim Σ^Q | effectum] effectus Λ^BΣ effectivum Λ^Y 2 a causis om. Λ^{O*} | specie] om. Λ^G add. et etiam numero Σ | sicut] om. Λ^{O'} ut Λ^{O2} 2-3 calidus CMVA^{B2} | calidum idem] i. c. Σ 3 idem] ibidem Λ^{B*} om. MZ | specie om. ZΛ^{YHGO*}Σ | aequivoce et univoce] u. et aeq. ZΛ^{B2}Σ aequivoce Λ^{B2} | ab igne et a sole] a s. et ab i. Σ | a om. I²ZΓ^{BD}Λ^{B2} 4 dicit] est I²Λ^H add. quid Λ^B add. aliquid ρτπγβμν 5 sicut] sed I | aptitudinalis] add. vel (om. P²) est intrinsecus fundamento vel (vel om. P*) P | dicit] est I²ZΓ^{BD*}ΛΣ | intrinsecus ZΓ^{BD*}ΛΣ 6 notitia aliqua] a. n. Σ | aliqua] alia D*Λ^{GO*} | sit] praem. si (sic Λ^{Y2}B²) Λ^{YB} praem. sic RΓ^BΛ^{GO} om. D* add. sic C²ST^BΛ^H | nata] om. V²ZΛ^{-G}Σ add. sit D 7 notitiae om. CPMSRI²V² 8 tunc] ergo I²Σ praem. ergo Z om. P²Λ^{YB*}HGO* | ut] et Λ^H add. patet γ 9 sed] et ρτπγβμν add. etiam Φρ | quod est extrinsecum om. ρτπγβμν | ut] sicut Σ 11 secundum] tertium Z | dico om. M | a] in Z ex ρ 12 una est] altera est Λ^OΣ est altera ZΛ^{-G} | univoca ... aequivoca] aequivoca ... univoca ZΛ^{B2}Σ | altera] alia Λ^H et alia Σ add. est S | possit = ADEΣ posset rell. edd. 12-13 ab utraque causante om. Λ^{GO*} 12 utralibet CPMSRIVT^{LA}Y 13 exemplificatur] exemplificatum est Σ 14 quando tamen] t. q. (quia Γ^B) ZΓ^{BD}ΛΣ | tamen om. M | ordinis] rationis D rationis vel ordinis ρ 14-15 ad effectus] ad effectum ΓA^O om. Z 15 aliqua] natura M | causae om. MVA^{B2} 16 completa] perfecta vel completa Λ^B | sive] non D 17 univocatione om. CPI²ZΓAΣ | causis talibus] t. c. IΓ^NΛ^BΣ | talibus om. Γ^L 18 effectus] actus γ add. quasi R | rationis] add. esse Λ^B | Univocationem] Unionem Λ^G Unibilior (I) Λ^{O2} | dico] in ras. Λ^{O2} add. quod VZ 18-19 quando — dico om. Z 19 in forma et om. Λ^B 19-p. 237, 1 et modo — in forma om. Λ^{O2} 19 modo] praem. in DPT^{BD}Σ | essendi] esse Λ^{B*} existendi D add. et I' | formae] formam Λ^{O2} add. et forma Λ^{B2} 19-p. 237, 1 diminutam — forma om.